

Dziennik Urzędowy L 192

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
19 lipca 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 684/2008 z dnia 17 lipca 2008 r. uściślające zakres środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 685/2008 z dnia 17 lipca 2008 r. uchylające cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 85/2006 na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii 5
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 686/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw..... 18
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 687/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. ustanawiające procedury przejęcia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż (Wersja skodyfikowana) 20
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 688/2008 z dnia 18 lipca 2008 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008 49

Cena: 18 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Komisji (WE) 2008/74/WE z dnia 18 lipca 2008 r. zmieniająca dyrektywę 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę 2005/78/WE w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w zakresie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów ⁽¹⁾** 51
-

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/595/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 2004/452/WE określającą wykaz instytucji, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3019) ⁽¹⁾.....** 60

WYTYCZNE

Europejski Bank Centralny

2008/596/WE:

- ★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 20 czerwca 2008 r. w sprawie zarządzania aktywami rezerwy walutowej Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne oraz dokumentacji prawnej dla operacji dotyczących takich aktywów (przeredagowane) (EBC/2008/5)** 63

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 684/2008

z dnia 17 lipca 2008 r.

uściślające zakres środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 na przywóz ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1174/2005 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz ręcznych wózków paletowych oraz ich zasadniczych części („RWP”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). W dochodzeniu poprzedzającym wspomniane rozporządzenie jako okres objęty dochodzeniem przyjęto okres od dnia 1 kwietnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r. („pierwotne dochodzenie”).

2. OBECNE DOCHODZENIE

2.1. Procedura

- (2) Niniejszy częściowy przegląd okresowy został wszczęty z inicjatywy Komisji. Z informacji, którymi dysponuje Komisja, wynika, że niektóre produkty (wózki paletowe wysokiego składowania, podnośnikowe, krzyżakowe oraz z wagą, dalej zwane skrótem „WPKW”), które mogłyby być zaliczane do zakresu produktów objętych obowiązującymi środkami, różnią się od ręcznych wózków paletowych, m.in. ze względu na swoje szczególne funkcje

(podnoszenie, układanie na półkach lub w stopy bądź ważenie) oraz przeznaczenie. Spełnianie tych funkcji wymaga odmiennej konstrukcji oraz wytrzymałości mechanizmów hydraulicznych i podwozia. Wymienione cechy tych wózków uwydatniają ich odmienne zastosowanie, poza tym brak jest wymienności między tymi produktami a zwykłymi ręcznymi wózkami paletowymi. Należy zatem dokonać przeglądu sprawy w celu sprecyzowania zakresu produktu, a wnioski z przeglądu mogą mieć skutek wsteczny od daty nałożenia właściwych środków antydumpingowych.

- (3) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja wszczęła, publikując stosowne zawiadomienie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾, częściowy przegląd okresowy, zgodny z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, ograniczony do zakresu definicji produktu objętego postępowaniem.

2.2. Dochodzenie przeglądowe

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła władze ChRL („kraj, którego dotyczy postępowanie”), oraz wszystkie inne znane zainteresowane strony, tj. producentów eksportujących w kraju, którego dotyczy postępowanie, użytkowników i importerów we Wspólnocie oraz producentów we Wspólnocie, o wszczęciu częściowego dochodzenia przeglądowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (5) Komisja przesłała kwestionariusze do wszystkich znanych zainteresowanych stron i do innych podmiotów, które zgłosiły się w terminach ustalonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 189 z 21.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 184 z 7.8.2007, s. 11.

- (6) W związku z zakresem niniejszego przeglądu częściowego nie ustalono dlań specjalnego okresu prowadzenia dochodzenia. Informacje otrzymane w odpowiedziach na kwestionariusze obejmowały okres od 2003 r. do 2006 r. („okres badany”), a więc również okres objęty pierwotnym dochodzeniem. W odniesieniu do badanego okresu należało dostarczyć dane dotyczące wielkości i wartości sprzedaży/kupna, wielkości produkcji i zdolności produkcyjnej w odniesieniu do RWP i WPKW. Ponadto zainteresowane strony zostały poproszone o przedstawienie swoich uwag na temat różnic i podobieństw między RWP a WPKW, szczególnie w zakresie procesu ich produkcji, właściwości technicznych, końcowych zastosowań, możliwości zastąpienia jednego produktu drugim itd.
- (7) Pełne odpowiedzi na kwestionariusze otrzymano od dwóch chińskich producentów eksportujących RWP/WPKW, czterech producentów wspólnotowych RWP lub WPKW, jednego użytkownika oraz 14 wspólnotowych importerów RWP/WPKW.
- (8) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do oceny konieczności doprecyzowania lub zmiany zakresu obowiązujących środków antydumpingowych, a następnie przeprowadziła dochodzenie na terenie następujących przedsiębiorstw:
- BT Products AB, Mjölby, Szwecja,
 - Franz Kahl GmbH, Lauterbach, Niemcy,
 - RAVAS Europe B.V., Zaltbommel, Niderlandy.

2.3. Produkt objęty postępowaniem

- (9) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w pierwotnym dochodzeniu, to jest: ręczne wózki paletowe bez napędu własnego, używane do przenoszenia materiałów zwykle umieszczanych na paletach, oraz ich zasadnicze części, tzn. podwozie i mechanizmy hydrauliczne, pochodzące z ChRL, zwykle zgłaszane w ramach kodów CN ex 8427 90 00 i ex 8431 20 00. Można odróżnić wiele odmian ręcznych wózków paletowych i ich zasadniczych części, przede wszystkim zależnie od udźwigu, długości wideł, stali, z jakiej wykonano podwozie, rodzaju mechanizmu hydraulicznego, rodzaju kół i ewentualnego wyposażenia w hamulec.

2.4. Wyniki badania

- (10) Jak wiadomo, pierwotne dochodzenie dotyczyło ręcznych wózków paletowych, używanych do ręcznej obsługi i przenoszenia materiałów normalnie umieszczanych na paletach, oraz ich zasadniczych części, tzn. podwozia i mechanizmów hydraulicznych („RWP”). Z definicji RWP wynika, że muszą one być napędzane (pchane lub ciągnięte) siłą mięśni użytkownika. Dlatego też RWP wyposażone są w mechanizm pozwalający mu podnieść ręcznie ładunek na tyle, aby dał się on swobodnie przemieścić z miejsca na miejsce.

- (11) Z kolei WPKW, które niektóre krajowe organy celne rzekomo zaliczyły do produktów objętych obowiązującymi środkami antydumpingowymi, mogą być przemieszczane ręcznie lub też przy użyciu ich własnego napędu. Do ich zastosowań należą przenoszenie i podnoszenie ładunku w celu umieszczenia na wysokości, wspomaganie prac magazynowych (wózki paletowe wysokiego składowania), ustawianie palet jedna na drugiej (wózki podnośnikowe), podnoszenie ładunku na wysokość roboczą (wózki krzyżakowe) oraz podnoszenie i ważenie ładunku (wózki z wagą).
- (12) Wyłącznie RWP zdefiniowane wyżej (w motywie 10) uznano za produkt objęty dochodzeniem zgodnie z rozporządzeniem pierwotnym. Warto nadmienić, że w toku postępowania pierwotnego Komisja nie zwracała się nigdy do współpracujących stron o informacje dotyczące WPKW, ani też takich informacji nie weryfikowała. Tak więc wszelkie dane i informacje przedstawione zgodnie z rozporządzeniem pierwotnym oraz wyniki dochodzenia pierwotnego, włącznie z nałożeniem ostatecznego cła antydumpingowego, odnosiły się wyłącznie do RWP.
- (13) Mając na uwadze stan faktyczny opisany w motywie 2 i dążąc do ustalenia, czy WPKW są różne od RWP, zarówno WPKW, jak i RWP zostały poddane badaniom w odniesieniu do właściwości fizycznych i technicznych, procesu produkcji, typowych zastosowań i wzajemnej wymienności.

2.4.1. Fizyczne i techniczne cechy RWP/WPKW

- (14) Ręczne wózki paletowe oraz ich zasadnicze części, to znaczy: podwozie i hydraulika występują w różnych odmianach, uzależnionych przede wszystkim od udźwigu, długości wideł, typu stali z jakiej wykonano podwozie, rodzaju mechanizmu hydraulicznego, rodzaju kół i ewentualnego wyposażenia w hamulec. Wszystkie rodzaje wózków zostały jednak uznane za ten sam produkt objęty dochodzeniem pierwotnym, jako że mają one takie same podstawowe cechy fizyczne i zastosowania.
- (15) W dochodzeniu przeglądowym wykazano, że WPKW mają niektóre z cech charakterystycznych dla RWP, na przykład podwozie widłowe z systemem hydraulicznym. Posiadają one jednak dodatkowe funkcje, umożliwiające podnoszenie ładunku na większą wysokość, ustawianie go w stosy, zastosowanie w charakterze stołu na poziomie roboczym lub ważenie ładunku, które wymagają znacznie bardziej zaawansowanych lub dodatkowych elementów technicznych. Wymagania wytrzymałości i budowy wideł, podwozi i hydrauliki uwzględniające wymienione funkcje właściwe dla WPKW odróżniają je od RWP. Co więcej, wyposażenie WPKW w te dodatkowe funkcje wpływa na ich cenę, która wyraźnie (nawet dziesięciokrotnie) przekracza cenę RWP.

2.4.2. Proces produkcji

- (16) W dochodzeniu przeglądownym ustalono wyraźne różnice w procesie wytwarzania RWP i WPKW: a mianowicie te ostatnie produkowane są z użyciem dodatkowych części, a tym samym przechodzą inne etapy produkcji niż RWP. W dochodzeniu przeglądownym wykazano istotnie, że wózki paletowe wysokiego składowania oraz podnośnikowe charakteryzuje znacznie wyższa rama podwozia i inny system hydrauliczny pozwalający na podnoszenie ładunku na większą wysokość; z kolei wózki z wagą mają wagę wbudowaną w podwozie o zupełnie odmiennej konstrukcji w porównaniu z RWP.

2.4.3. Tradycyjne zastosowania RWP i WPKW

- (17) RWP mają szerokie zastosowanie w pracach z ciężkimi ładunkami towarów, w procesie dystrybucji i magazynowania towarów. Wykorzystuje się je zarówno w przemyśle wytwórczym, jak i w handlu detalicznym. RWP są fabrycznie przystosowane do gładkich, płaskich i twardych nawierzchni; mogą być pchane, ciągnięte i sterowane ręcznie przez pieszego operatora za pomocą przegubowej sterownicy. Ręczne wózki paletowe są przeznaczone wyłącznie do podnoszenia ładunku, poprzez pompowanie sterownicą, na wysokość wystarczającą do jego przewożenia; na przykład w pojazdach transportowych, magazynach, halach produkcyjnych, a nawet w detalicznych placówkach handlowych. Typowa maksymalna wysokość, na jaką można podnieść podwozie RWP, wynosi około 210 mm. RWP są też powszechnie uznawane za niezbędny sprzęt pomocniczy, towarzyszący innym urządzeniom przeładunkowym w rodzaju podnośników widłowych. Obsługa RWP nie wiąże się z wymaganiem jakichkolwiek specjalnych szkoleń.

- (18) Jak wykazano w dochodzeniu przeglądownym, użytkownicy WPKW są w przeważającej mierze tożsami z użytkownikami RWP, jednak zastosowanie WPKW i RWP jest odmienne: WPKW służą do podnoszenia ładunku na większą wysokość i ustawiania go w stosy, są stosowane w charakterze stołu na poziomie roboczym lub do ważenia ładunku. Ze względu na te szczególne właściwości i zastosowania, WPKW nie są tak szeroko stosowane jak RWP. Dlatego też ich sprzedaż na rynku WE sięga około jednej dziesiątej poziomu sprzedaży RWP. Poza tym, w odróżnieniu do RWP, obsługa WPKW wymaga specjalnych szkoleń.

2.4.4. Zamienne zastosowania

- (19) Jak wykazano w dochodzeniu przeglądownym, WPKW mają znacznie więcej szczególnych zastosowań niż RWP. Wózki paletowe wysokiego składowania oraz podnośnikowe są mianowicie używane do podnoszenia

ładunku na większe wysokości, wspomagania prac magazynowych, ustawiania palet w stosy; z kolei wózki krzyżakowe służą do podnoszenia ładunku do poziomu roboczego, a wózki z wagą do ważenia ładunku.

- (20) Niektóre odmiany WPKW (np. wózki z wagą) mogą w pewnym, bardzo ograniczonym zakresie, podnosić i przenosić ładunki tak samo, jak RWP. Jednak zastępowanie RWP wózkami WPKW nie miałyby żadnego sensu – tak z praktycznego, jak i z ekonomicznego punktu widzenia, ponieważ RWP są łatwiejsze w obsłudze w celu podnoszenia i przemieszczania ładunków, a WPKW są znacznie bardziej kosztowne, a ich obsługa wymaga specjalnych szkoleń. Co więcej, w niektórych przypadkach stałe zastępowanie RWP wózkami WPKW może prowadzić do uszkodzeń głównych funkcji WPKW, np. w przypadku wózków z wagą, których waga jest na tyle wrażliwa, że stosowanie wózka do podnoszenia i przemieszczania ładunków oznaczałoby jej uszkodzenie.

- (21) Z drugiej strony, jak ustalono w dochodzeniu przeglądownym, RWP nie mogą zastępować wózków WPKW. Funkcje tych ostatnich adresowane są do specjalistycznego rynku o innych wymogach, odrębnym kręgu odbiorców, potrzeb i wymagań.

- (22) Komisja zbadała również kwestię ewentualnej wymienności zasadniczych części, to jest podwozia i systemów hydraulicznych w RWP i WPKW. W tym względzie dochodzenie przeglądowne pozwoliło ustalić, że ani podwozia, ani systemy hydrauliczne stosowane w RWP i WPKW nie są wzajemnie wymienne z powodu odmiennej właściwości i różnic w konstrukcji.

2.5. Wnioski dotyczące zakresu produktu

- (23) W toku dochodzenia przeglądownego ustalono, że ze względu na odmienne dodatkowe właściwości techniczne, różnice w zastosowaniu i w procesie produkcyjnym, WPKW nie wchodzą w zakres RWP, wraz z ich zasadniczymi częściami, objętych obowiązującymi środkami antydumpingowymi. Z tego powodu Komisja uznała, że WPKW nie należą do zakresu produktu objętego pierwotnym dochodzeniem.

- (24) Dlatego też uznano za właściwe uściślić, że WPKW są różne od RWP wraz z zasadniczymi częściami i nie należą do zakresu produktu objętego obowiązującymi środkami antydumpingowymi.

- (25) Zainteresowane strony poinformowano o wyżej wymienionych wnioskach.
- (26) Jedna ze stron argumentowała, że WPKW i RWP należy traktować jako jedną kategorię z technicznego punktu widzenia, ale informacje zgromadzone w trakcie dochodzenia nie potwierdzają takiego wniosku. Wszystkie pozostałe strony, które składały swoje stanowiska, zgodziły się z ustaleniami Komisji.
- (27) Zważywszy na powyższe, zachodzi konieczność wprowadzenia zmian w pierwotnym rozporządzeniu w celu doprecyzowania definicji produktu.
- (28) Ponieważ zakres niniejszego dochodzenia przeglądowego ogranicza się do uściślenia zakresu produktu i skoro WPKW nie były objęte dochodzeniem pierwotnym ani nałożonymi w jego wyniku środkami antydumpingowymi, właściwe byłoby wejście w życie ustaleń z datą wejścia w życie rozporządzenia pierwotnego, w szczególności w odniesieniu do przywozu produktów objętych cłem tymczasowym od dnia 29 stycznia do dnia 21 lipca 2005 r. Komisja nie stwierdziła żadnych nadrzędnych względów, które stałyby na przeszkodzie wprowadzeniu takich przepisów z mocą wsteczną.
- (29) W konsekwencji należy zwrócić lub umorzyć ostateczne cła antydumpingowe, które zostały uiszczone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005, oraz tymczasowe cła antydumpingowe ostatecznie pobrane zgodnie z art. 2 tego rozporządzenia, w odniesieniu do towarów nieobjętych art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 zmienionego niniejszym rozporządzeniem.
- (30) Wniosek o zwrot lub umorzenie płatności należy złożyć do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem celnym.
- (31) Niniejszy przegląd nie ma wpływu na termin, w którym wygasa rozporządzenie (WE) nr 1174/2005 zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 otrzymuje brzmienie:

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2008 r.

„1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz wózków jezdniowych ręcznych (paletowych) oraz ich zasadniczych części, tj.: podwozi i mechanizmów hydraulicznych, objętych kodami CN ex 8427 90 00 oraz ex 8431 20 00 (kody TARIC 8427 90 00 10 oraz 8431 20 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia wózki jezdniowe ręczne (paletowe), to jest ręczne wózki paletowe, oznaczają wózki kołowe wyposażone w podnośniki widłowe służące do przewozu palet, pchane, ciągnięte i sterowane ręcznie przez pieszego operatora za pomocą przegubowej sterownicy, przystosowane do gładkich, płaskich i twardych nawierzchni. Wózki jezdniowe ręczne (paletowe), tj. ręczne wózki paletowe, są przeznaczone wyłącznie do podnoszenia ładunku, poprzez pompowanie sterownicą, na wysokość wystarczającą do jego przewożenia; nie mają żadnych dodatkowych funkcji, jak na przykład i) przenoszenie i podnoszenie ładunku w celu umieszczenia na wysokości lub wspomaganie prac magazynowych (wózki paletowe wysokiego składowania); ii) ustawianie palet jedna na drugiej (wózki podnośnikowe); iii) podnoszenie ładunku na wysokość roboczą (wózki krzyżakowe); czy też iv) podnoszenie i ważenie ładunku (wózki z wagą).”.

Artykuł 2

Należy zwrócić lub umorzyć ostateczne cła antydumpingowe, które zostały uiszczone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 w jego pierwotnej wersji, a także tymczasowe cła antydumpingowe ostatecznie pobrane na mocy art. 2 tego rozporządzenia, w odniesieniu do towarów nieobjętych art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1174/2005 zmienionego niniejszym rozporządzeniem.

Wniosek o zwrot lub umorzenie płatności składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem celnym. W stosownie uzasadnionych przypadkach trzyletni termin ustanowiony w art. 236 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽¹⁾ ulega przedłużeniu o okres jednego roku.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 22 lipca 2005 r.

W imieniu Rady

E. WOERTH

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 685/2008

z dnia 17 lipca 2008 r.

uchylające cło antidumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 85/2006 na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ (zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”), w szczególności jego art. 9 i art. 11 ust. 3,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antidumpingowego („dochodzenie pierwotne”) Rada nałożyła rozporządzeniem (WE) nr 85/2006⁽²⁾ ostateczne cło antidumpingowe na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii. Ostateczne cło nałożono w postaci minimalnej ceny importowej („MIP”).

2. Wniosek o dokonanie przeglądu i jego rozpoczęcie

- (2) Dnia 20 lutego 2007 r. Komisja otrzymała wniosek o częściowy przegląd okresowy, złożony przez następujące państwa członkowskie: Hiszpanię, Litwę, Polskę, Portugalię i Włochy („wnioskodawcy”) zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.
- (3) Wniosek zawierał dowody *prima facie*, że okoliczności, na podstawie których ustanowiono środki, uległy zmianie i że są to zmiany trwałe. Wnioskodawcy twierdzą i przedstawiają dowody *prima facie*, że porównanie skon-

struowanej wartości normalnej i cen eksportowych prowadziłyby do ograniczenia dumpingu znacznie poniżej poziomu istniejących środków. Dlatego dalsze stosowanie wprowadzonych środków na obecnym poziomie nie jest już konieczne do zrównoważenia skutków dumpingu. Przedstawione dowody uznano za wystarczającą podstawę wszczęcia postępowania.

- (4) W związku z tym, po konsultacji z Komitetem Doradczym, dnia 21 kwietnia 2007 r. Komisja wszczęła, poprzez publikację zawiadomienia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, częściowy przegląd okresowy środków antidumpingowych nałożonych na przywóz łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”).

- (5) Przegląd ten był ograniczony w swoim zakresie do dumpingu, a jego celem było określenie potrzeby dalszego stosowania, uchylenia lub zmiany obowiązujących środków.

3. Strony zainteresowane objęte postępowaniem

- (6) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu postępowania wszystkich znanych eksporterów/producentów w Norwegii, przedsiębiorstwa handlowe, importerów, a także stowarzyszenia, o których wiadomo, że są zainteresowane, jak również przedstawiciele Królestwa Norwegii. Stronom zainteresowanym umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

4. Kontrola wyrywkowa

- (7) Z sekcji 5 lit. a) zawiadomienia o wszczęciu postępowania wynika, że Komisja może podjąć decyzję o zastosowaniu kontroli wyrywkowej zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. W odpowiedzi na wniosek wystosowany zgodnie z sekcją 5 lit. a) ppkt i) zawiadomienia o wszczęciu postępowania 267 przedsiębiorstw terminowo dostarczyło żądane informacje. Spośród nich 169 to producenci eksportujący łososia hodowlanego. Wywozu dokonywano bezpośrednio lub pośrednio za pośrednictwem powiązanych i niezależnych przedsiębiorstw handlowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2117/2005 (Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 88 z 21.4.2007, s. 26.

- (8) Ze względu na dużą liczbą zaangażowanych przedsiębiorstw podjęto decyzję o zastosowaniu przepisów w zakresie kontroli wrywkowej oraz, po konsultacji z przedstawicielami przemysłu norweskiego, wybrano w tym celu próbę spośród przedsiębiorstw produkcyjnych o najwyższej wielkości wywozu do Wspólnoty Europejskiej (producenci eksportujący). Przedstawiciele przemysłu norweskiego zaproponowali włączenie do próby: i) przedsiębiorstwa produkcyjnego niedokonującego wywozu samodzielnie, a jedynie za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych w Norwegii; oraz ii) dwóch eksporterów, ale nie producentów produktu objętego postępowaniem. Wniosek ten nie mógł zostać przyjęty, ponieważ jeśli chodzi o przedsiębiorstwo produkcyjne, brakuje wystarczających gwarancji możliwości faktycznej identyfikacji sprzedaży eksportowej do Wspólnoty za pośrednictwem niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych. Co do producentów nieprowadzących własnej produkcji łososa, niemożliwe było ustalenie wartości normalnej, a co za tym idzie właściwego cła dla takich przedsiębiorstw.
- (9) Zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego wyboru kontrolowanej próby dokonano na podstawie największej reprezentatywnej wielkości wywozu, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Producenci eksportujący, którzy znaleźli się w ostatecznej próbie, odpowiadają za prawie 60 % zgłoszonej wielkości wywozu do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem.
- (10) W odniesieniu do importerów oraz w celu umożliwienia Komisji podjęcia decyzji o tym, czy kontrola wrywkowa jest niezbędna, w sekcji 5 lit. a) ppkt ii) zawiadomienia o wszczęciu postępowania wezwano importerów we Wspólnocie do przedstawienia informacji, o których mowa we wspomnianej sekcji. Tylko czterech importerów we Wspólnocie wypełniło formularz dotyczący kontroli wrywkowej. Ze względu na tak niską liczbę współpracujących importerów w tym przypadku kontrola wrywkowa nie była konieczna.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do określenia dumpingu. W tym celu Komisja zaprosiła wszystkie strony, o których wiadomo, że są zainteresowane oraz wszystkie pozostałe strony, które zgłosiły się w terminie wskazanym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, do współpracy w przedmiotowym postępowaniu oraz do wypełnienia właściwych kwestionariuszy. W tym zakresie współpracowało z Komisją i przedstawiło swoje poglądy 267 producentów i eksporterów z Norwegii, przedstawiciele wspólnotowych producentów łososa oraz rządu Irlandii i Szkocji. Ponadto czterech importerów oraz sześciu włączonych do próby norweskich producentów eksportujących złożyło w wyznaczonym terminie całkowicie wypełnione kwestionariusze.
- (12) Komisja przeprowadziła wizyty weryfikacyjne na terenie następujących przedsiębiorstw:
- a) *importerzy/przetwórcy/użytkownicy:*
- Laschinger GmbH, Bischofsmais, Niemcy,
 - Gottfried Friedrichs KG (GmbH & Co.), Hamburg, Niemcy,
 - Rodé Vis B.V., Urk, Niderlandy,
 - Hätälä Oy, Oulu, Finlandia;
- b) *producenci eksportujący w Norwegii (poziom grupy):*
- Marine Harvest AS, Bergen, Norwegia,
 - Hallvard Leroy AS, Bergen, Norwegia.
- (13) Dwóch największych norweskich producentów eksportujących, tzn. Marine Harvest AS i Hallvard Leroy AS, odpowiadało za ponad 44 % łącznej produkcji zgłoszonej przez współpracujących producentów norweskich oraz 45 % norweskiego wywozu do Wspólnoty.
- (14) Informacje przedstawione przez pozostałe cztery przedsiębiorstwa włączone do próby poddano gruntownej analizie i ustalono, że ich koszty produkcji i ceny eksportowe zasadniczo odpowiadały kosztom i cenom firm, w których przeprowadzono wizyty weryfikacyjne.
- (15) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.

5. Okres objęty dochodzeniem

- (16) Dochodzenie dotyczące dumpingu objęło okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”).

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

1. Produkt objęty postępowaniem

- (17) Produkt objęty postępowaniem jest taki sam jak w przypadku dochodzenia pierwotnego, tzn. jest to łosoś hodowlany (w odróżnieniu od dzikiego), filetowy bądź niefiletowy, świeży, schłodzony lub mrożony, pochodzący z Norwegii („produkt objęty postępowaniem”). Definicja nie obejmuje innych podobnych produktów otrzymanych z ryb hodowlanych, np. pstrąga tęczowego, biomasy (żywe łososie) oraz dzikiego łososa, i bardziej przetworzonych typów, np. łososa wędzonego.

(18) Produkt jest obecnie objęty kodami CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 oraz ex 0304 29 13, odpowiadającymi różnym jego rodzajom (ryby świeże lub chłodzone, filety świeże lub chłodzone, ryby mrożone oraz mrożone filety).

2. Produkt podobny

(19) Jak ustalono podczas dochodzenia pierwotnego i potwierdzono w trakcie przedmiotowego dochodzenia, produkt objęty postępowaniem oraz produkt wytwarzany i sprzedawany na krajowym rynku norweskim mają te same podstawowe właściwości fizyczne i to samo zastosowanie. Uznano je zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ponieważ bieżący przegląd ograniczony był do dumpingu, nie wyciągnięto żadnych wniosków dotyczących produktu wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym.

C. DUMPING

1. Informacje ogólne

(20) Norwescy producenci łosia hodowlanego sprzedawali produkt objęty postępowaniem do Wspólnoty bezpośrednio lub przez powiązane i niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe. Do obliczenia ceny eksportowej na poziomie producenta wykorzystano jedynie dane dotyczące identyfikowalnej sprzedaży przeznaczonej na rynek wspólnotowy, dokonywanej bezpośrednio lub poprzez przedsiębiorstwa z siedzibą w Norwegii.

2. Wartość normalna

(21) W celu określenia wartości normalnej Komisja ustaliła najpierw dla każdego producenta eksportującego włączonego do próby, czy jego ogólna sprzedaż łosia hodowlanego na rynku krajowym była reprezentatywna w porównaniu z ogólną sprzedażą eksportową do Wspólnoty. Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego sprzedaż krajową uznawano za reprezentatywną, gdy wielkość łącznej sprzedaży krajowej każdego producenta eksportującego stanowiła co najmniej 5 % wielkości jego łącznej sprzedaży z przeznaczeniem na wywóz do Wspólnoty.

(22) Aby ustalić, czy sprzedaż krajowa jest reprezentatywna, nie uwzględniono sprzedaży na rzecz niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych zlokalizowanych w Norwegii i posiadających pozwolenie na wywóz w ODP, gdyż nie można było z pewnością ustalić miejsca przeznaczenia takiej sprzedaży. Dochodzenie potwierdziło, że taka sprzedaż w przeważającej mierze przeznaczona była na wywóz na rynki krajów trzecich, a zatem nie była przeznaczona do konsumpcji krajowej.

(23) Następnie Komisja ustaliła, które typy produktu sprzedawane na rynku krajowym przez przedsiębiorstwa cechu-

jące się reprezentatywną wielkością sprzedaży krajowej były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami sprzedawanymi na wywóz do Wspólnoty.

(24) Sprzedaż krajowa danego typu produktu uznawana była za wystarczająco reprezentatywną, jeśli wielkość sprzedaży tego typu produktu na rzecz odbiorców niezależnych na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem była równa co najmniej 5 % łącznej wielkości sprzedaży eksportowej porównywalnego typu produktu do Wspólnoty.

(25) Następnie zbadano, czy można uznać, że sprzedaż krajowa każdego typu produktu objętego postępowaniem, sprzedawanego na rynku krajowym w ilościach reprezentatywnych, była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, ustalając odsetek sprzedaży z zyskiem produktu typu, o którym mowa, na rzecz odbiorców niezależnych. W tym celu w następujący sposób ustalono odsetek sprzedaży krajowej z zyskiem na rzecz odbiorców niezależnych dla każdego typu wywożonego produktu na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.

(26) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży typu produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej obliczonym kosztom produkcji lub od nich wyższej, przekraczała 80 % ogólnej wielkości sprzedaży dla tego typu, a średnia ważona cena tego typu była równa kosztom produkcji lub od nich wyższa, wartość normalną oparto na rzeczywistych cenach krajowych. Cenę tę obliczano jako średnią ważoną cenę sprzedaży krajowej ogółem tego typu, dokonanej w ODP, bez względu na to, czy była to sprzedaż z zyskiem, czy nie.

(27) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu produktu stanowiła 80 % lub mniej łącznej wielkości sprzedaży takiego typu, lub gdy średnia ważona cena danego typu była niższa niż koszty produkcji, wartość normalna oparta była na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego typu, pod warunkiem że sprzedaż ta stanowiła co najmniej 10 % lub więcej łącznej wielkości sprzedaży danego typu.

(28) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego typu stanowiła mniej niż 10 % ogólnej wielkości sprzedaży, uznano, że dany produkt sprzedany został w ilościach niewystarczających, aby cenę krajową potraktować jako odpowiednią podstawę do ustalenia wartości normalnej.

(29) W przypadku gdy ceny krajowe danego typu produktu sprzedawanego przez producenta eksportującego nie mogły zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej, konieczne było zastosowanie innej metody.

- (30) Po pierwsze, zbadano, czy zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego można ustalić wartość normalną na podstawie cen krajowych pozostałych producentów w Norwegii. Ponieważ w tym przypadku nie były dostępne inne wiarygodne ceny pozostałych producentów, zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego użyto skonstruowanej wartości normalnej.
- (31) Zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Komisja obliczyła zatem skonstruowaną wartość normalną w opisany poniżej sposób. Wartości normalne zostały skonstruowane poprzez dodanie do ponoszonych przez każdego z eksporterów kosztów wytwarzania wywozonych typów produktów (w razie potrzeby odpowiednio skorygowanych) odpowiedniej kwoty kosztów ogólnych i administracyjnych („koszty SG&A”) oraz odpowiedniej marży zysku.
- (32) We wszystkich przypadkach koszty SG&A i zysk ustalono zgodnie z metodami wskazanymi w art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Komisja zbadła w tym celu, czy dane o poniesionych kosztach SG&A oraz zyskach osiągniętych przez każdego z producentów eksportujących objętych postępowaniem na rynku krajowym są wiarygodne.
- (33) Żaden z sześciu producentów eksportujących objętych postępowaniem, dla którego konieczne było skonstruowanie wartości normalnej, nie cechował się reprezentatywną sprzedażą krajową. Dlatego też metoda opisana w formule wprowadzającej art. 2 ust. 6 nie mogła zostać zastosowana. Artykuł 2 ust. 6 lit. a) nie mógł zostać zastosowany, ponieważ żaden z producentów eksportujących objętych postępowaniem nie cechował się reprezentatywną sprzedażą krajową. Artykuł 2 ust. 6 lit. b) również nie miał zastosowania, ponieważ sprzedaży ogólnej kategorii produktów na rynkach krajowych nie uznano za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym. Dlatego też wielkość kosztów SG&A i zysków ustalano zgodnie z art. 2 ust. 6 lit. c) rozporządzenia podstawowego, tj. na podstawie innej racjonalnej metody. W tym zakresie oraz przy braku jakichkolwiek innych bardziej wiarygodnych informacji uznano, że marża zysku wynosząca 30 % oraz wysokość kosztów SG&A na poziomie 3 % będą wartościami zasadnymi, biorąc pod uwagę dane liczbowe zgłoszone przez sześciu producentów eksportujących podczas ODP w odniesieniu do ich sprzedaży krajowej.
- (34) Norwescy producenci eksportujący zakwestionowali zastosowanie marży zysku wynoszącej 30 %, twierdząc, że nie odpowiada ona żadnym rzeczywistym danym liczbowym odzwierciedlającym normalne marże w sektorze hodowli ryb. Jednakże z akt nie wynikało, że kwoty zysków ustalone w opisany powyżej sposób przekraczają wielkość zysku zwykle uzyskiwanego przez pozostałych producentów eksportujących ze sprzedaży produktów tej samej kategorii ogólnej na rynku wewnętrznym w kraju pochodzenia w ODP. Marża zysku była bowiem, jak wspomniano powyżej, oparta na rzeczywistych zweryfikowanych danych liczbowych. Dlatego też argument ten musiał zostać odrzucony.

3. Cena eksportowa

- (35) W każdym przypadku, gdy produkt objęty postępowaniem był wywożony do odbiorców niezależnych we Wspólnocie, cena eksportowa była ustalana zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, mianowicie na podstawie rzeczywiście zapłaconych lub należnych cen eksportowych.
- (36) W przypadku gdy sprzedaży eksportowej dokonano za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw handlowych, cena eksportowa została skonstruowana, zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, na podstawie ceny, po której przywożone produkty zostały po raz pierwszy odsprzedane niezależnemu nabywcy, z należyтым uwzględnieniem wszystkich kosztów poniesionych między przywozem a odsprzedażą, a także na zasadnej marży kosztów SG&A i zysków. W tym zakresie wykorzystano rzeczywistą wartość kosztów SG&A poniesionych przez powiązane przedsiębiorstwa handlowe w ODP. Co do zysku ustalono, na podstawie dostępnych informacji oraz przy braku jakichkolwiek innych bardziej wiarygodnych danych, że przyjęcie zysku na poziomie 2 % dla przedsiębiorstwa handlowego z tego sektora gospodarki było zasadne.
- (37) Jak wspomniano powyżej w motywie 22, w przypadkach, kiedy sprzedaży dokonywano poprzez niepowiązane przedsiębiorstwa handlowe, niemożliwe było ustalenie z pewnością miejsca przeznaczenia wywożonego produktu. Dlatego też niemożliwe było ustalenie, czy danej sprzedaży dokonano na rzecz odbiorcy we Wspólnocie lub do innego kraju trzeciego, w związku z czym postanowiono nie uwzględniać sprzedaży na rzecz niepowiązanych przedsiębiorstw handlowych. Przemysł wspólnotowy sprzeciwił się zastosowaniu tego podejścia, twierdząc, że taka sprzedaż powinna zostać objęta dochodzeniem, gdyż łośoś sprzedawany przez niezależne przedsiębiorstwa handlowe trafiał do Wspólnoty po cenach niższych niż MIP.
- (38) Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego przy ustalaniu ceny eksportowej pod uwagę należy brać sprzedaż na rzecz pierwszego niezależnego odbiorcy, a zatem, w kontekście ustalania dumpingu, ceny odsprzedaży naliczone przez pierwszego niezależnego odbiorcę są nieistotne. Dlatego też argument ten musiał zostać odrzucony.

4. Porównanie

- (39) Wartość normalną i ceny eksportowe porównano na podstawie ceny *ex-works*.
- (40) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Wprowadzono odpowiednie dostosowania we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami. Na tej podstawie uwzględniono różnice w bonifikatach, rabatach, kosztach transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i kosztach dodatkowych, jak również kosztach związanych z opakowaniem, kosztach kredytu i należności celnych przywozowych.

5. Dumping

5.1. Przedsiębiorstwa objęte próbą

- (41) Dla producentów eksportujących objętych próbą obliczono indywidualny margines dumpingu. W przypadku tych przedsiębiorstw porównano średnią ważoną wartość normalną każdego typu wywożonego do Wspólnoty produktu objętego postępowaniem ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego mu typu produktu objętego postępowaniem, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego.

5.2. Przedsiębiorstwa nieobjęte próbą

- (42) W odniesieniu do współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą ustalono, że w przypadku znacznej części ich sprzedaży, ceny eksportowe zasadniczo odpowiadały cenom eksporterów objętych próbą. Z powodu braku jakichkolwiek informacji wskazujących na odmienny stan rzeczy stwierdzono, że wyniki kontroli wrywkowej są reprezentatywne dla wszystkich innych eksporterów.

5.3. Przedsiębiorstwa niewspółpracujące

- (43) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy, tzn. prawie 100 %, stwierdzono również, że marginesy dumpingu określone dla objętych próbą współpracujących producentów eksportujących są reprezentatywne dla Norwegii.

5.4. Marginesy dumpingu

- (44) W świetle powyższego marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny cif na granicy Wspólnoty, przed ocleniem, są następujące:

Marine Harvest AS	- 20,3 %
Norway Royal Salmon AS	- 5,9 %
Hallvard Leroy AS	- 13,0 %
Mainstream Norway AS	- 0,8 %
Norwell AS	- 0,8 %
Polar Quality AS	- 2,7 %

- (45) Średni ważony margines dumpingu dla wszystkich sześciu eksportujących przedsiębiorstw wynosi - 16,1 %.

D. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

1. Informacje ogólne

- (46) Ponieważ dumping ustalony podczas ODP nie przekraczał progu *de minimis*, zbadano dodatkowo, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, tzn. czy okoliczności odnotowane podczas ODP miały trwały charakter. W tym zakresie zbadano w szczególności następujące cztery aspekty: i) ewolucja wartości normalnej; ii) rozwój wielkości i cen wywozu do Wspólnoty oraz innych krajów trzecich; iii) wielkość produkcji i moce produkcyjne w Norwegii; oraz iv) sytuacja przemysłu norweskiego.

2. Ewolucja wartości normalnej

- (47) W przypadku znacznej większości sprzedaży eksportowej (tzn. ok. 99 %) wartość normalna została skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na podstawie kosztów produkcji ponoszonych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem, do których dodawano kwotę kosztów SG&A oraz zysk. Dlatego też uznano za właściwe zbadanie prawdopodobnej ewolucji kosztu produkcji w Norwegii jako surrogatu dla cen krajowych, w celu ustalenia prawdopodobnej ewolucji wartości normalnej.
- (48) Dochodzenie wykazało, że struktura kosztów norweskich producentów eksportujących pozostawała stabilna przez cały ODP. Koszty produkcji badanych przedsiębiorstw na jednostkę wynosiły podczas ODP średnio 20–25 % poniżej MIP.
- (49) Co do ich prawdopodobnej ewolucji, zbadano szereg czynników wpływających na poziom kosztów jednostkowych, takich jak koszty karmy, koszty zakupu łosia w stadium *smolt*, wpływ procesu konsolidacji norweskiego sektora produkcji łosia oraz coraz szersze zastosowanie nowych, coraz bardziej efektywnych pod względem kosztów technologii.

- (50) Uznano, że koszt karmy, wynoszący 50–60 % kosztu łącznego jest wiarygodnym wskaźnikiem w odniesieniu do ewolucji kosztów łącznych. Potwierdzają to także analitycy przemysłowi, specjalizujący się w przedmiotowym sektorze. Niektóre strony zainteresowane twierdziły, że koszty łączne wzrosną po zakończeniu ODP oraz że prawdopodobny jest ich dalszy wzrost, tzn. o co najmniej 30 % do końca 2008 r. w porównaniu z początkiem ODP, głównie ze względu na rzekomy wzrost cen karmy. Ponadto utrzymywały one, że połączenie rosnącej wartości normalnej ze spadającymi cenami eksportowymi poskutkuje ponownym wystąpieniem dumpingu.

(51) Strony zainteresowane objęte postępowaniem nie przedstawiły żadnych konkretnych dowodów na potwierdzenie rzekomego wzrostu kosztu karmy o 30 %. Ponadto twierdzeń tych nie potwierdziła analiza możliwego rozwoju sytuacji pod względem kosztów. Tak więc, wbrew twierdzeniom wspomnianych stron zainteresowanych, dochodzenie wykazało, że zweryfikowane koszty karmy ponoszone przez norweskich producentów eksportujących pozostawały mniej więcej stabilne przez cały ODP i trzy pierwsze kwartały 2007 r. Tabela 1 w motywie 54 przedstawia zatem jedynie niewielki wzrost kosztów karmy w latach 2006–2007. Dochodzenie wykazało także, że wzrost cen karmy powiązany jest głównie ze wzrostem cen niektórych składników karmy (surowców), takich jak olej rybny i mączka rybna. Należy zaznaczyć, że olej rybny i mączka rybna są do pewnego stopnia zastępowalne innymi, tańszymi surowcami możliwymi do wykorzystania w karmie, takimi jak oleje i mączki roślinne. W związku z tym producenci ryb normalnie zmieniliby skład karmy w celu utrzymania ogólnych kosztów karmy na maksymalnie niskim poziomie. Dlatego też oczekuje się, że nawet jeżeli koszt niektórych składników karmy wzrośnie, nie będzie mieć to bezpośredniego liniowego wpływu na ogólny koszt karmy, tzn. ewentualny wzrost nastąpi w znacznie wolniejszym tempie. Należy również zaznaczyć, że inne czynniki kosztów, opisane poniżej w motywach 52 oraz 55–63, będą redukować wzrost kosztów karmy, mając na niego zarazem kompensujący wpływ.

(52) Co do cen łososia w stadium *smolt*, stanowiących ok. 15 % łącznego kosztu hodowli, dochodzenie wykazało, że doszło do spadku tych cen, jak pokazano w tabeli 1 poniżej. Wprawdzie trudno jest dokładnie przewidzieć, jak kształtować się będą ceny łososia w stadium *smolt*, jednak uznano, że utrzymująca się tendencja zniżkowa, widoczna w tabeli 1 poniżej, stanowi wiarygodny wskaźnik pozwalający na wyciągnięcie zasadnego wniosku, że ta sama tendencja utrzyma się w przyszłości. W każdym razie dochodzenie nie wskazało na znaczną zmianę w kosztach łososia w stadium *smolt* w przyszłości, a żadna ze stron zainteresowanych nie powołała się na taki argument.

(53) Ponieważ koszty łososia w stadium *smolt* i koszty karmy stanowią co najmniej 65 % łącznych kosztów, a oleje rybne i mączka rybna w karmie mogą być w pewnym stopniu zastąpione innymi tańszymi surowcami (zob. motyw 51 powyżej), stwierdzono, że łączne koszty prawdopodobnie nie wzrosną znacząco w przewidywalnej przyszłości.

(54) Tabela 1: Ewolucja kosztów karmy i łososia w stadium *smolt* w koronach norweskich (na 1 kg łososia – patroszonego, z głową (HOG) (źródło: Kontali Analyse AS⁽¹⁾ (2008)).

Norwegia	2003	2004	2005	2006	2007 E
Karma	10,36	9,41	8,90	10,08	10,65
Łosoś w stadium <i>smolt</i>	2,10	2,00	1,94	1,72	1,70

(55) Po opublikowaniu informacji przemysł wspólnotowy zakwestionował powyższe ustalenia, twierdząc, że koszty karmy należało obliczyć w przeliczeniu na generację ryb, ponieważ koszty karmy w danym roku nie mają wpływu na koszty zbioru w tym samym roku, lecz na koszty przyszłego zbioru. W przeciwnym razie wnioski dotyczące rozwoju sytuacji w tym zakresie nie będą odzwierciedlały stanu faktycznego. Twierdzenie to musiało zostać odrzucone, ponieważ w analizie wykorzystano rzeczywiste zweryfikowane koszty karmy zagregowane według rodzaju.

(56) Przemysł wspólnotowy zakwestionował również wniosek, że wyższe ceny niektórych składników karmy mogą zostać zrównoważone w drodze zastąpienia. W tym zakresie przedstawiono argument, że ze względu na wzrost cen pozostałych składników karmy, z jednej strony, oraz na niekorzystny wpływ na jakość mięsa łososia, z drugiej strony, takie zastąpienie miałyby ograniczony zakres. Twierdzenia o wzroście kosztów pozostałych składników karmy nie zostały poparte wystarczającymi dowodami i w związku z tym musiały zostać odrzucone. Ograniczoną zastępowalność niektórych składników karmy wzięto pod uwagę. Jednakże, jak wspomniano powyżej w motywie 51, ustalono, że zastąpienie do pewnego stopnia jest rzeczywiście możliwe. Na tej podstawie stwierdzono, że chociaż koszty karmy mogą w przyszłości wzrosnąć, to prawdopodobnie nie wzrosną w takim samym stopniu, co koszty oleju rybnego i mączki rybnej. Przemysł wspólnotowy nie przedstawił żadnych dowodów zaprzeczających tym wnioskom.

(57) Proces konsolidacji to kolejny czynnik przyczyniający się do stabilizacji kosztów produkcji. Należy zaznaczyć, że liczba przedsiębiorstw produkujących 80 % łososia atlantyckiego w Norwegii zmniejszyła się z 55 w 2000 r. do 31 w 2006 r. Wprawdzie norweski sektor hodowli ryb nadal można postrzegać jako rozdrobniony, jednak proces konsolidacji wywiera korzystny wpływ na koszty produkcji nie tylko najważniejszych producentów w Norwegii, których także wybrano do kontroli wyrwykowej, ale także na całość sektora, co potwierdzają specjalizujący się w nim analitycy. Nowe efekty synergii, integracja działalności produkcyjnej i korzyści skali umożliwiły bowiem producentom kontrolę wzrostu kosztów na jednostkę, pomimo istotnego wzrostu wielkości produkcji.

(58) Oczekuje się, że tendencja konsolidacyjna będzie utrzymywać się w przyszłości i bardzo prawdopodobne jest, że dzięki korzyściom skali będzie mieć bardzo pozytywny wpływ na koszty.

(¹) Firma Kontali Analyse AS dostarcza danych statystycznych, głównie dotyczących sektora akwakultury i rybołówstwa (www.kontali.no).

- (59) Ponadto wprowadzenie nowych technologii i urządzeń do hodowli ryb przyczyniło się do ograniczenia wzrostu kosztów na jednostkę, pomimo faktu, że zwiększyła się wielkość produkcji (zob. motyw 64 i dalsze).
- (60) Po opublikowaniu informacji przemysł wspólnotowy zakwestionował obniżenie kosztów produkcji, argumentując, że konsolidacja sama w sobie niekoniecznie jest czynnikiem obniżającym koszty. Stwierdzono w związku z tym, że według statystyk norweskich średnie i małe przedsiębiorstwa w Norwegii są bardziej efektywne niż duże grupy. Ponadto wysunięto argument, że wniosek dotyczący obniżenia kosztów jest sprzeczny z ustaleniami zawartymi w motywie 92, dotyczącymi możliwych konsekwencji epidemii oraz oczekiwanego mniejszego odłowu łososia w stadium *smolt* w przyszłości, gdyż każdy z tych czynników skutkowałby zwiększeniem kosztów.
- (61) Przede wszystkim należy zaznaczyć, że motyw 92 nie odnosi się do skutków epidemii, ale do normalnego wskaźnika umieralności właściwego dla produkcji łososia i niemającego wpływu na koszty jako takie. Po drugie, oczekiwany mniejszy odłów łososia w stadium *smolt*, o którym mowa we wspomnianym motywie, nie jest wynikiem sytuacji wyjątkowej i nie uważa się go za znacznie zmniejszony, wobec czego nie ma on poważnego wpływu na koszty ogólne. Motyw 92 ma na celu jedynie wykazanie, że wzrost wielkości produkcji nie może być wprost proporcjonalny do większego odłowu łososia w stadium *smolt*, gdyż istotne są tutaj także inne czynniki, czego nie zakwestionował przemysł wspólnotowy.
- (62) Co do wpływu procesu konsolidacji na obniżkę cen, przemysł wspólnotowy nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie swojego sprzeciwu. W związku z tym jego argumenty w tym zakresie musiały zostać odrzucone.
- (63) Podsumowując, w świetle powyższych danych stwierdza się, że w przewidywalnej przyszłości wartość normalna prawdopodobnie nie wzrośnie znacząco. Szczególnie ze względu na trwający proces konsolidacji osiągnięta może zostać raczej dalsza redukcja kosztów, nawet mimo widocznej tendencji wzrostowej cen karmy (zob. motyw 51 powyżej). Dlatego też uważa się, że skonstruowana wartość normalna oparta na koszcie produkcji ma charakter trwały.

3. Rozwój cen eksportowych i wielkości produkcji w Norwegii

3.1. Ewolucja wielkości produkcji w Norwegii i wywozu do UE

- (64) Jak wynika z tabeli 2 w motywie 65, norweska produkcja łososia rosła stale w ciągu ostatnich trzech lat, a w szczególności w 2007 r., głównie ze względu na korzystne warunki biologiczne oraz w porównaniu ze słabą produkcją w 2006 r. Jednakże, jak wynika z tabeli 3 w motywie 66, dotyczącym szacowanego łącznego spożycia we Wspólnocie, wspólnotowy rynek produktu objętego postępowaniem również zwiększył się znacznie, tzn. o +9,40 % od 2006 do 2007 r., a z obserwacji dotychczasowych tendencji wynika, że powinien nadal rosnąć. Przedstawiony w tabeli 3 poniżej rozwój sytuacji pod względem konsumpcji obejmuje całość przywozu z krajów trzecich, a także sprzedaż przemysłu wspólnotowego na rynku wspólnotowym.

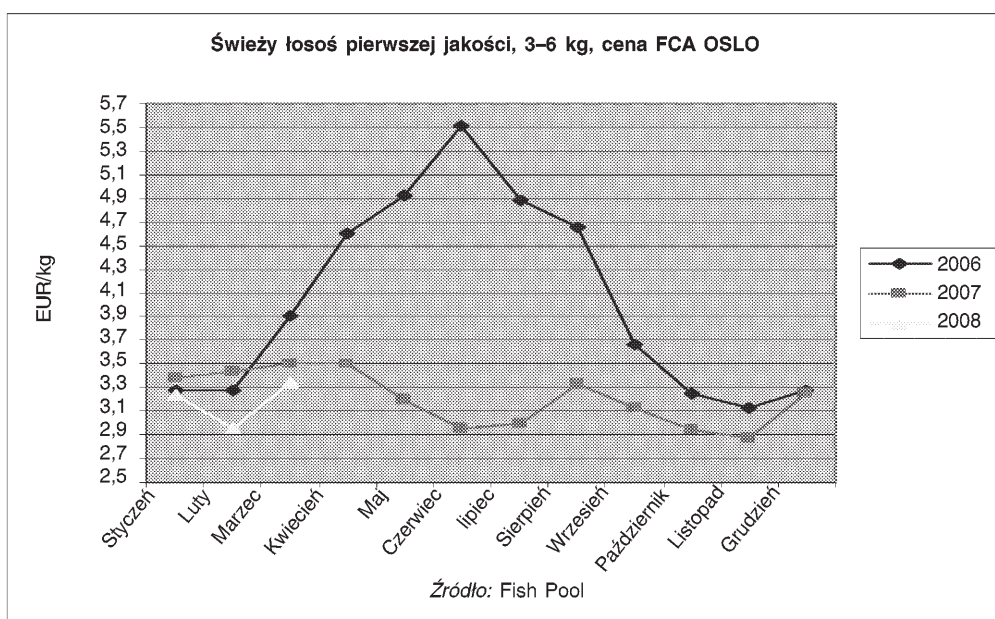
- (65) Tabela 2: Łączna produkcja łososia w tonach odpowiednika całej ryby (WFE) w latach 2003–2007 (źródło: Kontali Analysis: Miesięczny raport w sprawie łososia, styczeń nr 01/2008)

Norwegia	2003	2004	2005	2006	2007
	508 400	537 000	572 300	598 500	723 200
Rok do roku		5,63 %	6,57 %	4,58 %	20,80 %

- (66) Tabela 3: Rozwój konsumpcji (podaż z wszystkich źródeł, w tym z przemysłu wspólnotowego) łososia atlantyckiego we Wspólnocie od 2004 do 2007 r. (źródło: Kontali Analysis: Miesięczny raport w sprawie łososia, styczeń nr 01/2008).

Rok	2003	2004	2005	2006	2007
	579 200	603 100	634 600	651 000	712 200
Rok do roku		3,94 %	5,22 %	2,58 %	9,40 %

- (67) W 2007 r. według statystyk publicznych (Kontali Analysis) szacowany udział łososia norweskiego w rynku wspólnotowym osiągnął 71 % w porównaniu z 69 % w 2006 r. Wynika to w szczególności ze spadku wielkości importu z Chile, gdzie poziom produkcji spadł o 3–5 % (według różnych źródeł) w latach 2006–2007 na skutek wystąpienia choroby, która, jak się oczekuje, będzie mieć trwały wpływ na poziom produkcji co najmniej w 2008 r. i w latach następnych.
- (68) W świetle powyższego stwierdzono, że rosnący rynek wspólnotowy będzie w stanie wchłonąć dużą część produkcji norweskiej, co jednak niekoniecznie musi doprowadzić do odebrania przez nią znaczących udziałów w rynku przemysłowi wspólnotowemu. Co więcej, jak wynika z motywu 78 i dalszych, część produkcji norweskiej będzie prawdopodobnie na coraz większą skalę wywożona na rynki innych krajów trzecich, na których obserwuje się istotny wzrost. Ponadto mniejsza obecność chilijska we Wspólnocie z dużym stopniem prawdopodobieństwa przyczyni się do dalszego ograniczenia ryzyka nadmiernej podaży produktów wywożonych do Wspólnoty.
- (69) Po opublikowaniu informacji przemysł wspólnotowy wysunął argument, że sytuacja w Chile nie ma znaczącego wpływu na rynek wspólnotowy, gdyż łososi chilijski eksportowany jest głównie do Stanów Zjednoczonych, a zatem podaż na rynku wspólnotowym uzależniona jest zasadniczo od wywozu z Norwegii. Przemysł wspólnotowy stwierdził ponadto, że udział przedsiębiorstw norweskich w rynku wspólnotowym zwiększył się o kolejne dwa punkty procentowe, podczas gdy przywóz z Chile do Wspólnoty wzrósł na początku 2008 r. o 5 punktów procentowych.
- (70) Należy przede wszystkim zaznaczyć, że dane przedstawione przez przemysł wspólnotowy odnoszą się jedynie do 2 lub 3 miesięcy 2008 r., a zatem nie można z nich wyciągnąć żadnych merytorycznych wniosków. Tego typu tendencje rynkowe należy bowiem analizować w dłuższej perspektywie czasowej. Po drugie, sytuacja epidemiologiczna w Chile ma wpływ na podaż globalną, która faktycznie została ograniczona i może zostać uzupełniona dodatkową produkcją norweską.
- (71) Co do cen wywozu do Wspólnoty, niektóre ze stron zainteresowanych twierdziły, że spadły one znacząco od ODP i że w 2008 r. miały osiągnąć poziom 2,85 EUR/kg, co w połączeniu z rzekomym wzrostem kosztów, a zatem i wartości normalnej, poskutkowałoby dumpingiem. Cenę tę oszacowano, odejmując od średniej ceny przekrojowej zanotowanej w 2007 r. na giełdzie w Oslo, tzn. 3,13 EUR/kg, szacunkową wartość średniego spadku cen, wynoszącą od 0,06 EUR/kg do 0,28 EUR/kg.
- (72) Jeśli chodzi o rozwój wartości normalnej oraz zgodnie z wyjaśnieniami przedstawionymi w motywie 47 i następujących argumenty przedstawione przez odnośne strony zainteresowane musiały zostać odrzucone.
- (73) Co do cen wywozu do Wspólnoty, to z publicznie dostępnych danych statystycznych wynika, że twierdzenia wspomnianych powyżej stron zainteresowanych nie znajdują potwierdzenia w ewolucji cen eksportowych w ostatnim okresie, przedstawionej na wykresie 1 poniżej:
- (74) Wykres 1: Ewolucja cen (FCA Oslo EUR/kg świeżego łososia pierwszej jakości – źródło: Fish Pool) w 2006 r., 2007 r. i na początku 2008 r.

- (75) Z powyższego wykresu wynika, że ceny wywozu do Wspólnoty w 2007 r. rzeczywiście były znacznie niższe niż przez dużą część ODP, tzn. w 2007 r. wynosiły od 2,88 EUR/kg do 3,51 EUR/kg. Dochodzenie wykazało jednakże, że ceny te nadal były wyraźnie wyższe od ustalonego kosztu produkcji, a zatem także wartości normalnej, w związku z czym uznano, że nie osiągnęły one poziomu dumpingowego. Co więcej, na podstawie informacji dostępnych za pierwsze trzy miesiące 2008 r. ustalono, że ceny w tym okresie wynosiły od 2,96 EUR/kg do 3,35 EUR/kg, tzn. także powyżej ustalonych kosztów. Dlatego też, biorąc pod uwagę, że wartość normalna pozostała stabilna, jak stwierdza się w motywie 47 i następnym, bardzo prawdopodobne jest, że ceny nie osiągnęły poziomu dumpingowego. Dochodzenie wykazało, że ceny pozostają pod wpływem popytu rynkowego, ale obecnie osiągnęły wyższy poziom. Należy także zaznaczyć, że takie fluktuacje cenowe są w tym sektorze normalne.
- (76) Przemysł wspólnotowy stwierdził, że na ceny eksportowe po ODP wpływ miało istnienie MIP, dzięki której utrzymują się one na względnie wysokim poziomie. W związku z tym wysunięto także argument, że w razie wygaśnięcia środków poziom cen we Wspólnocie uległby znacznemu obniżeniu. Wniosku tego nie potwierdzają ustalenia bieżącego dochodzenia, które wykazało, że wartość normalna pozostanie względnie stabilna, podczas gdy prawdopodobieństwo znacznego spadku poziomu cen wywozu do Wspólnoty jest małe. Te ostatnie ustalenia oparte są na dokładnej analizie szeregu aspektów wyszczególnionych w motywie 46, takich jak prawdopodobny rozwój wielkości produkcji i wywozu z Norwegii do Wspólnoty oraz do innych krajów trzecich. Przemysł wspólnotowy nie przedstawił żadnych informacji ani dowodów pozwalających zakwestionować poczynione w tym względzie ustalenia.
- (77) W świetle powyższego stwierdzono, że zwiększenie przywozu łososia z Norwegii do Wspólnoty nie powinno stwarzać ryzyka nadmiernej podaży na rynku wspólnotowym. Co więcej, biorąc pod uwagę sytuację pod względem kosztów produkcji i cen wywozu do Wspólnoty, ryzyko wystąpienia dumpingu wydaje się niewielkie.
- 3.2. *Ewolucja ceny eksportowej i wielkości wywozu do krajów nienależących do UE*
- (78) Dochodzenie wykazało, że Wspólnota jest i prawdopodobnie pozostanie głównym rynkiem dla łososia norweskiego, natomiast kolejne miejsca zajmują Rosja i Japonia. Ponadto tworzą się nowe rynki łososia, na których wielkość przywozu z Norwegii rośnie od kilku ostatnich lat, przy czym oczekuje się, że tendencja ta utrzyma się w przyszłości (zob. motyw 82 i następne). Dochodzenie wykazało bowiem, że producenci norwescy przygotowani są do zaopatrywania tych rynków w przyszłości, gdyż udało im się nawiązać stosunki z miejscowymi odbiorcami oraz ustanowić placówki dystrybucji/sprzedazy, co świadczy o poważnym zainteresowaniu norweskich producentów eksportujących tymi rynkami.
- (79) Niektóre strony zainteresowane argumentowały, że dotychczasowe doświadczenia wskazują na niestabilność rynku rosyjskiego, a zatem nie można przewidzieć, czy popyt na tym rynku rzeczywiście będzie rósł oraz czy w związku z tym norwescy producenci eksportujący będą w stanie w przyszłości wywozić więcej na ten rynek. Te same strony argumentowały, że sprzedaż eksportowa z Norwegii do Japonii wykazywała w ciągu ostatnich pięciu lat tendencję spadkową, a zatem także w tym przypadku brak pewności, czy większa produkcja norweska może być rzeczywiście wywożona na rynek japoński.
- (80) Jednakże co do Rosji, dochodzenie wykazało, że rynek o wielkości ok. 61 tys. ton nadal rośnie oraz nie ma podstaw do zakładania, że tendencja ta nie utrzyma się w przewidywalnej przyszłości.
- (81) Łączny wywóz łososia z różnych krajów produkcji do Japonii wykazał w 2007 r. spadek o 15 % w porównaniu z 2006 r. Niemniej jednak podczas gdy niektóre z krajów dostarczających ograniczyły wywóz do Japonii, Norwegia zdołała zwiększyć swój udział w rynku z 52 % w 2006 r. do 66 % w 2007 r. (źródło: Kontali Analysis). Jak wspomniano w motywie 67 powyżej, na wydajności produkcji w Chile, a co za tym idzie na ogólnej wielkości wywozu z tego kraju, więc także do Japonii, silnie odbiła się sytuacja epidemiologiczna. Norwegii udało się zatem przejąć od Chile udział w rynku i oczekuje się, że sytuacja taka utrzyma się co najmniej do 2009 r., jak wspomniano w motywie 67.
- (82) Jak wynika z tabeli 4 w motywie 85, wywóz z Norwegii na inne nowe rynki światowe, takie jak Europa Wschodnia (Ukraina, Białoruś) i Daleki Wschód (Chiny, Korea Południowa, Hongkong, Tajlandia), także znacznie wzrósł i wbrew twierdzeniom stron zainteresowanych objętych postępowaniem rynki te z wszelkim prawdopodobieństwem wchłaniać będą w nadchodzących latach coraz większą część produkcji norweskiej.

- (83) Ustalono, że ceny eksportu FCA Oslo do Wspólnoty oraz do innych krajów trzecich są na podobnym poziomie, stwierdzono zatem, że wszystkie rynki są porównywalnie atrakcyjne, jeżeli popyt jest wystarczający. Gdy produkt objęty postępowaniem sprzedawany jest w postaci świeżej lub chłodzonej, zwykle jest transportowany do UE samochodami ciężarowymi. Jeżeli sprzedawany jest do dalszych miejsc przeznaczenia, do których samochód ciężarowy nie może dotrzeć w określonym czasie, produkt objęty postępowaniem transportowany jest drogą powietrzną.
- (84) W świetle powyższego stwierdza się, przy założeniu, że pozostałe czynniki pozostają bez zmian, że obniżona produkcja łososia w Chile, której spadek w 2007 r. wyniósł 3–5 %, wynikająca z sytuacji epidemiologicznej, przyczyni się do zahamowania wzrostu podaży światowej w 2008 r. i zapewni producentom norweskim możliwości zbytu na rynkach takich jak Japonia, Stany Zjednoczone oraz na innych nowych rynkach, w których producenci chilijscy posiadali znaczne udziały.
- (85) Tabela 4: Rozwój rynku (wywóz) łososia atlantyckiego z Norwegii – 2006 r. w porównaniu z 2007 r. (wielkość w tonach, zaokrąglona – źródło: Norweska Rada Wywozu Produktów Rybnych).

	Wielkość w 2006 r.	Wielkość w 2007 r.	Zmiana
UE	438 569	509 273	16,1 %
Japonia	26 703	28 846	8,0 %
Rosja	39 998	61 248	53,1 %
USA	10 752	14 136	31,5 %
Ukraina	6 518	13 617	109 %
Chiny	5 284	9 021	71 %
Korea Południowa	6 037	7 613	26 %
Tajlandia	3 177	7 887	148 %

- (86) Przemysł wspólnotowy zakwestionował powyższe ustalenia, twierdząc, że rozwój wielkości wywozu z Norwegii do innych krajów trzecich na początku 2008 r. wykazywał inną tendencję, tzn. wywóz do tych krajów w ujęciu absolutnym uległ zmniejszeniu, a zatem łączny wzrost wielkości wywozu był niższy niż w 2007 r. oraz

niższy niż wzrost wielkości wywozu do Wspólnoty w tym samym okresie.

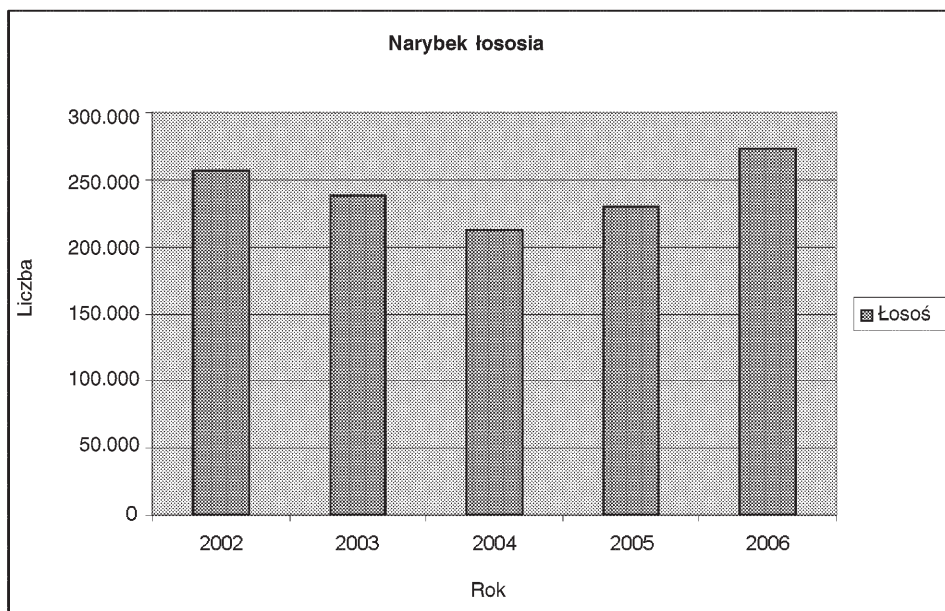
- (87) Dochodzenie wykazało, że dane o wywozie na początku 2008 r. różnią się znacznie zależnie od źródła. Tak więc dane Kontali Analysis wskazują na znacznie silniejszą tendencję zwykłą w tym samym okresie. Ponadto, jak wspomniano w motywie 70, uzyskanie wiarygodnego obrazu sytuacji rynkowej wymaga analizy w dłuższej perspektywie czasowej. Argumenty przemysłu wspólnotowego nie pozwalają zatem zakwestionować ustaleń odnoszących się do rozwoju wielkości wywozu do innych krajów trzecich.

4. Wielkość produkcji i możliwości produkcyjne Norwegii

- (88) Poziom produkcji w Norwegii, tzn. maksymalna dopuszczalna biomasa, zależy głównie od liczby koncesji produkcyjnych udzielanych przez władze norweskie oraz od zdolności hodowców ryb do osiągnięcia największej możliwej produkcji w granicach określonych udzieloną im koncesją. Inne okoliczności, które mogą przyczynić się do wzrostu produkcji łososia, to np. korzystne czynniki biologiczne i meteorologiczne oraz usprawnienie procesu hodowli ryb dzięki nowoczesnym urządzeniom. Natomiast epidemia choroby ryb może poważnie ograniczyć produkcję i doprowadzić do zmniejszenia liczby odłowionych ryb, podobnie jak w Chile w 2007 r.
- (89) Zdaniem niektórych stron zainteresowanych wzrost produkcji narybku odnotowany w Norwegii od 2006 r. (rzekomo wynoszący 20 % w latach 2006–2008) stanowi poważny wskaźnik, że wielkość produkcji łososia w Norwegii znacznie wzrosła w ciągu kolejnych dwóch lat, doprowadzając do sytuacji nadmiernej podaży. Na tej podstawie oraz biorąc pod uwagę szczególnie duży odłów w 2007 r., strony te argumentowały, że w 2008 r. (i później) wielkość produkcji w Norwegii będzie znacznie większa i wyraźnie wykróczy poza możliwości wzrostu rynków eksportowych, a w szczególności rynku wspólnotowego. Strony te twierdziły, że jeżeli zwiększony odłów, jaki w 2007 r. odnotowano w norweskim sektorze hodowli łososia, powtórzy się w 2008 r., nadwyżka lub wielkość produkcji niesprzedanej może osiągnąć od 20 000 ton do 91 000 ton przy szacunkowym poziomie produkcji wynoszącym 870 000 ton WFE, tzn. o 150 000 ton większym niż w 2007 r.

- (90) Dochodzenie nie potwierdziło powyższych zastrzeżeń. Jest prawdą, że w 2006 r. doszło do wzrostu produkcji narybku, odpowiadał on jednak wzrostom w latach poprzednich i nie można go uważać za wyjątkowy, co potwierdza wykres 2 poniżej:

(91) Wykres 2: Liczba sztuk wyprodukowanego narybku łososia (w tys. sztuk – źródło: SSB Norway)

(92) Ponadto kombinacja różnych czynników, takich jak śmiertelność, przepisy rządowe określające maksymalną dopuszczalną biomasę oraz mniejszy odłów łososia w stadium smolt w 2008 r. sprawia, że według Kontali Analysis szacunkowa produkcja łososia w 2008 r. powinna wzrosnąć zaledwie o 6 %, tzn. z 723 000 ton WFE w 2007 r. do 770 000 ton w 2008 r., czyli o 47 000 ton WFE. Dane liczbowe dotyczące słabszego rozwoju biomasy w 2008 r. znajdują poparcie w danych o sprzedaży karmy, wskazujących na znaczący spadek w 2008 r. w porównaniu z 2007 r. (źródło: Havbruksdata i FHL).

(93) Po opublikowaniu informacji przemysł wspólnotowy ponownie przytoczył argument, że wielkość produkcji w Norwegii prawdopodobnie znacząco wzrośnie, i przedstawił dodatkowe dane dotyczące wielkości odłowów, zasobów i ilości narybku, odnoszące się do początku 2008 r. Podobnie jak powyżej uznano, że dane dotyczące jedynie dwóch miesięcy roku jako takie nie są miarodajne, a zatem nie pozwalają na zakwestionowanie przedstawionych powyżej ustaleń w odniesieniu do rozwoju wielkości produkcji w Norwegii.

(94) W związku z tym i w świetle dostępnych informacji, mimo że wielkość produkcji w Norwegii wykazuje tendencję zwyżkową, nie jest prawdopodobny dramatyczny wzrost produkcji w niedalekiej przyszłości, o jakim mówią wspomniane powyżej strony zainteresowane. Ponadto, jak wyjaśniono w motywie 82 i dalszych, ewentualna większa produkcja raczej nie zostanie w całości wywieziona do Wspólnoty, bardziej prawdopo-

dobne jest natomiast, że zostanie skierowana na rynki innych krajów trzecich, gdzie popyt znacznie wzrasta. Poza tym ze względów przedstawionych w motywie 71 i dalszych, oczekuje się, że wywóz do Wspólnoty nie będzie dokonywany po cenach dumpingowych.

5. Sytuacja przemysłu norweskiego

(95) Na koniec szczególną uwagę poświęcono sytuacji przemysłu norweskiego w ogóle, a zwłaszcza w ODP. Dochodzenie wykazało zatem, że wbrew temu, co ustalono w trakcie dochodzenia pierwotnego, rentowność przedsiębiorstw działających w norweskim sektorze akwakultury jest wysoka. Wynika to częściowo z odbywającego się na dużą skalę i nadal trwającego procesu konsolidacji, dzięki któremu sektor bardzo zyskał na efektywności i sile. Odzwierciedla to także struktura własności przedsiębiorstw objętych postępowaniem – w grupie producentów eksportujących silnie reprezentowany jest szereg norweskich i globalnych funduszy inwestycyjnych i emerytalnych. Także pod tym względem ustalenia dochodzenia pierwotnego były odmienne.

(96) Ponadto dochodzenie wykazało, że od tego czasu producenci norwescy zyskali mocno ugruntowaną pozycję na rynku wspólnotowym, zapewniając ok. 80–90 % łącznej wielkości trafiającej na ten rynek produkcji. Ustalono, że takie powiązanie z norweskim przemysłem przedsiębiorstwa we Wspólnocie produkują łososia przeznaczonego w dużej części na rynek wspólnotowy i w dużej części na tym rynku go sprzedają.

- (97) Należy także zaznaczyć, że norweskie firmy matki takich przedsiębiorstw same prowadziły wywóz do Wspólnoty na dużą skalę.
- (98) W związku z tym stwierdzono, że norweskie firmy matki przedsiębiorstw produkcyjnych działających we Wspólnocie co najmniej w równym stopniu odczują niekorzystny wpływ ewentualnego poważnego spadku cen na rynku wspólnotowym, spowodowanego przywozem po cenach dumpingowych z Norwegii. W konsekwencji zasadne było założenie, że dla norweskich producentów eksportujących przyczynianie się poprzez praktyki dumpingowe do spadku cen łososia hodowlanego we Wspólnocie byłoby co najmniej pozbawione sensu ekonomicznego. W sposób bezpośredni zmniejszyłoby to rentowność sektora, a także miałyby niekorzystny wpływ na notowane na giełdzie akcje tych przedsiębiorstw, przy czym, jak wspomniano w motywie 95, ich akcjonariuszami są duże fundusze inwestycyjne i emerytalne.
- (99) W świetle powyższego zasadne było stwierdzenie, że w interesie norweskich producentów eksportujących leży unikanie sytuacji wiążących się ze spadkiem cen na rynku oraz utrzymanie orientacji na zysk. W rezultacie ryzyko ponownego wystąpienia w przewidywalnej przyszłości praktyk dumpingowych ze strony norweskich producentów eksportujących uznano za ograniczone.
- (100) Przemysł wspólnotowy zakwestionował powyższe ustalenia, twierdząc, że dobra sytuacja producentów norweskich w ODP nie miała trwałego charakteru oraz że po ODP stanęli oni w obliczu problemów finansowych, a niektórzy z nich na początku 2008 r. nawet wykazali straty. Przemysł wspólnotowy stwierdził również, że zdecydowana większość producentów norweskich nie ma żadnych spółek zależnych na rynku wspólnotowym, a zatem na tej podstawie nie można wyciągnąć wniosku, że dumping nie wystąpi ponownie. Ponadto wysunięto argument, że w razie wygaśnięcia środków producenci norwescy posiadający spółki zależne na rynku wspólnotowym zmniejszą swoją produkcję we Wspólnocie, a zwiększą produkcję w Norwegii.
- (101) Co do sytuacji finansowej producentów norweskich należy zaznaczyć, że poniesione przez niektórych z nich straty związane były z ich inwestycjami w Chile i sytuacją epidemiologiczną w tym kraju. Te szczególne okoliczności dotyczyły jedynie niewielkiej liczby producentów norweskich. Poza tym przedstawione informacje odnoszą się tylko do początku 2008 r. i nie pozwalają na wyciąganie jakichkolwiek ogólnych wniosków o wynikach tych przedsiębiorstw w skali całego roku. Jeśli chodzi o firmy produkcyjne we Wspólnocie, będące

własnością przedsiębiorstw norweskich, oraz jak przyznaje przemysł wspólnotowy, mimo że liczba przedsiębiorstw mających spółki zależne we Wspólnocie jest ograniczona, to są one odpowiedzialne za większą część łącznej produkcji norweskiej, a zatem uznano ten czynnik za istotny. Argument, że należące do przedsiębiorstw norweskich spółki produkcyjne we Wspólnocie ograniczą produkcję w razie uchylecia obowiązujących środków, nie jest poparty żadnymi dowodami. Dlatego też argumenty te musiały zostać odrzucone.

6. Wniosek

- (102) Dochodzenie wykazało, że dumping w ODP był na poziomie *de minimis*. Ponadto z dochodzenia wynika, że nie ma powodów, aby oczekiwać wzrostu wielkości produkcji w Norwegii wykraczającego poza tradycyjne tempo wzrostu i przez to prowadzącego do znacznego zwiększenia wielkości wywozu z Norwegii do Wspólnoty. W toku dochodzenia ustalono także, że ryzyko istotnego spadku norweskich cen eksportowych do poziomu dumpingowego w przewidywalnej przyszłości jest ograniczone, głównie ze względu na fakt, że nie oczekuje się dużej nadprodukcji w Norwegii, która mogłaby wywołać taki spadek cen. W szczególności wartość normalna, która prawdopodobnie utrzyma się na stabilnym poziomie, była znacznie niższa od ceny eksportowej w ODP, tzn. normalne fluktuacje wynikające ze zmiennego charakteru rynku i wywołane nimi tymczasowe spadki cen eksportowych prawdopodobnie nie będą automatycznie skutkować dumpingiem. Ponadto uznano, że w związku ze zmianą sytuacji norweskiego sektora akwakultury, który stał się wysoce rentowny i którego akcje są notowane na giełdzie, a także z istotną obecnością we Wspólnocie przedsiębiorstw produkcyjnych będących własnością firm norweskich, ponowne wystąpienie praktyk dumpingowych w przewidywalnej przyszłości nie jest prawdopodobne. Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe czynniki, stwierdzono, że prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu jest niskie i nie uzasadnia dalszego utrzymywania w mocy środków antydumpingowych.
- (103) Z tego względu bieżący przegląd okresowy powinien zostać zakończony, a środki obowiązujące w odniesieniu do przywozu łososia hodowlanego pochodzącego z Norwegii powinny zostać uchylone.

E. SPECJALNY MONITORING

- (104) Jak wyjaśniono powyżej, oczekuje się, że w przewidywalnej przyszłości warunki rynkowe, tzn. podaź i popyt, pozostaną stabilne, a zatem nie występuje widoczne ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu. Wszystkie przeanalizowane wskaźniki potwierdzają bowiem zasadność oczekiwań, że wielkość wywozu do Wspólnoty nie zwiększy się znacznie oraz że ceny eksportowe pozostaną na poziomie niedumpingowym.

- (105) Niemniej jednak z uwagi na pewną nieprzewidywalność warunków rynkowych, wynikającą głównie z charakteru produktu (towar nietrwały), uznano za właściwe ściśle monitorowanie rynku oraz dokonanie przeglądu sytuacji, jeżeli dostępne będą wystarczające dowody *prima facie*, że warunki rynkowe uległy istotnej zmianie. W takim przypadku rozważone zostanie wszczęcie dochodzenia *ex officio*, jeżeli okaże się to konieczne.
- (106) Monitorowanie powinno być ograniczone czasowo do pierwotnie przewidzianego terminu wygaśnięcia środków ostatecznych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 85/2006, tzn. do dnia 21 stycznia 2011 r.

F. UJAWNIENIE

- (107) Strony zainteresowane zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zakończyć bieżący przegląd okresowy i uchylić obowiązujące cło antydumpingowe na przywóz produktu objętego postępowaniem. Wszystkie strony miały możliwość przedstawienia uwag. Uwagi stron zainteresowanych zostały uwzględnione, jeżeli uznano je za stosowne i poparte dowodami,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł

Częściowy przegląd okresowy środków antydumpingowych, mających zastosowanie do przywozu łososia hodowlanego (innego niż dziki), filetowanego bądź niefiletowanego, świeżego, chłodzonego lub mrożonego, obecnie objętego kodami CN ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 oraz ex 0304 29 13, pochodzącego z Norwegii, wszczęty zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, zostaje niniejszym zakończony.

Ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 85/2006 na wspomniany powyżej przywóz, zostaje niniejszym uchylone.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 17 lipca 2008 r.

W imieniu Rady
E. WOERTH
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 686/2008**z dnia 18 lipca 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 19 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 590/2008 (Dz.U. L 163 z 24.6.2008, s. 24).

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	32,2
	MK	28,9
	TR	85,2
	ME	25,6
	XS	25,6
	ZZ	39,5
0707 00 05	TR	115,4
	ZZ	115,4
0709 90 70	TR	102,6
	ZZ	102,6
0805 50 10	AR	111,2
	US	62,5
	UY	72,4
	ZA	98,6
	ZZ	86,2
0808 10 80	AR	87,1
	BR	94,3
	CL	96,1
	CN	69,1
	NZ	110,1
	US	98,3
	UY	80,0
	ZA	94,5
	ZZ	91,2
0808 20 50	AR	83,1
	AU	143,2
	CL	91,1
	ZA	94,2
	ZZ	102,9
0809 10 00	TR	177,9
	XS	127,0
	ZZ	152,5
0809 20 95	TR	404,0
	US	436,1
	ZZ	420,1
0809 30	TR	157,0
	ZZ	157,0
0809 40 05	IL	154,3
	XS	99,1
	ZZ	126,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 687/2008**z dnia 18 lipca 2008 r.****ustanawiające procedury przejścia zbóż przez agencje płatnicze lub agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż****(Wersja skodyfikowana)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 w związku z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji nr 824/2000 z dnia 19 kwietnia 2000 r. ustanawiające procedury przejścia zbóż przez agencje interwencyjne oraz metody analizy do oznaczania jakości zbóż ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.
- (2) Cena interwencyjna pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i sorgo jest ustalana dla zbóż o jakości odpowiadającej w jak największym stopniu przeciętnej jakości zbóż zbieranych na terenie Wspólnoty.
- (3) W celu uproszczenia zasad zarządzania działaniami interwencyjnymi, w szczególności w celu umożliwienia tworzenia jednolitych partii dla każdego zboża oferowanego agencjom płatniczym lub agencjom interwencyjnym, powinna zostać określona minimalna ilość, poniżej której agencja nie jest zobowiązana do przyjęcia oferty. Jednakże może okazać się konieczne zwiększenie minimalnego tonażu w niektórych państwach członkowskich, toteż agencje mogą wziąć pod uwagę wcześniej istniejące warunki i praktykę w sprzedaży hurtowej w tych państwach.
- (4) Muszą zostać zdefiniowane metody oznaczania jakości pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i sorgo.

(5) W art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 ograniczono ilość kukurydzy, która może być nabywana przez agencje interwencyjne lub agencje interwencyjne w całej Wspólnocie, do ogólnej ilości 700 000 ton w roku gospodarczym 2008/2009 i 0 ton, począwszy od roku gospodarczego 2009/2010.

(6) W celu zapewnienia zadowalającego zarządzania systemem interwencyjnego skupu kukurydzy i umożliwienia podmiotom gospodarczym we wszystkich państwach członkowskich dostępu na równoważnych warunkach do systemu interwencyjnego, należy przewidzieć specjalne szczegółowe zasady przydziału ilości kukurydzy kwalifikujące się do skupu interwencyjnego. W tym celu należy wprowadzić mechanizm przydziału wymienionych ilości, obejmujący okresy roku gospodarczego, w trakcie których wszystkie podmioty gospodarcze mają prawo składania ofert, na podstawie którego można wyznaczyć podmiotom wystarczające terminy do składania ofert, oraz umożliwiający ustalenie jednolitego współczynnika przydziału dla wszystkich oferentów, jeśli zaoferowane ilości przekraczają dostępne ilości. Z tego tytułu należy przewidzieć dwuetapowe badanie ofert i określić terminy składania ofert dotyczących kukurydzy, jak również terminy dostaw i związanych z nimi przejęć.

(7) Biorąc pod uwagę okresy skupu interwencyjnego, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, oraz w celu zapewnienia równoważnego traktowania podmiotów gospodarczych pierwszy etap składania ofert dotyczących kukurydzy należy przewidzieć na okres od dnia 1 sierpnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, od dnia 1 grudnia w przypadku Szwecji i od dnia 1 listopada w przypadku pozostałych państw członkowskich, do dnia 31 grudnia dla wszystkich państw członkowskich. Pod koniec tego pierwszego etapu Komisja będzie musiała ustalić współczynnik przydziału w odniesieniu do dopuszczalnych ofert złożonych w tym pierwszym etapie i do zakończenia interwencji w odniesieniu do pozostałej części roku gospodarczego, jeżeli ilości wskazane w ofertach przekraczają ilości określone w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. W celu uniknięcia kosztów administracyjnych oraz finansowych ponoszonych przez podmioty gospodarcze oraz agencje płatnicze lub agencje interwencyjne, związanych w szczególności z wnoszeniem zabezpieczeń, które mogłyby okazać się zbędne w przypadku braku ilości do przydzielenia, należy przewidzieć okres przerwy w składaniu ofert między dniem 1 stycznia a datą ogłoszenia w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego w drugim etapie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 510/2008 (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 31. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2007 (Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 3).

⁽³⁾ Zob. załącznik IX.

- (8) Biorąc pod uwagę czas potrzebny na ustalenie, tam gdzie jest to konieczne, współczynnika przydziału związanego z etapem pierwszym, drugi etap składania ofert powinien rozpocząć się następnego dnia po ogłoszeniu w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego, będącym również pierwszym dniem składania ofert przez państwa członkowskie. W etapie drugim przyjmowanie ofert powinno odbywać się raz w tygodniu, począwszy od pierwszego piątku po ogłoszeniu w drodze publikacji omawianej ilości, na podstawie ofert przedstawionych przez podmioty gospodarcze najpóźniej do piątku, godzina 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli). Najpóźniej do środy każdego tygodnia Komisja powinna umieścić na swojej stronie internetowej informacje dla podmiotów gospodarczych, dotyczące ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego. W przypadkach gdy przekroczona zostanie ilość określona w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 Komisja powinna ustalić oraz ogłosić w drodze publikacji współczynniki przydziału oraz zakończyć interwencję w odniesieniu do pozostałej części roku gospodarczego. Biorąc pod uwagę okresy skupu interwencyjnego, o których mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, koniec drugiego etapu składania ofert należy przewidzieć na dzień 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, na dzień 30 czerwca w przypadku Szwecji i na dzień 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich.
- (9) W celu umożliwienia skutecznego zarządzania mechanizmem przydziału należy postanowić, że oferty dotyczące kukurydzy nie mogą być zmieniane ani wycofywane. Ponadto aby zapewnić, że oferty są wiarygodne, konieczne jest uwarunkowanie ich od wniesienia zabezpieczenia, jak również określenie sposobów zwolnienia tego zabezpieczenia i kontroli wiarygodności ofert. Prowadzenie takiej kontroli powinno odbywać się zgodnie z warunkami dotyczącymi kontroli, które mają zastosowanie w przypadku składowania w magazynach państwowych na mocy rozporządzenia Komisji nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich⁽¹⁾. Pomiędzy początkiem składania ofert w pierwszym etapie a dniem 31 grudnia może upłynąć kilka miesięcy. W celu uniknięcia nakładania nadmiernego ciężaru finansowego na podmioty gospodarcze przy składaniu ofert w pierwszym etapie, należy dokładnie określić, że związane z nimi zabezpieczenie pieniężne będzie wymagane w momencie składania oferty, ale będzie obowiązywać dopiero od dnia następującego po końcowej dacie składania ofert.
- (10) W przypadku zbóż takich jak pszenica zwyczajna i pszenica durum minimalne wymogi jakościowe ustalone zostały w odniesieniu do spożycia przez ludzi i muszą odpowiadać normom sanitarnym ustalonym w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiającym procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności⁽²⁾. Pozostałe zboża są głównie przeznaczone na paszę dla zwierząt i muszą być zgodne z przepisami dyrektywy 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych⁽³⁾. Należy ustanowić stosowanie tych norm podczas przejmowania produktów, o których mowa w ramach niniejszego systemu interwencji.
- (11) Nie należy obejmować skupem interwencyjnym oferowanego zboża, którego jakość nie pozwala na odpowiednie wykorzystanie lub składowanie go. W tym celu trzeba uwzględnić sytuację w dziedzinie działań interwencyjnych, związaną w szczególności ze składowaniem długoterminowym niektórych zbóż i jego wpływem na jakość produktów.
- (12) Okazuje się zatem niezbędne, w celu zmniejszenia stopnia podatności produktów interwencyjnych na zniszczenie oraz ze względu na ich przyszłe wykorzystanie, przeprowadzić wzmocnienie kryteriów jakości kukurydzy. W tym celu należy zmniejszyć maksymalną wilgotność oraz maksymalny odsetek ziaren połamanych i ziaren przegrzanych podczas suszenia. Uwzględniając podobieństwo cech agronomicznych sorgo i kukurydzy, w trosce o zachowanie spójności, należy przewidzieć podobne środki w odniesieniu do sorgo.
- (13) W celu polepszenia jakości składowania oraz zagwarantowania jej od momentu złożenia ofert magazyny, w których składowane jest zboże w momencie składania oferty, powinny gwarantować jak najlepsze warunki przechowywania, w szczególności przez długi okres, jak w przypadku kukurydzy. Z tego względu konieczne jest ograniczenie możliwości przejmowania zbóż w magazynie oferenta i zezwalenie na przejmowanie tego rodzaju jedynie w przypadkach, gdy zboże znajduje się w magazynach w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 884/2006. W takim przypadku oferent powinien zobowiązać się do stosowania w kontaktach z podmiotem składającym od momentu złożenia oferty, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, tych samych zasad magazynowania i kontroli jak zasady stosowane na mocy rozporządzenia (WE) nr 884/2006.
- (14) Możliwości powstawania mikotoksyn wydają się być powiązane ze szczególnymi warunkami określonymi głównie na podstawie warunków klimatycznych stwierdzonych w trakcie rozwoju, przede wszystkim podczas kwitnienia zbóż.

⁽¹⁾ Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 721/2007 (Dz.U. L 164 z 26.6.2007, s. 4).

⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywa Komisji 2006/77/WE (Dz.U. L 271 z 30.9.2006, s. 53).

- (15) Ryzyko związane z przekroczeniem najwyższych dopuszczalnych progów zanieczyszczeń jest określane przez agencje interwencyjne na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawców i ich własnych kryteriów analizy. W celu ograniczenia kosztów finansowych uzasadniony jest więc wymóg przeprowadzania analiz, na odpowiedzialność agencji interwencyjnych, przed przejściem produktów, jedynie na podstawie analizy ryzyka umożliwiającej zapewnienie jakości produktów w momencie objęcia skupem interwencyjnym.
- (16) Warunki, na których zboża są oferowane agencjom płatniczym lub agencjom interwencyjnym i przejmowane przez nie, muszą odznaczać się w obrębie Wspólnoty jak największą jednolitością, w celu uniknięcia wszelkiej dyskryminacji między producentami.
- (17) Ceny interwencyjne są zwiększane lub zmniejszane w celu odzwierciedlenia różnic cenowych zarejestrowanych na rynku dla różnych jakości zbóż.
- (18) Oprócz wymogu sporządzania corocznej inwentaryzacji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 884/2006, państwa członkowskie muszą dokonać kontroli stanu przechowania posiadanych zapasów interwencyjnych.
- (19) W art. 2, art. 6 ust. 2 lit. d), art. 7 ust. 2 lit. b) oraz w załączniku XII pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 884/2006 określone są zasady dotyczące ponoszenia odpowiedzialności. Wymienione artykuły oraz wymieniony załącznik przede wszystkim stanowią, że państwa członkowskie podejmują wszelkie środki w celu zapewnienia właściwej konserwacji produktów, które były przedmiotem interwencji wspólnotowych, oraz że ilości, których jakość uległa obniżeniu z uwagi na fizyczne warunki przechowywania lub ze względu na przedłużoną konserwację, zapisuje się w sprawozdaniach jako usunięte z zapasów interwencyjnych w dniu, w którym stwierdzono obniżenie jakości. Artykuły te stanowią również, że dany produkt uważa się za niepełnowartościowy, gdy nie spełnia już wymogów jakości obowiązujących w momencie jego skupu. W związku z powyższym jedynie takie obniżenie jakości, które ustanowione jest tymi przepisami, może być pokryte z budżetu Wspólnoty. Jeżeli decyzja podjęta przez państwo członkowskie w momencie zakupu produktu jest niewłaściwa pod kątem analizy ryzyka wymaganej zgodnie z tymi zasadami, państwo to ponosi odpowiedzialność w przypadku, gdy następnie okaże się, że produkt nie spełnia minimalnych wymogów. Decyzja taka uniemożliwiłaby zagwarantowanie jakości produktu ani w związku z tym jego właściwej konserwacji. Należy zatem określić warunki, w których odpowiedzialność ponosi państwo członkowskie.
- (20) W celu umożliwienia opracowania tygodniowego sprawozdania statystycznego w zakresie interwencyjnych zapasów zbóż należy precyzyjnie określić rodzaj informacji, jakie państwa członkowskie powinny przekazywać Komisji.
- (21) W celu skutecznego zarządzania systemem należy przewidzieć przekazywanie wymaganych przez Komisję informacji drogą elektroniczną.
- (22) Konieczne jest sporządzenie wykazu i dysponowanie pewnymi informacjami na ujednoliconym szczeblu regionalnym. Właściwe jest wykorzystanie szczebla regionalnego, o którym mowa w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 837/90 z dnia 26 marca 1990 r. dotyczącym informacji statystycznych dostarczanych przez państwa członkowskie na temat produkcji zbóż⁽¹⁾, i zwrócenie się do państw członkowskich o przekazanie ich Komisji.
- (23) Wymiana informacji wymaganych przez Komisję powinna również odbywać się na podstawie wzorów udostępnianych przez Komisję państwom członkowskim, obejmujących informacje konieczne do zarządzania skupem interwencyjnym; wzory te stosuje się od momentu poinformowania o tym Komitetu Zarządzającego, a następnie, w stosownych przypadkach, przystosowania i uaktualnienia ich przez Komisję na tych samych warunkach.
- (24) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

OFERTY ORAZ INTERWENCYJNE PRZEJĘCIA ZBOŻA W MAGAZYNACH

Artykuł 1

W okresie, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, każdy posiadacz jednolitej partii nie mniejszej niż 80 ton pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy lub sorgo, bądź 10 ton pszenicy durum, zebranych we Wspólnocie, jest uprawniony do zaoferowania takiej partii agencji płatniczej lub agencji interwencyjnej dalej zwanej „agencją interwencyjną”.

Jednakże agencje interwencyjne mogą ustalić wyższy minimalny tonaż.

⁽¹⁾ Dz.U. L 88 z 3.4.1990, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1).

Artykuł 2

1. Ważne są jedynie oferty dla agencji interwencyjnych sporządzone przy zastosowaniu formularzy wydanych przez agencję interwencyjną, zawierające w szczególności następujące dane:

- a) nazwę wnioskodawcy;
- b) oferowane zboże;
- c) miejsce przechowywania oferowanego zboża;
- d) ilość, główne cechy zboża i rok zbioru oferowanego zboża;
- e) centrum interwencyjne, dla którego sporządzono ofertę, oraz w przypadkach obowiązywania art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia – zobowiązanie oferenta do stosowania w kontaktach z podmiotem składującym w odniesieniu do miejsca składowania, o którym mowa w lit. c) niniejszego ustępu, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zasad magazynowania i kontroli wymaganych w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

Formularzowi towarzyszy deklaracja, że produkty są pochodzenia wspólnotowego, lub, w przypadku zbóż objętych zakupami interwencyjnymi na szczególnych warunkach stosownie do ich strefy produkcji, dane dotyczące regionu, w którym zostały one wyprodukowane.

Jednakże agencja interwencyjna może uznać za ważne oferty zgłoszone w innej pisemnej formie, w szczególności przy użyciu urządzeń telekomunikacyjnych, pod warunkiem że zawierają wszystkie dane, określone w formularzu.

Bez uszczerbku dla ważności, od daty przedstawienia oferty złożonej zgodnie z akapitem trzecim państwa członkowskie mogą nałożyć wymóg przesłania lub bezpośredniego dostarczenia właściwej agencji interwencyjnej tego formularza.

2. W przypadku nieprzyjęcia oferty przedsiębiorcy są powiadamiani przez agencję interwencyjną odpowiednio w ciągu pięciu dni roboczych od daty wpływu oferty.

3. W przypadku przyjęcia oferty przedsiębiorcy są jak najszybciej powiadamiani o adresie magazynu, do którego zboże zostanie przyjęte, oraz o harmonogramie dostaw.

Na wniosek oferenta lub właściciela magazynu powyższy harmonogram może być zmieniony przez agencję interwencyjną.

4. W odniesieniu do zbóż innych niż kukurydza, zaoferowanych do skupu interwencyjnego, realizacja ostatniej dostawy musi nastąpić najpóźniej do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu wypłynięcia oferty, jednak nie później niż w dniu 1 lipca w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch oraz w dniu 31 lipca w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Dostawa kukurydzy musi nastąpić między dniem 1 lutego a dniem 30 kwietnia dla ofert złożonych na etapie pierwszym, o którym mowa w art. 3, oraz najpóźniej na koniec trzeciego miesiąca następującego po miesiącu otrzymania ofert dla ofert złożonych na etapie drugim, o którym mowa w art. 3, jednak nie później niż w dniu 1 lipca w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch oraz w dniu 31 lipca w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 3

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 2 niniejszego rozporządzenia, ilości kukurydzy kwalifikujące się do skupu interwencyjnego, zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w roku gospodarczym 2008/2009 są przyznawane w dwóch etapach, zwanych „etapem pierwszym” i „etapem drugim”, na warunkach i w sposób określony w ust. 2–5 niniejszego artykułu.

Etap pierwszy rozpoczyna się dnia 1 sierpnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, dnia 1 grudnia w przypadku Szwecji i dnia 1 listopada w przypadku pozostałych państw członkowskich i kończy się dnia 31 grudnia, który jest ostatnim dniem składania ofert dla wszystkich państw członkowskich na tym etapie.

Etap drugi rozpoczyna się w dniu następującym po ogłoszeniu w drodze publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi, ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego na tym etapie. Dzień ten jest pierwszym dniem składania ofert we wszystkich państwach członkowskich, a etap ten kończy się najpóźniej dnia 30 kwietnia w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch, dnia 30 czerwca w przypadku Szwecji i dnia 31 maja w przypadku pozostałych państw członkowskich.

2. Po zakończeniu etapu pierwszego Komisja sporządza zestawienie wszystkich dopuszczalnych ofert dotyczących kukurydzy, złożonych przez podmioty gospodarcze agencjom interwencyjnym państw członkowskich do dnia 31 grudnia do godz. 12.00 czasu obowiązującego w Brukseli na podstawie powiadomień dokonywanych cotygodniowo przez państwa członkowskie, zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) ppkt (i).

Jeśli całkowita ilość ofert przekracza ilości maksymalne ustalone w art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, najpóźniej do dnia 25 stycznia Komisja ustala i ogłasza w drodze publikacji współczynnik przydziału ilości z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku. W przypadku nieprzekroczenia dostępnej ilości współczynnik ten jest równy 1, a Komisja ogłasza w drodze publikacji pozostałą ilość, która pozostaje do dyspozycji do skupu interwencyjnego na etapie drugim.

Najpóźniej dnia 31 stycznia agencja interwencyjna państwa członkowskiego zawiadamia oferenta o przyjęciu jego oferty w ilości równej ilości oferowanej pomnożonej przez współczynnik przydziału.

3. Począwszy od pierwszej środy lutego, Komisja co tydzień sporządza zestawienie wszystkich dopuszczalnych ofert dotyczących kukurydzy, złożonych przez podmioty gospodarcze agencjom interwencyjnym najpóźniej w piątek kolejnego tygodnia o godzinie 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), na podstawie powiadomień dokonanych przez państwa członkowskie, zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. a) ppkt (i).

W przypadku przekroczenia ilości pozostającej do dyspozycji do skupu interwencyjnego Komisja określa i ogłasza w drodze publikacji, najpóźniej czwartego dnia roboczego następującego po końcowej dacie składania ofert, współczynnik przydziału ilości z dokładnością do sześciu miejsc po przecinku. W przypadku nieprzekroczenia ilości współczynnik przydziału wynosi 1, oferowane ilości uważa się za przyjęte, a Komisja najpóźniej do każdej środy umieszcza na swojej stronie internetowej http://ec.europa.eu/agriculture/markets/crops/index_fr.htm informacje dla podmiotów gospodarczych, dotyczące ilości, jaką w danym tygodniu można przeznaczyć do skupu interwencyjnego.

Najpóźniej dziewiątego dnia roboczego następującego po końcowej dacie składania ofert agencja interwencyjna państwa członkowskiego zawiadamia oferenta o przyjęciu jego oferty do wysokości równej ilości zaoferowanej pomnożonej przez współczynnik przydziału.

4. Właściwy organ interwencyjny księguje oferty, o których mowa w ust. 2 i 3, w dniu ich otrzymania.

Oferty raz przedstawione nie mogą być ani zmienione, ani wycofane.

5. Do ofert dołącza się dowód, iż oferent wniósł zabezpieczenie w wysokości 15 EUR za tonę. Zostaje ono wniesione

w momencie złożenia oferty, ale może też, jeśli zostało wniesione w pierwszym etapie w formie gwarancji bankowej, obowiązywać dopiero od dnia następującego po końcowej dacie składania ofert, o której mowa w ust. 2.

6. Zabezpieczenie obejmuje ilości zadeklarowane przez oferenta zgodnie z ust. 2 lub 3.

Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, zabezpieczenie w całości przepada na rzecz budżetu wspólnotowego w następujących przypadkach:

- a) ilości obecne w magazynie, od momentu złożenia oferty do momentu przejścia kukurydzy, są mniejsze od ilości zadeklarowanych przez oferenta zgodnie z art. 2 ust. 1 (z tolerancją 5 %);
- b) oferent nie dostarcza przyznaných ilości w celu przejścia przez agencję interwencyjną zgodnie z art. 4 i 6.

W celu stosowania przepisów niniejszego ustępu akapit drugi lit. a) agencje interwencyjne przeprowadzają kontrole ilości znajdujących się w magazynach, stosując, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, zasady określone w rozporządzeniu (WE) nr 884/2006 w odniesieniu do kontroli rzeczywistej ilości produktów składowanych w magazynach państwowych, w szczególności określonych w pkt B.III załącznika I do tego rozporządzenia. Kontrole są przeprowadzane w przypadku co najmniej 5 % ofert i 5 % ilości oferowanych na podstawie analizy ryzyka. Te minimalne wartości odnoszące się do kontroli mają zastosowanie jedynie na pierwszym etapie.

Zabezpieczenie jest zwolnione w całości:

- a) w odniesieniu do nieprzydzielonych ilości oferowanych;
- b) w odniesieniu do ilości przydzielonych z chwilą rzeczywistego przejścia 95 % danej ilości przez agencję interwencyjną.

Artykuł 4

1. Zboża, aby mogły być objęte zakupami interwencyjnymi, muszą charakteryzować się solidną, właściwą jakością handlową.

2. Uznaje się, że zboża są solidnej, właściwej jakości handlowej, jeśli posiadają typowy dla danych zbóż kolor, są wolne od obcych zapachów i żywych szkodników (w tym roztoczy) w każdym stadium rozwoju i spełniają minimalne wymogi jakościowe wymienione w załączniku I oraz jeśli ich poziomy zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych poziomów ustanowionych przez prawodawstwo wspólnotowe. W związku z powyższym nie mogą być przekroczone następujące najwyższe dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń:

- a) dla pszenicy zwyczajnej i pszenicy durum poziomy określone zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 315/93, w tym wymogi dotyczące toksyn *Fusarium* w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej i pszenicy durum określone w pkt 2.4–2.7 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽¹⁾;
- b) dla jęczmienia, kukurydzy i sorgo poziomy określone w dyrektywie 2002/32/WE.

Państwa członkowskie przeprowadzają kontrolę poziomów zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, na podstawie analizy ryzyka z uwzględnieniem przede wszystkim informacji przedstawionych przez wnioskodawcę i zobowiązań dotyczących przestrzegania wymaganych norm, w szczególności w odniesieniu do uzyskanych przez niego wyników analiz. W razie konieczności czas trwania i zakres kontroli jest określony zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, w szczególności w przypadku, gdy sytuacja na rynku może być poważnie zakłócona obecnością zanieczyszczeń.

Ponadto – w przypadku gdy badania wykażą, że wskaźnik Zeleny'ego dla partii pszenicy zwyczajnej wynosi między 22 i 30 – żeby uznać, iż pszenica ta jest solidnej, właściwej jakości handlowej w rozumieniu ust. 1 niniejszego artykułu, ciasto otrzymane z niej powinno być uznane za niekleiste i nadające się do obróbki maszynowej.

3. Do celów niniejszego rozporządzenia ciała inne niż zboża podstawowe o nienagannej jakości są zdefiniowane w załączniku II.

Ziarna zbóż podstawowych i innych zbóż, które zostały uszkodzone, porażone sporyszem lub zbutwiałe, są sklasyfikowane jako „inne zanieczyszczenia”, nawet jeśli przedstawiają defekty należące do innych kategorii.

Artykuł 5

Dla oznaczania jakości zbóż zaferowanych agencjom interwencyjnym, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007, stosuje się następujące metody:

- a) standardową metodą oznaczania ciał innych niż zboża podstawowe o nienagannej jakości jest metoda ustalona w załączniku III;
- b) standardową metodą oznaczania wilgotności jest metoda ustalona w załączniku IV. Jednakże państwa członkowskie mogą stosować inne metody oparte na zasadach określonych w załączniku IV, metodę ISO 712:1998 lub metodę opartą na technologii podczerwieni. W przypadkach spornych wiążące są jedynie wyniki metody ustalonej w załączniku IV;
- c) standardową metodą do oznaczania zawartości garbnika w sorgo jest metoda ISO 9648:1998;
- d) standardową metodą do oznaczania kleistości i przydatności do obróbki mechanicznej ciasta otrzymanego z pszenicy zwyczajnej jest metoda opisana w załączniku V;
- e) standardową metodą do oznaczania zawartości białka w rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej jest metoda przyjęta przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Chemii Zbóż (ICC), której normy są określone w pozycji nr 105/2: „metoda oznaczania zawartości białka w zbożach i produktach zbożowych”.

Jednakże państwa członkowskie mogą stosować inne metody. W takich przypadkach muszą przedstawić Komisji dowód uznania przez ICC równoważności wyników uzyskanych tą metodą;
- f) metodą oznaczania wskaźnika Zeleny'ego dla rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej jest metoda zgodna z normą ISO 5529:1992;
- g) standardową metodą do oznaczania liczby opadania Hagberga (test aktywności amylazy) jest metoda zgodna z normą ISO 3093:2004;
- h) standardową metodą oznaczania natężenia strat szklistości jest metoda ustalona w załączniku VI;
- i) metoda referencyjna stosowana przy oznaczaniu ciężaru właściwego to metoda zgodna z normą ISO 7971/2:1995;
- j) metody pobierania próbek i referencyjne metody analizy do oznaczania poziomów mikotoksyn są określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1881/2006 i ustalone w załącznikach I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5.

⁽²⁾ Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12.

Artykuł 6

1. Zaoferowane zboża są przejmowane przez agencję interwencyjną, gdy ilość i minimalne wymagane standardy ustalone w załączniku I zostały stwierdzone przez agencję interwencyjną lub jej przedstawiciela dla całej partii, stosownie do towarów dostarczonych do magazynu interwencyjnego.

Przejęcie to może nastąpić w magazynie, w którym w momencie złożenia oferty znajdują się zboża, pod warunkiem że składowane są one w magazynach „podmiotów składających” w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 884/2006 oraz że po interwencyjnym przejęciu zboża w magazynach obowiązują stosowne warunki od momentu złożenia oferty.

W przypadku kukurydzy ilość podlegająca przejęciu nie może przekroczyć ilości przydzielonych zgodnie z art. 3 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia.

2. Cechy jakościowe są ustalane na podstawie próbki reprezentatywnej z zaoferowanej partii, składającej się z próbek pobranych z zachowaniem częstotliwości jednej próbki na dostawę i przynajmniej jednej co 60 ton.

3. Dostarczona partia musi być zważona w obecności oferenta i przedstawiciela agencji interwencyjnej niezależnego w stosunku do oferenta.

Przedstawicielem agencji interwencyjnej może również być właściciel magazynu. W tym przypadku:

- a) w ciągu 45 dni od przejścia towaru agencja interwencyjna sama przeprowadza inspekcję obejmującą przynajmniej kontrolę objętościową; różnica między ilością określoną poprzez ważenie a ilością oszacowaną według metody objętościowej nie może przekraczać 5 %;
- b) jeśli tolerancja nie jest przekroczona, właściciel magazynu ponosi wszelkie koszty związane ze stwierdzoną, w późniejszej kontroli wagi, różnicą w odniesieniu do wagi zamieszczonej w rachunkach księgowych w momencie przyjęcia zbóż;
- c) jeśli tolerancja jest przekroczona, zboża bezzwłocznie ponownie się waży. Koszt ważenia ponosi właściciel magazynu, jeśli stwierdzona waga jest niższa niż waga zarejestrowana, bądź państwo członkowskie, jeśli jest wyższa.

4. W przypadku przejścia zbóż do magazynu, w którym się one znajdują w momencie składania oferty, ilość może być

określona na podstawie rejestrów magazynowych sporządzanych zgodnie z wymogami zawodowymi oraz wymogami agencji interwencyjnej, pod warunkiem że:

- a) rejestry magazynowe wskazują wagę zarejestrowaną w trakcie ważenia, fizyczne cechy jakościowe w momencie ważenia, w szczególności wilgotność, ewentualne przekiszenie i dokonane przetworzenia; nie uwzględnia się ważenia, które miało miejsce więcej niż 10 miesięcy wcześniej;
- b) właściciel magazynu oświadczy, że zaoferowana partia odpowiada danym zawartym w rejestrze magazynowym;
- c) cechy jakościowe stwierdzone w momencie ważenia są te same, co dla próbki reprezentatywnej pobranej przez agencję interwencyjną bądź jej przedstawiciela z częstotliwością jednej próbki na każde 60 ton.

5. Jeśli stosuje się ust. 4:

- a) wagą do zarejestrowania jest waga wpisana do rejestru magazynowego, skorygowana, gdzie jest to stosowne, by odzwierciedlić wszelkie różnice wilgotności i/lub w odsetku innych zanieczyszczeń (Schwarzbesatz) zarejestrowanych w momencie ważenia i określonych na podstawie próbki reprezentatywnej. Różnica w odsetku różnych zanieczyszczeń może jedynie być brana pod uwagę w celu redukcji wagi wpisanej do rejestru magazynowego;
- b) w ciągu 45 dni od przejścia zbóż agencja interwencyjna dokonuje dalszej kontroli objętościowej; różnica między ilością określoną przez ważenie i ilością oszacowaną według metody objętościowej nie może przekroczyć 5 %;
- c) jeśli tolerancja nie jest przekroczona, właściciel magazynu ponosi wszelkie koszty związane ze stwierdzoną, w późniejszym ważeniu, różnicą w odniesieniu do wagi zamieszczonej w rachunkach księgowych w momencie przejścia;
- d) w przypadku gdy tolerancja jest przekroczona, zboże waży się niezwłocznie. Koszty ważenia ponosi prowadzący magazyn, w przypadku gdy waga ustalona jest mniejsza niż zarejestrowana, lub Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji, w przypadku gdy waga ustalona jest większa niż zarejestrowana, z uwzględnieniem tolerancji przewidzianej w załączniku XI pkt 1 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

6. Ostatnie przejście w odniesieniu do zbóż innych niż kukurydza musi nastąpić najpóźniej z końcem drugiego miesiąca następującego po realizacji ostatniej dostawy, o której mowa w art. 2 ust. 4 akapit pierwszy, natomiast w odniesieniu do kukurydzy – najpóźniej z końcem drugiego miesiąca następującego po każdej z ostatnich dostaw, o których mowa w art. 2 ust. 4 akapit drugi, jednak nie później niż w dniu 31 lipca w przypadku Grecji, Hiszpanii, Portugalii i Włoch oraz w dniu 31 sierpnia w przypadku pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 7

1. Agencja interwencyjna zleca, na własną odpowiedzialność, analizę cech fizycznych i technicznych pobranych próbek w ciągu 20 dni roboczych od utworzenia próbki reprezentatywnej.

2. Oferent ponosi koszty związane z:

- a) oznaczeniem zawartości garbnika w sorgo;
- b) testem aktywności amylazy (testem Hagberga);
- c) oznaczeniem zawartości białka w pszenicy durum i w pszenicy zwyczajnej;
- d) testem Zeleny'ego;
- e) testem przydatności do obróbki mechanicznej;
- f) analizami zanieczyszczeń.

3. Jeśli w wyniku analiz określonych w ust. 1 okaże się, że zaoferowane zboże nie posiada minimalnej jakości wymaganej dla objęcia zbóż skupem interwencyjnym, zboże to zostaje wycofane na koszt oferenta. Oferent pokrywa również wszelkie poniesione koszty.

4. W kwestiach spornych agencja interwencyjna nakazuje ponowne wykonanie niezbędnych testów dla danego gatunku zboża. Koszty pokrywa strona przegrrywająca.

Artykuł 8

Dla każdej partii agencja interwencyjna sporządza rejestr przejęcia zbóż. Zawiera on następujące informacje:

- a) datę sprawdzenia ilości i cech minimalnych;

b) wagę dostarczonego zboża;

c) liczbę próbek pobranych dla utworzenia próbki reprezentatywnej;

d) stwierdzone fizyczne cechy zboża;

e) agencję odpowiedzialną za analizę kryteriów technologicznych i jej wyniki.

Rejestr opatruje się datą i przesyła do właściciela magazynu w celu kontrasygnowania.

ROZDZIAŁ II

SPOSOBY ZAPŁATY ORAZ ŚRODKI KONTROLI

Artykuł 9

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 ceną płaconą oferentowi jest cena referencyjna, określona w art. 8 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ważna w dniu określonym jako pierwszy dzień dostawy, po powiadomieniu o przyjęciu oferty dla towarów dostarczonych do składu, przed rozładunkiem. Cena podlega korekcie w zależności od wzrostów i redukcji określonych w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Jednakże, jeśli dostawa ma miejsce w miesiącu, w którym cena referencyjna jest niższa niż w miesiącu przyjęcia oferty, wypłacana jest cena wyższa. Przepisu niniejszego akapitu nie stosuje się do sorga zaoferowanego w sierpniu i wrześniu.

2. Po wpłynięciu oferty, zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, agencja interwencyjna decyduje o miejscu i pierwszym dniu przejęcia zbóż.

Koszty transportu z miejsca, w którym towary są przechowywane w momencie składania oferty do centrum interwencyjnego, do którego mogą one być przetransportowane po najniższych kosztach, pokrywa oferent.

Jeśli agencja interwencyjna przejmuje towar w miejscu innym niż centrum interwencyjne, do którego mogą one zostać przetransportowane po najniższych kosztach, ustala ona i ponosi dodatkowe koszty transportu. W tym przypadku koszty określone w akapicie drugim są ustalane przez agencję interwencyjną.

Jeśli agencja interwencyjna, za zgodą oferenta, przechowuje towary w miejscu, w którym znajdują się one w momencie składania oferty, koszty określone w akapicie trzecim zdanie drugie i koszty usunięcia ze składu, ustalone na podstawie stawek obowiązujących w zainteresowanym państwie członkowskim, są potrącane od ceny interwencyjnej.

3. Płatności dokonuje się między trzydziestym a trzydziestym piątym dniem od daty przejścia zbóż, zgodnie z art. 6.

Artykuł 10

Zwiększenie lub redukcja ceny, poprzez które cena interwencyjna wzrasta lub spada, są wyrażane w euro na tonę i stosowane łącznie, jak przewidziano poniżej:

- a) jeżeli wilgotność oferowanych do skupu interwencyjnego zbóż jest niższa niż 13 % dla kukurydzy i sorgo oraz niż 14 % dla wszystkich innych zbóż, stosuje się zwiększenie ceny według tabeli I zamieszczonej w załączniku VII. Jeśli wilgotność wspomnianych zbóż oferowanych do skupu interwencyjnego jest odpowiednio wyższa niż 13 % i 14 %, stosuje się redukcję ceny według tabeli II zamieszczonej w załączniku VII;
- b) jeżeli ciężar właściwy zboża oferowanego do skupu interwencyjnego różni się od stosunku ciężar/objętość 76 kg/hl dla pszenicy zwyczajnej lub 64 kg/hl dla jęczmienia, stosuje się redukcję według tabeli III zamieszczonej w załączniku VII;
- c) jeśli odsetek ziaren połamanych przekracza 3 % dla pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia i 4 % dla kukurydzy i sorgo, stosuje się redukcję o 0,05 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;
- d) jeśli odsetek zanieczyszczeń ziarnowych przekracza 2 % dla pszenicy durum, 4 % dla kukurydzy i sorgo i 5 % dla pszenicy zwyczajnej i jęczmienia, stosuje się redukcję o 0,05 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;
- e) jeśli odsetek ziarna porośniętego przekracza 2,5 %, stosuje się redukcję o 0,05 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;
- f) jeśli odsetek innych zanieczyszczeń (Schwarzbesatz) przekracza 0,5 % dla pszenicy durum, 1 % dla pszenicy zwyczajnej, jęczmienia, kukurydzy i sorgo, stosuje się redukcję o 0,1 EUR na każde dodatkowe 0,1 punktu procentowego;

g) jeśli odsetek ziarna biało-czarnego w pszenicy durum przekracza 20 %, stosuje się redukcję o 0,2 EUR na każdy dodatkowy punkt procentowy lub jego ułamek;

h) jeśli zawartość białka w pszenicy zwyczajnej jest niższa niż 11,5 %, stosuje się redukcję według tabeli IV zamieszczonej w załączniku VII;

i) jeśli zawartość garbnika w sorgo oferowanym agencji interwencyjnej jest wyższa niż 0,4 % suchej masy, stosuje się redukcję obliczaną zgodnie z metodą ustaloną w załączniku VIII.

Artykuł 11

1. Wszystkie podmioty gospodarcze, przechowujące produkty zakupione dla agencji interwencyjnej, regularnie obserwują ich obecność i stan ich przechowania oraz informują bezzwłocznie powyższą agencję o wszelkich ewentualnych problemach z tym związanych.

2. Agencja interwencyjna dokonuje kontroli jakości przechowywanego produktu przynajmniej raz do roku. W tym celu mogą być pobrane próbki w momencie ustanowienia inwentarza zgodnie z przepisami załącznika I pkt A.I rozporządzenia (WE) nr 884/2006.

3. W przypadku gdy kontrole przewidziane w niniejszym rozporządzeniu będą przeprowadzane na podstawie analizy ryzyka określonej w art. 4 ust. 2 akapit drugi, konsekwencje finansowe wynikające z nieprzestrzegania najwyższych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń ponosi państwo członkowskie. Zobowiązanie to powstaje, bez uszczerbku dla kontroli oferenta lub właściciela magazynu prowadzonej przez państwo członkowskie, w przypadku nieprzestrzegania ich zobowiązań i obowiązków.

Jednakże w przypadku ochratoksyny A i aflatoksyny, jeśli dane państwo członkowskie może przedstawić, zgodnie z wymogami Komisji, dowód na przestrzeganie norm w chwili wprowadzania, przestrzeganie normalnych warunków przechowywania oraz innych zobowiązań podmiotu składającego, odpowiedzialnością finansową obciąża się budżet Wspólnoty.

Artykuł 12

Agencje interwencyjne przyjmują w razie konieczności dodatkowe procedury i warunki przejścia zbóż, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w celu uwzględnienia szczególnych warunków istniejących w danym państwie członkowskim. W szczególności mogą zażądać okresowych zwrotów zapasów.

ROZDZIAŁ III

POWIADAMIANIE KOMISJI

Artykuł 13

1. W odniesieniu do każdego zboża, o którym mowa w art. 10 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, każde państwo członkowskie przekazuje drogą elektroniczną informacje konieczne do zarządzania skupem interwencyjnym, w szczególności:

- a) najpóźniej w każdą środę do godziny 12.00 (czas obowiązujący w Brukseli):
- (i) ilości zboża zaferowane do skupu interwencyjnego, przedstawione przez podmioty gospodarcze najpóźniej w piątek poprzedniego tygodnia o godzinie 12.00 (czasu obowiązującego w Brukseli), zgodnie z art. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia;
 - (ii) ilości zboża innego niż kukurydza zaferowane do skupu interwencyjnego, w odniesieniu do których oferta została wycofana przez oferentów od momentu otwarcia okresu skupu interwencyjnego;
 - (iii) całkowite ilości zboża zaferowane do skupu interwencyjnego od momentu otwarcia okresu skupu interwencyjnego, po odliczeniu ilości, o których mowa w ppkt (ii);
 - (iv) całkowite ilości zboża przejęte od momentu otwarcia okresu skupu interwencyjnego zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia;
- b) w każdą środę następującą po publikacji ogłoszenia o przetargu – ilości zbóż objęte przetargiem, zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2131/93 ⁽¹⁾;
- c) w każdą środę następującą po dacie, w której państwo członkowskie określiło dane partie – ilości zbóż przeznaczone do bezpłatnego rozdysponowania pomiędzy osoby najbardziej

poszkodowane we Wspólnocie, zgodnie z art. 27 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;

d) najpóźniej na koniec miesiąca następującego po terminie przejęcia, o którym mowa w art. 6 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, na szczeblu regionalnym określonym w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 837/90 – średnie wyniki dotyczące ciężaru właściwego, wilgotności, zawartości ziaren połamanych i zawartości białka stwierdzone w odniesieniu do partii przejętego zboża.

2. Powiadomień, o których mowa w ust. 1, dokonuje się nawet w przypadku braku oferty na jakąkolwiek ilość. W przypadku nieprzekazania informacji, o których mowa w ust. 1 lit. a) ppkt (i), Komisja uznaje, że w danym państwie członkowskim nie złożono żadnej oferty.

3. Forma i treść powiadomień, o których mowa w ust. 1, określane są na podstawie wzorów udostępnionych państwom członkowskim przez Komisję. Wzory te obowiązują po uprzednim poinformowaniu komitetu, o którym mowa w art. 195 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007. Komisja dostosowuje i aktualizuje te wzory po uprzednim poinformowaniu Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 14

Rozporządzenie (WE) nr 824/2000 zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku X.

Artykuł 15

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 191 z 31.7.1993, s. 76.

ZAŁĄCZNIK I

MINIMALNE WYMOGI JAKOŚCIOWE OKREŚLONE W ART. 4 UST. 2

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Sorgo
A. Maksymalna wilgotność	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %	13,5 %
B. Maksymalny odsetek składników, które nie są zbożem podstawowym o nienaganej jakości, z czego maksymalnie:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Ziarna połamane	6 %	5 %	5 %	5 %	5 %
2. Zanieczyszczenia ziarnowe (ziarnami innymi niż ziarna wymienione w pkt 3)	5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
w tym:					
a) ziarna pomarszczone				—	—
b) inne zboża	3 %		5 %	—	—
c) ziarna uszkodzone przez szkodniki					
d) ziarna z przebarwionym zarodkiem			—	—	—
e) ziarna przegrzane podczas suszenia	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %	0,50 %
3. Ziarna cętkowane i/lub porażone fuzariozą	5 %	—	—	—	—
w tym:					
— ziarna porażone fuzariozą	1,5 %	—	—	—	—
4. Ziarna porośnięte	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
5. Inne zanieczyszczenia (Schwarzbesatz)	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
w tym:					
a) obce nasiona:					
— szkodliwe nasiona	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— pozostałe					
b) ziarna uszkodzone:					
— ziarna uszkodzone wskutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywnego suszenia	0,05 %	0,05 %			
— pozostałe					
c) ciała obce					
d) plewy					
e) sporysz	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) ziarna zbutwiałe			—	—	—
g) martwe owady lub ich fragmenty					

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza	Sorgo
C. Odsetek ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość	27 %	—	—	—	—
D. Maksymalna zawartość garbników ⁽¹⁾	—	—	—	—	1 %
E. Minimalny ciężar właściwy (kg/hl)	78	73	62		—
F. Minimalna zawartość białka ⁽¹⁾ :					
— rok gospodarczy 2002/2003 i kolejne	11,5 %	10,5 %			
G. Minimalna liczba opadania w sekundach (Hagberg)	220	220			
H. Minimalny wskaźnik sedymentacyjny Zeleny'ego (ml)	—	22	—	—	—

⁽¹⁾ W % suchej masy.

ZAŁĄCZNIK II

1. DEFINICJE CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

1.1. Ziarna połamane

Wszystkie ziarna, których bielmo jest częściowo odsłonięte, są uznawane za połamane. Ziarna uszkodzone przy młóceniu i ziarna, z których został wybity zarodek, również zaliczają się do tej grupy.

W przypadku kukurydzy termin „ziarna połamane” oznacza części ziarna lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 4,5 mm.

W przypadku sorgo termin „ziarna połamane” oznacza części ziarna lub ziarna, które przechodzą przez sito o okrągłych oczkach o średnicy 1,8 mm.

1.2. Zanieczyszczenia ziarnowe

a) ziarna pomarszczone:

Ziarna, które po wyeliminowaniu z próbki innych ciał, określonych w niniejszym załączniku, przechodzą przez sito o szczelinach następujących rozmiarów: dla pszenicy zwyczajnej – 2,0 mm, dla pszenicy durum – 1,9 mm, dla jęczmienia 2,2 mm.

Jednakże w drodze odstępstwa od tej definicji:

— dla jęczmienia pochodzącego z Estonii, Łotwy, Finlandii i Szwecji o ciężarze właściwym przynajmniej 64 kilogramy na hektolitr, zaoferowanego agencjom interwencyjnym w tych państwach członkowskich, lub

— dla jęczmienia o wilgotności 12,5 % lub niższej,

termin „ziarna pomarszczone” oznacza ziarna, które po wyeliminowaniu wszelkich ciał opisanych w niniejszym załączniku przechodzą przez sita o szczelinach 2,0 mm.

Ponadto do tej grupy zalicza się również ziarna uszkodzone przez mróz oraz ziarna niedojrzałe (zielone);

b) inne zboża:

wszystkie ziarna nienależące do danego gatunku, z którego pobrano próbkę;

c) ziarna uszkodzone przez szkodniki:

ziarna, które zostały nadgryzione. Do grupy tej zalicza się również ziarna porażone przez pluskwy;

d) ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane i porażone fuzariozą:

ziarna, w których zarodek jest przebarwiony, to te, których okrywa nasienna jest koloru brązowego do czarnobrązowego, a w których zarodek jest normalnie rozwinięty i nie kiełkuje. W przypadku pszenicy zwyczajnej ziarna z przebarwionym zarodkiem są uwzględniane, jeśli ich ilość przekracza 8 %.

W przypadku pszenicy durum:

— ziarna posiadające brązowe do czarnobrązowego przebarwienia w miejscach innych niż sam zarodek są uznawane za ziarna cętkowane,

— ziarna dotknięte fuzariozą to ziarna, w których owocnia jest zakażona grzybem *Fusarium mycelium*; takie ziarna są lekko pomarszczone, pofałdowane i mają różowe lub białe plamki o nieforemnych kształtach;

e) ziarna przegrzane w trakcie suszenia to ziarna wykazujące zewnętrzne znaki przypalenia, ale nieuszkodzone.

1.3. Ziarna porośnięte

Ziarna porośnięte to ziarna, których korzonek zarodkowy lub pąk kwiatowy zarodka jest widoczny gołym okiem. Jednakże należy wziąć pod uwagę ogólny wygląd próbki przy stwierdzaniu zawartości ziaren porośniętych. W niektórych gatunkach zbóż, np. pszenicy durum, zarodek jest wypukły i okrywa nasienna rozdziela się przy potrząsaniu zboża w partii. Takie ziarna są podobne do ziaren porośniętych, ale nie powinny być zaliczane do tej grupy. Porośnięte ziarno to tylko i wyłącznie takie ziarno, które wykazuje widoczne zmiany pozwalające na łatwe odróżnienie go od ziarna normalnego.

1.4. Inne zanieczyszczenia (Schwarzbesatz)

a) *obce nasiona*

„Obce nasiona” to ziarna roślin, uprawnych lub nie, innych niż zboża. Zalicza się tu nasiona nienadające się do wykorzystania, nasiona wykorzystywane do karmienia zwierząt gospodarskich i nasiona szkodliwe.

„Szkodliwe nasiona” to te, które są toksyczne dla człowieka i zwierząt, nasiona utrudniające czyszczenie i mielenie zbóż i nasiona wpływające na jakość produktów wytwarzanych ze zbóż;

b) *ziarna uszkodzone*

„Ziarna uszkodzone” to te, które nie nadają się do spożycia przez człowieka, a w przypadku zbóż pastewnych przez bydło z powodu zbutwienia, porażenia przez pleśnie, bakterie lub z innych przyczyn.

Do tej grupy również zalicza się ziarno uszkodzone na skutek samoistnego wydzielania ciepła lub zbyt intensywne suszenie. Te przegrzane lub zgrzane ziarna są w pełni rozwinięte, a ich warstwa osłonowa jest szarobrązowa do czarnej, podczas gdy po przekrojeniu jądro charakteryzuje się kolorem od żółtoszarego do brązowo-czarnego.

Ziarna zaatakowane przez pryszczarkowate są uznawane za uszkodzone jedynie, jeśli ponad połowa powierzchni ziarna jest w kolorze od szarego do czarnego na skutek wtórnego ukrytego porażenia. Jeśli przebarwienie obejmuje mniej niż połowę powierzchni ziarna, ziarna muszą zostać sklasyfikowane jako ziarna uszkodzone przez szkodniki;

c) *ciała obce*

Wszelkie ciała znajdujące się w próbce zbóż zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 mm (z wyjątkiem innych zbóż i wyjątkowo dużych ziaren zboża podstawowego) oraz ciała przechodzące przez sito o szczelinach 1,0 mm są uznawane za ciała obce. Zalicza się tu również kamyki, piasek, fragmenty słomy i inne zanieczyszczenia próbki, które przechodzą przez sito o szczelinach 3,5 mm i są zatrzymywane przez sito o szczelinach 1,0 mm.

Powyższej definicji nie stosuje się do kukurydzy. W przypadku kukurydzy, oprócz zanieczyszczeń określonych opisanych w akapicie pierwszym, wszelkie ciała znajdujące się w próbce przechodzące przez sito o szczelinach 1 mm są uznawane za obce;

d) *plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby);*

e) *sporysz;*

f) *ziarna zbutwiałe;*

g) *martwe owady lub ich fragmenty.*

1.5. Żywe szkodniki

1.6. Ziarna biało-czarne, które utraciły szklistość (biało-czarne lub zmatowiałe)

Ziarno zmatowiałe pszenicy durum to takie ziarno, którego jądro nie może zostać uznane za całkowicie szkliste.

2. SPECYFICZNE CZYNNIKI, KTÓRE NALEŻY WZIĄĆ POD UWAGĘ PRZY OKREŚLANIU ZANIECZYSZCZEŃ DLA KAŻDEGO TYPU ZBOŻA

2.1. Pszenica durum

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane porażone fuzariozą i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i fragmenty owadów.

2.2. Pszenica zwyczajna

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i fragmenty owadów.

2.3. Jęczmień

Zanieczyszczenia ziarnowe oznacza ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane w trakcie suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, martwe owady i fragmenty owadów.

2.4. Kukurydza

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna pomarszczone, ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

W przypadku kukurydzy wszelkie ciała w próbce, które przechodzą przez sito o szczelinach 1,0 mm są uznawane za ciała obce.

Wszelkie obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, martwe owady i fragmenty owadów są uznawane za inne zanieczyszczenia.

2.5. Sorgo

Zanieczyszczenia ziarnowe oznaczają ziarna innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

Inne zanieczyszczenia oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe, martwe owady i fragmenty owadów.

ZAŁĄCZNIK III

STANDARDOWA METODA OZNACZANIA CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

1. W przypadku pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i jęczmienia, średnia próbka 250 g jest przepuszczana przez dwa sита: jedno o szczelinach 3,5 mm i drugie 1,0 mm, przez pół minuty przez każde z nich.

W celu zapewnienia stałego przesiewania zaleca się użycie mechanicznego sита, np. wibrującego stołu z wymienianymi sitami.

Ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 mm i przechodzące przez sito o szczelinach 1,0 mm muszą być zważone łącznie i uznane za ciała obce. W przypadku gdy ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 3,5 zawierają części zaklasyfikowane do grupy „inne zboża” lub szczególnie duże ziarna zboża podstawowego, części te lub zboża powinny zostać włączone z powrotem do przesiewanej próbki. Podczas przesiewu przez sito o szczelinach 1,0 mm należy uważnie sprawdzić, czy zboże nie zawiera żywych szkodników.

Z przesianej próbki za pomocą rozdzielacza należy wyodrębnić próbkę 50–100 g. Próbka częściowa musi zostać zważona.

Następnie należy próbkę częściową rozłożyć na stole przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatką i oddzielić ziarna połamane, inne zboża, ziarna porośnięte, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna uszkodzone przez mróz, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane, obce nasiona, sporysz, ziarna uszkodzone, ziarna zbutwiałe, plewy oraz żywe szkodniki i martwe owady.

Jeśli próbka częściowa zawiera ziarna oplewione, należy je ręcznie wyłuskać, powstałe w ten sposób plewy są uznawane za należące do grupy plewy. Kamyki, piasek i fragmenty słomy są uznawane za ciała obce.

Próbka częściowa jest przesiewana przez pół minuty przez sito o szczelinach 2,0 mm dla pszenicy zwyczajnej, 1,9 mm dla pszenicy durum, 2,2 mm dla jęczmienia. Ciała, które przechodzą przez takie sito, są uznawane za ziarna pomarszczone. Ziarna uszkodzone przez mróz i ziarna niedojrzałe (zielone) należą do grupy „ziarna pomarszczone”.

2. Średnia próbka 500 g w przypadku kukurydzy i 250 g w przypadku sorgo jest potrząsana przez pół minuty na sicie o szczelinach 1,0 mm. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników i martwych owadów.

Wykorzystując pęsetę lub stożkową łopatkę, należy oddzielić ciała zatrzymane przez sito o szczelinach 1,0 mm: kamyki, piasek, fragmenty słomy i inne ciała obce.

Należy dodać ciała obce tak oddzielone do ciał, które zostały przesiane przez sito o szczelinach 1,0, i zważyć łącznie.

Używając rozdzielacza, z próbki ogólnej przesianej przez sito należy przygotować próbkę częściową 100–200 g dla kukurydzy i 25–50 g dla sorgo. Zważyć próbkę częściową. Następnie rozłożyć ją cienką warstwą na stole i przy użyciu pęsety lub stożkowej łopatką wyodrębnić części innych zbóż, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna uszkodzone przez mróz, ziarna porośnięte, obce nasiona, ziarna uszkodzone, plewy, żywe szkodniki i martwe owady.

Następnie należy przesiać tę próbkę przez sito o okrągłych otworach 4,5 mm dla kukurydzy i 1,8 mm dla sorgo. Ciała, które przechodzą przez powyższe sito, są uznawane za ziarna połamane.

3. Grupy ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości, wydzielone przy użyciu metod określonych w pkt 1 i 2, muszą być zważone bardzo starannie z dokładnością do 0,01 g i należy obliczyć ich odsetek w stosunku do próbki uśrednionej. Dokładne dane wpisywane do sprawozdania z wykonania analizy muszą być obliczone z dokładnością do 0,1 %. Należy sprawdzić obecność żywych szkodników.

Zasadniczo muszą być przeprowadzone dwie analizy dla każdej próbki. Wyniki analiz nie mogą się różnić o więcej niż 10 % w odniesieniu do łącznej zawartości powyższych ciał.

4. Do działań określonych w pkt 1, 2 i 3 wykorzystywana jest następująca aparatura:
- a) rozdzielnik do próbek, np. stożkowy lub szczelinowy;
 - b) waga analityczna lub waga probiercza;
 - c) sита o otworach szczelinowych 1,0 mm, 1,8 mm, 1,9 mm, 2,0 mm, 2,2 mm i 3,5 mm i sита o krągłych otworach 1,8 mm i 4,5 mm. Sita mogą być zakładane na stół wibracyjny.
-

ZAŁĄCZNIK IV

STANDARDOWA METODA BADANIA WILGOTNOŚCI

1. Zasady

Produkt jest suszony w temperaturze 130–133 °C w normalnym ciśnieniu atmosferycznym przez okres odpowiedni do wielkości cząsteczek.

2. Zakres

Niniejszą metodę suszenia stosuje się do zbóż rozdrobnionych na cząstki, z których przynajmniej 50 % przechodzi przez sito o okrągłych otworach 0,5 mm i nie pozostaje więcej niż 10 % na sicie o okrągłych otworach 1,0 mm. Metodę tę stosuje się również do mąki.

3. Aparatura

Waga analityczna.

Rozdrabniacz zrobiony z materiału nieabsorbującego wilgoci, łatwy do czyszczenia, pozwalający na szybkie i równomierne rozdrobnienie bez przegrzania, ograniczający kontakt z zewnętrznym powietrzem do minimum i spełniający kryteria wymienione w pkt 2 (np. składany młynek stożkowy).

Naczynie zrobione z niekorodującego metalu lub ze szkła, zaopatrzone w ściśle dopasowane wieko; powierzchnia robocza pozwalająca na rozproszanie próbki rzędu 0,3 g na cm².

Elektrycznie ogrzewana izotermiczna suszarnia komorowa, nastawiona na temperaturę 130–133 °C ⁽¹⁾ o odpowiedniej wentylacji ⁽²⁾.

Eksykator z metalową lub, w przypadku braku metalowej, porcelanową płytą (grubą i perforowaną), zawierający odpowiedni środek osuszający.

4. Procedura

Suszenie

Zważyć z dokładnością do 1 mg ilość nieco większą niż 5 g rozkruszonych ziaren zbóż drobnoziarnistych lub 8 g rozdrobnionej kukurydzy w uprzednio zważonym naczyniu. Umieścić naczynie w suszarni komorowej nagrzejanej do temperatury od 130 do 133 °C. Powinno być to wykonane jak najszybciej, żeby uniknąć zbyt dużego spadku temperatury w suszarni. Pozostawić drobnoziarniste zboża do wyschnięcia przez dwie godziny, a kukurydzę przez cztery godziny od momentu ponownego osiągnięcia temperatury 130–133 °C przez suszarnię. Wyjąć naczynie z suszarni, szybko nałożyć wieczko, pozostawić do wystygnięcia przez 30–45 min w eksykatorze i zważyć (z dokładnością 1 mg).

5. Metoda obliczania oraz wzory

E = początkowa masa testowanej próbki, w gramach

M = masa testowanej próbki po przygotowaniu, w gramach

M' = masa próbki po rozdrobnieniu, w gramach

m = masa wysuszonej próbki, w gramach.

Wilgotność wyrażona jako procent produktu jest równa:

— bez wcześniejszego przygotowania $(E - m) \times 100/E$,

— z wcześniejszym przygotowaniem $[(M' - m)/M' + E - M] \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$

Test należy przeprowadzić przynajmniej dwa razy.

⁽¹⁾ Temperatura suszenia wewnątrz suszarki.

⁽²⁾ Suszarnia powinna mieć taką wydajność, aby w przypadku wcześniejszego nastawienia jej na temperaturę 130–133 °C mogła osiągnąć na nowo tę temperaturę w czasie krótszym niż 45 minut po jednoczesnym załadowaniu maksymalną liczbą próbek. Powinna mieć taką wentylację, aby przy suszeniu zbóż drobnoziarnistych (pszenica zwyczajna, pszenica durum, jęczmień i sorgo) przez dwie godziny, a kukurydzy przez cztery godziny, wyniki dla wszystkich próbek semoliny lub, odpowiednio, kukurydzy, które suszarnia może pomieścić, wykazywały różnicę niższą niż 0,15 % w stosunku do wyników otrzymanych po trzech godzinach suszenia dla zbóż drobnoziarnistych i po pięciu godzinach dla kukurydzy.

6. Powtórka

Różnica między wartościami otrzymanymi z dwóch badań przeprowadzonych jednocześnie lub w bezpośrednim następstwie przez tego samego laboranta nie może przekraczać 0,15 g wilgotności na 100 g próbki. W przeciwnym razie badanie należy powtórzyć.

ZAŁĄCZNIK V

METODA OZNACZANIA KLEISTOŚCI I PRZYDATNOŚCI DO OBRÓBKCI CIASTA OTRZYMANEGO Z PSZENICY ZWYCZAJNEJ**1. Tytuł**

Metoda testowania wypieku dla mąki pszennej.

2. Zakres

Metodę stosuje się do mąki uzyskanej w przemyśle laboratoryjnym ziarna pszenicy przeznaczonego do produkcji chleba fermentującego na drożdżach.

3. Zasada

Ciasto sporządza się z mąki, wody, drożdży, soli i sacharozy w miesiarce. Po podzieleniu i uformowaniu kęsów ciasto pozostawia się na 30 minut; formuje się bochenki, umieszcza je na formach do pieczenia i wypieka po ostatecznej fermentacji o określonej długości. Obserwuje się właściwości technologiczne ciasta. Bochenki są oceniane po ich wielkości i wysokości.

4. Składniki**4.1. Drożdże**

Suche aktywne drożdże typu *Saccharomyces cerevisiae* DHW-Hamburg-Wansbeck lub produkty posiadające te same właściwości.

4.2. Woda wodociągowa**4.3. Roztwór cukru, soli i kwasu askorbinowego**

Rozpuścić $30 \pm 0,5$ g chlorku sodu (jakości handlowej), $30 \pm 0,5$ g sacharozy (jakości handlowej) oraz $0,040 \pm 0,001$ g kwasu askorbinowego w 800 ± 5 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.4. Roztwór cukru

Rozpuścić $5 \pm 0,1$ g sacharozy (jakości handlowej) w 95 ± 1 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.5. Mąka słodowa (wykazująca aktywność enzymatyczną)

Jakość handlowa.

5. Sprzęt i aparatura**5.1. Pomieszczenie piekarni laboratoryjnej**

Z regulacją pozwalającą na utrzymanie temperatury od 22 °C do 25 °C .

5.2. Lodówka

Do utrzymywania temperatury $4 \pm 2\text{ °C}$.

5.3. Waga

Waga o skali 2 kg i dokładności do 2 g.

5.4. Waga

Waga o skali 0,5 kg i dokładności do 0,1 g.

5.5. Waga analityczna

O dokładności $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6. Miesiarka

Stephen UMTA 10 z miesidłem model „Detmold” (Stephen Soehne GmbH) lub podobny sprzęt o tych samych właściwościach.

5.7. Komora fermentacyjna

Z regulowaną temperaturą $30 \pm 1\text{ °C}$.

5.8. Otwarte plastikowe pudełko

Zrobione z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach wnętrza $25 \times 25 \times 15$ cm (wysokość), o grubości ścianek $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9. Kwadratowe, plastikowe płytki

Zrobione z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex) o wymiarach przynajmniej 30 × 30 cm i grubości 0,5 ± 0,05 cm.

5.10. Urządzenie do formowania kęsów ciasta

Urządzenie do formowania kęsów ciasta Brabender (Brabender OHG) lub podobny sprzęt o tych samych właściwościach.

6. **Pobieranie próbek**

Według normy ICC nr 101.

7. **Procedura**

7.1. *Oznaczanie wodochłonności*

Wodochłonność określa się według normy ICC nr 115/1.

7.2. *Oznaczanie dodatku mąki słodowej*

Określić liczbę opadania mąki zgodnie z normą ISO 3093-1982. Jeśli liczba opadania jest wyższa niż 250, określić ilość dodawanej mąki słodowej odpowiednią do otrzymania liczby opadania zawartej w przedziale od 200 do 250 poprzez wymieszanie mąki z proporcjonalnie zwiększoną ilością mąki słodowej (ppkt 4.5). Jeśli liczba opadania jest niższa niż 250, nie dodaje się mąki słodowej.

7.3. *Uaktywnianie suchych drożdży*

Wyrównać temperaturę roztworu cukru (ppkt 4.4) do 35 ± 1 °C. Wsypać drożdże w stosunku wagowym 1:4 do ciepłego roztworu cukru. Nie wstrząsać. Można lekko zamieszać w razie konieczności.

Pozostawić na 10 ± 1 minutę, później wstrząsać do uzyskania jednolitej zawiesiny. Należy wykorzystać zawiesinę w ciągu 10 minut.

7.4. *Dostosowanie temperatury mąki i płynnych składników*

Temperatura mąki i wody powinna być regulowana w taki sposób, aby ciasto po zmieszaniu wykazywało temperaturę 27 ± 1 °C.

7.5. *Sporządzanie ciasta*

Zważyć, z dokładnością do 2 g, 10 y/3 g mąki (odpowiadającej 1 kg mąki o 14 % wilgotności), gdzie „y” jest ilością mąki użytej w ocenie farinograficznej (zob. norma ICC nr 115/1). Zważyć, z dokładnością do 0,2 g, ilość mąki słodowej potrzebnej do uzyskania liczby opadania w granicach od 200 do 250 (ppkt 7.2).

Zważyć 430 ± 5g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego (ppkt 4.3) i dodać wodę do całkowitej masy (x-9) 10 y/3 g (zob. ppkt 10.2), gdzie „x” jest ilością wody wykorzystanej w ocenie farinograficznej (zob. norma ICC nr 115/1). Ta całkowita masa (zazwyczaj między 450 i 650 g) musi być odmierzona z dokładnością do 1,5 g.

Zważyć 90 ± 1 g zawiesiny drożdży (ppkt 7.3).

Zanotować całkowitą masę ciasta (P), która jest sumą masy mąki, roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i wody, zawiesiny drożdży oraz mąki słodowej.

7.6. *Mieszanie*

Przed rozpoczęciem doprowadzić temperaturę miesiarki do 27 ± 1 °C przy zastosowaniu odpowiedniej ilości podgrzanej wody.

Umieścić płynne składniki ciasta w miesiarence i dodać na wierzchu mąkę i mąkę słodową.

Uruchomić miesiarkę (prędkość 1, 1 400 obrotów/minutę) i obracać przez 60 sekund. Po 20 sekundach od rozpoczęcia mieszenia przekręcić dwukrotnie skrobaczkę przytwierdzoną do pokrywy naczynia miesiarki.

Zmierzyć temperaturę ciasta. Jeśli jest ona wyższa niż 26–28 °C, należy odrzucić to ciasto i sporządzić nowe, dostosowując temperatury składników.

Zanotować właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

— niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej, lub

— kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii „niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej”, ciasto po zakończeniu mieszania powinno tworzyć spójną masę, która prawie nie przylepia się do ścianek naczynia i miesiarki. Powinno być możliwe wyjęcie ciasta ręką, jednym ruchem, bez znacznej utraty ciasta przy wyjmowaniu.

7.7. Dzielenie i formowanie kęsów

Zważyć, z dokładnością do 2 g, trzy kęsy ciasta według wzoru:

$$p = 0,25 P, \text{ gdzie:}$$

p = masa jednego kęsa ciasta po podziale,

P = masa całkowita ciasta.

Bezwzględnie uformować kęsy przez 15 sekund w urządzeniu do formowania (ppkt 5.10) i umieścić je na 30 ± 2 min na kwadratowych plastikowych płytkach (ppkt 5.9), przykryte odwróconymi plastikowymi pudełkami (ppkt 5.8) w komorze fermentacyjnej (ppkt 5.7).

Nie posypywać kęsów ciasta mąką.

7.8. Formowanie

Włożyć ponownie kęsy ciasta pozostawione na plastikowych płytkach, przykryte odwróconymi pudełkami plastikowymi, do urządzenia do formowania kęsów na 15 sekund. Nie zdejmować przykrycia nad kęsów ciasta aż do momentu bezpośrednio przed umieszczeniem ich w urządzeniu do formowania kęsów. Zanotować ponownie właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

- niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej, lub
- kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii jako „niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej”, ciasto powinno prawie wcale lub wcale nie przylepać się do ścianek naczynia, tak aby mogło swobodnie obracać się wokół własnej osi i formować regularne kule w trakcie pracy urządzenia. Na koniec obracania ciasto nie powinno przyklejać się do ścianek naczynia urządzenia do formowania kul przy zdejmowaniu pokrywy.

8. Sprawozdanie z przeprowadzonego badania

Sprawozdanie z przeprowadzonego badania powinno zawierać:

- właściwości ciasta pod koniec miesienia i formowania kul,
- liczbę opadania mąki bez dodatku mąki słodowej,
- wszelkie zaobserwowane anomalie.

Powinno ono ponadto zawierać:

- zastosowaną metodę,
- wszelkie dane potrzebne do identyfikacji próbki.

9. Ogólne uwagi

9.1. Wzór do obliczania ilości płynnych składników ciasta jest oparty na następujących założeniach:

Dodanie x ml wody do równowartości 300 g mąki o wilgotności 14 % daje wymaganą konsystencję. Skoro do testowania wypieku wykorzystuje się 1 kg mąki (o wilgotności 14 %), a x jest stosowane dla 300 g mąki, należy użyć przy testowaniu wypieku x podzielonego przez trzy i pomnożonego przez 10 g wody, stąd $10 \frac{x}{3}$ g.

430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego zawiera 15 g soli i 15 g cukru. Roztwór ten jest włączony do płynnych składników ciasta. Tym samym, żeby dodać $10 \frac{x}{3}$ g wody do ciasta, należy dodać $(10 \frac{x}{3} + 30)$ g płynnych składników ciasta składających się z 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i dodatkowej ilości wody.

Mimo iż część wody dodana z zawiesiną drożdży jest wchłaniana przez drożdże, zawiesina również zawiera „wolną” wodę. Przyjmuje się, że 90 g drożdży zawiera 60 g „wolnej” wody. Ilość płynnych składników ciasta musi być więc skorygowana o te 60 g „wolnej” wody w zawieszynie drożdży, stąd $10 \frac{x}{3}$ plus 30 minus 60 g. Po uporządkowaniu otrzymuje się: $(10 \frac{x}{3} + 30) - 60 = 10 \frac{x}{3} - 30 = (\frac{x}{3} - 3) 10 = (x - 9) \frac{10}{3}$, czyli wzór podany w ppkt 7.5. Jeśli np. dodatek wody x użyty w trakcie oceny farinograficznej wyniósł 165 ml, ta wartość musi być wprowadzona do wzoru na miejsce x, tak więc do 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego należy dodać wodę do uzyskania masy całkowitej:

$$(165 - 9) \frac{10}{3} = 156 \times \frac{10}{3} = 520 \text{ g.}$$

- 9.2. Metody tej nie stosuje się bezpośrednio do pszenicy. Procedura, jaką należy zastosować dla określenia właściwości wypieku z pszenicy, jest następująca:

Oczyszczyć pszenicę, określić jej wilgotność. Jeśli wilgotność mieści się w granicach od 15,0 % do 16,0 %, nie należy poddawać pszenicy żadnym zabiegom. Jeśli wilgotność wykracza poza powyższe granice, należy doprowadzić wilgotność do $15,5 \pm 0,5$ % przynajmniej na trzy godziny przed przemiałem.

Zmilić pszenicę na mąkę przy użyciu młyna laboratoryjnego Buehler MLU 202 lub młyna Brabender Quadrumat Senior lub innego urządzenia o takich samych właściwościach.

Wybrać program mielenia, który zapewnia uzyskanie mąki o wyciągu co najmniej 72 % przy zawartości popiołu od 0,50 do 0,60 % suchej masy.

Określić zawartość popiołu w mące zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 (Dz.U. L 147 z 30.6.1995, s. 7) i wilgotność zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Obliczyć wyciąg mąki według wzoru:

$$E = \left[\frac{(100 - f) F}{(100 - w) W} \right] \times 100 \%$$

gdzie:

E = wyciąg mąki,

f = wilgotność mąki,

w = wilgotność pszenicy,

F = masa otrzymanej mąki o wilgotności f,

W = masa przemielonego ziarna pszenicy o wilgotności w.

Uwaga: Informacje dotyczące składników i sprzętu do wykorzystania przy wykonywaniu badania są opublikowane w dokumencie T/77.300 z dnia 31 marca 1977 r., Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO – Postbus 15, Wageningen (Niderlandy).

ZAŁĄCZNIK VI

OZNACZANIE NATĘŻENIA STRAT SZKLISTOŚCI

1. Zasada

Do określenia procentu ziarna, które w całości lub częściowo utraciło szklistość, wykorzystuje się jedynie część próbki. Ziarna są przecinane przy użyciu przecinaka Pohla bądź innego równoważnego instrumentu.

2. Sprzęt i aparatura

- Przecinak Pohla lub inny równoważny instrument,
- pęseta, skalpel,
- płytka lub płaskie naczynie.

3. Procedura

- a) Analiza jest wykonywana na próbce 100 g po oddzieleniu ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości.
- b) Rozmieścić równomiernie próbkę na płytce.
- c) Umieścić płytkę w przecinaku i rozprowadzić garstkę zboża na kratce. Przyklepać w celu wyrównania ziarna tak, by w każdym otworze znajdowało się tylko jedno ziarno. Obniżyć część ruchomą tak, by ziarna pozostały na miejscu i następnie przeciąć je.
- d) Przygotować odpowiednie płytki w celu zapewnienia przecięcia minimum 600 ziaren.
- e) Przeliczyć liczbę ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość.
- f) Obliczyć odsetek ziaren, które w całości lub częściowo utraciły szklistość.

4. Wyrażanie wyników

I = masa ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości (w gramach).

M = procent oczyszczonego ziarna poddanego analizie, które w całości lub częściowo utraciło szklistość.

5. Wyniki

Odsetek ziarna, które w całości lub częściowo utraciło szklistość w badanej próbce, wynosi:

$$[M \times (100 - I)]/100 = \dots$$

ZAŁĄCZNIK VII

TABELA I

Zwiększenie ceny ze względu na wilgotność

Kukurydza i sorgo		Zboża inne niż kukurydza i sorgo	
Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)	Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)
—	—	13,4	0,1
—	—	13,3	0,2
—	—	13,2	0,3
—	—	13,1	0,4
—	—	13,0	0,5
—	—	12,9	0,6
—	—	12,8	0,7
—	—	12,7	0,8
—	—	12,6	0,9
—	—	12,5	1,0
12,4	0,1	12,4	1,1
12,3	0,2	12,3	1,2
12,2	0,3	12,2	1,3
12,1	0,4	12,1	1,4
12,0	0,5	12,0	1,5
11,9	0,6	11,9	1,6
11,8	0,7	11,8	1,7
11,7	0,8	11,7	1,8
11,6	0,9	11,6	1,9
11,5	1,0	11,5	2,0
11,4	1,1	11,4	2,1
11,3	1,2	11,3	2,2
11,2	1,3	11,2	2,3
11,1	1,4	11,1	2,4
11,0	1,5	11,0	2,5
10,9	1,6	10,9	2,6
10,8	1,7	10,8	2,7
10,7	1,8	10,7	2,8
10,6	1,9	10,6	2,9
10,5	2,0	10,5	3,0
10,4	2,1	10,4	3,1

Kukurydza i sorgo		Zboża inne niż kukurydza i sorgo	
Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)	Wilgotność (%)	Zwiększenie ceny (EUR/t)
10,3	2,2	10,3	3,2
10,2	2,3	10,2	3,3
10,1	2,4	10,1	3,4
10,0	2,5	10,0	3,5

TABELA II

Redukcja ceny ze względu na wilgotność

Kukurydza i sorgo		Zboża inne niż kukurydza i sorgo	
Wilgotność (%)	Redukcja ceny (EUR/t)	Wilgotność (%)	Redukcja ceny (EUR/t)
13,5	1,0	14,5	1,0
13,4	0,8	14,4	0,8
13,3	0,6	14,3	0,6
13,2	0,4	14,2	0,4
13,1	0,2	14,1	0,2

TABELA III

Redukcja ceny ze względu na ciężar właściwy

Zboże	Ciężar właściwy (kg/hl)	Redukcja ceny (EUR/t)
Pszenica zwyczajna	Mniej niż 76 do 75	0,5
	Mniej niż 75 do 74	1,0
	Mniej niż 74 do 73	1,5
Jęczmień	Mniej niż 64 do 62	1,0

TABELA IV

Redukcja ceny dla zawartości białka

Zawartość białka ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Redukcja (EUR/t)
Mniej niż od 11,5 do 11,0	2,5
Mniej niż od 11,0 do 10,5	5

⁽¹⁾ W % suchej masy.

ZAŁĄCZNIK VIII

Praktyczna metoda określania redukcji stosowanej przez agencje interwencyjne dla ceny sorgo1. *Podstawowe dane*

P = procent garbnika w podstawowym produkcie,

0,4 % = procent garbnika, powyżej którego stosuje się redukcję,

11 % ⁽¹⁾ = redukcja odpowiadająca zawartości 1 % garbnika w suchej masie.

2. *Naliczanie redukcji*

Redukcja, wyrażana w euro, którą stosuje się do ceny referencyjnej, jest obliczana zgodnie z następującym wzorem:

$$11 (P - 0,40)$$

⁽¹⁾ Redukcja, która stosuje się do ceny sorgo na podstawie zawartości garbnika w 1 000 g suchej masy:

- energia metaboliczna 1 000 g suchej masy sorgo o teoretycznej 0 % zawartości garbnika wynosi u drobiu 3 917 K kalorii;
- redukcja energii metabolicznej drobiu dla 1 000 g suchej masy sorgo wynosi 419 K kalorii za każdy dodatkowy punkt procentowy garbnika;
- różnica, wyrażona w punktach procentowych, pomiędzy maksymalną zawartością garbnika ustaloną dla sorgo objętego zakupami interwencyjnymi a zawartością garbnika ustaloną dla standardowej jakości: $1,0 - 0,30 = 0,70$;
- różnica, wyrażona w procentach pomiędzy energią metaboliczną drobiu dla sorgo zawierającego 1,0 % garbnika a energią metaboliczną drobiu dla sorgo o tej samej zawartości garbnika, co w przypadku jakości standardowej (0,30 %):

$$100 - \left(\frac{3\,917 - (419 \times 1,0)}{3\,917 - (419 \times 0,30)} \times 100 \right) = 7,74 \%$$

- różnica odpowiadająca 1 % zawartości garbnika w suchej masie, po zwiększeniu o 0,30 %

$$\frac{7,74}{0,70} = \text{EUR } 11$$

ZAŁĄCZNIK IX

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2000
(Dz.U. L 100 z 20.4.2000, s. 31)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 336/2003
(Dz.U. L 49 z 22.2.2003, s. 6)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 777/2004 Jedyne jego artykuł 10
(Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 50)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1068/2005
(Dz.U. L 174 z 7.7.2005, s. 65)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1572/2006 ⁽¹⁾
(Dz.U. L 290 z 20.10.2006, s. 29)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 883/2007
(Dz.U. L 195 z 27.7.2007, s. 3)

⁽¹⁾ Rozporządzenie częściowo unieważnione wyrokiem Trybunału Pierwszej Instancji wydanym dnia 15 listopada 2007 r., w sprawie T-310/06.

ZAŁĄCZNIK X

TABELA KORELACJI

Rozporządzenie (WE) nr 824/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 2 ust. 2 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 2 ust. 2 akapit drugi i trzeci	Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi i trzeci
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 3 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 5 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 3 pkt 3.1	Artykuł 5 lit. a)
Artykuł 3 pkt 3.2	Artykuł 5 lit. b)
Artykuł 3 pkt 3.3	Artykuł 5 lit. c)
Artykuł 3 pkt 3.4	Artykuł 5 lit. d)
Artykuł 3 pkt 3.5	Artykuł 5 lit. e)
Artykuł 3 pkt 3.6	Artykuł 5 lit. f)
Artykuł 3 pkt 3.7	Artykuł 5 lit. g)
Artykuł 3 pkt 3.8	Artykuł 5 lit. h)
Artykuł 3 pkt 3.9	Artykuł 5 lit. i)
Artykuł 3 pkt 3.10	Artykuł 5 lit. j)
Artykuł 3a	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 2
Artykuł 5	Artykuł 6
Artykuł 6	Artykuł 7
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8	Artykuł 9
Artykuł 9	Artykuł 10
Artykuł 10	Artykuł 11
Artykuł 11	Artykuł 12
Artykuł 11a	Artykuł 13
Artykuł 12	—
—	Artykuł 14
Artykuł 13	Artykuł 15
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	Załącznik V
Załącznik VI	Załącznik VI
Załącznik VII	Załącznik VII
Załącznik VIII	Załącznik VIII
—	Załącznik IX
—	Załącznik X

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 688/2008**z dnia 18 lipca 2008 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007, na rok gospodarczy 2007/2008**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 36,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1109/2007 ⁽³⁾. Te ceny i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 644/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 951/2006,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 36 rozporządzenia (WE) nr 951/2006, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1109/2007 w odniesieniu do roku gospodarczego 2007/2008, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lipca 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1260/2007 (Dz.U. L 283 z 27.10.2007, s. 1). Rozporządzenie (WE) nr 318/2006 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1) od dnia 1 października 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1568/2007 (Dz.U. L 340 z 22.12.2007, s. 62).

⁽³⁾ Dz.U. L 253 z 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 179 z 8.7.2008, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 95 mające zastosowanie od dnia 19 lipca 2008 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,79	5,41
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,79	10,69
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,79	5,22
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,79	10,21
1701 91 00 ⁽²⁾	23,46	13,98
1701 99 10 ⁽²⁾	23,46	8,98
1701 99 90 ⁽²⁾	23,46	8,98
1702 90 95 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt III rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 (Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia (WE) nr 318/2006.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI (WE) 2008/74/WE

z dnia 18 lipca 2008 r.

zmieniająca dyrektywę 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz dyrektywę 2005/78/WE w zakresie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w zakresie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, które należy podjąć przeciwko emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych przez silniki wysokoprężne stosowane w pojazdach oraz emisji zanieczyszczeń gazowych z silników o zapłonie iskrowym zasilanych gazem ziemnym lub gazem płynnym stosowanych w pojazdach⁽¹⁾, w szczególności jej art. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W wyniku zmiany zakresu dyrektywy 2005/55/WE, wprowadzonego rozporządzeniem (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów⁽²⁾, należy dodatkowo zmienić tę dyrektywę poprzez przeniesienie odpowiednich wymagań technicznych. W związku z tym należy również zmienić dyrektywę Komisji 2005/78/WE⁽³⁾, która wdraża wyżej wymienioną dyrektywę.
- (2) W następstwie zmiany zakresu konieczne jest wprowadzenie nowych wymagań do przepisów dotyczących emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów ciężarowych, ustanowionych dyrektywą 2005/55/WE. Wymagania te obejmują procedury badania umożliwiające homologację silników o dużej przeciętalności i pojazdów z silnikami benzynowymi.

(3) Ponadto niezbędne jest wprowadzenie obowiązujących wymagań dotyczących pomiaru zadymienia spalin w silnikach wysokoprężnych do dyrektywy 2005/78/WE. Jest to związane z uchyleniem dyrektywy Rady 72/306/EWG z dnia 2 sierpnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do działań, jakie mają być podjęte w celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń z silników Diesla stosowanych w pojazdach⁽⁴⁾, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 715/2007.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Technicznego ds. Pojazdów Silnikowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2005/55/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

- a) »pojazd« oznacza dowolny pojazd silnikowy określony w art. 2 dyrektywy 70/156/EWG o masie odniesienia powyżej 2 610 kg;
- b) »silnik« oznacza źródło napędu pojazdu, któremu może zostać udzielona homologacja typu jako oddzielnemu zespołowi technicznemu, określonego w art. 2 dyrektywy 70/156/EWG;

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 313 z 29.11.2005, s. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/81/WE (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 92).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 190 z 20.8.1972, s. 1.

- c) »pojazd bardziej przyjazny dla środowiska EEV« oznacza pojazd napędzany silnikiem spełniającym wymogi w zakresie dopuszczalnych wartości granicznych emisji przedstawionych w wierszu C tabel wskazanych w załączniku I ppkt 6.2.1.”;
- 2) w załącznikach I, II, III i VI do dyrektywy 2005/55/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

W dyrektywie 2005/78/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Środki w celu wykonania art. 3 i 4 dyrektywy 2005/55/WE określone są w załącznikach II–VII niniejszej dyrektywy.

Załącznik VI stosuje się do celów homologacji typu pojazdów z silnikami wysokoprężnymi oraz tychże silników.

Załącznik VII stosuje się do celów homologacji typu pojazdów z silnikami o zapłonie iskrowym oraz tychże silników.”;

- 2) w punkcie 1 załącznika V sekcja 2 otrzymuje brzmienie:

„Sekcja 2: numer dyrektywy – 2005/55/WE”;

- 3) dodaje się załączniki VI i VII w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 2 stycznia 2009 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie prześlą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia 3 stycznia 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie prześlą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 2008 r.

W imieniu Komisji
Günter VERHEUGEN
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Zmiany w dyrektywie 2005/55/WE

1. W załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) punkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do kontroli zanieczyszczeń gazowych i pyłowych, czasu eksploatacji urządzeń kontroli emisji, zgodności obecnie użytkowanych pojazdów/silników oraz układów diagnostyki pokładowej (OBD) wszystkich pojazdów mechanicznych oraz do silników wskazanych w art. 1 z wyjątkiem pojazdów kategorii M₁, N₁, N₂ i M₂, dla których homologacja typu została przyznana na podstawie rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady (*).

Od dnia 3 stycznia 2009 r. do chwili upływu terminów określonych w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 dla nowych homologacji oraz w art. 10 ust. 3 tego rozporządzenia dla rozszerzeń homologacji homologacje typu mogą być nadal udzielane na mocy niniejszej dyrektywy dla pojazdów kategorii N₁, N₂ i M₂ o masie odniesienia poniżej 2 610 kg.

(*) Dz.U. L 171 z 29.6.2007, s. 1.”;

b) w ppkt 2.1 dodaje się definicje w brzmieniu:

„masa odniesienia« oznacza masę pojazdu w stanie gotowości do jazdy pomniejszoną o ujednocioną masę kierowcy wynoszącą 75 kg i powiększoną o stałą masę wynoszącą 100 kg;

„masa pojazdu w stanie gotowości do jazdy« oznacza masę określoną w ppkt 2.6 załącznika I do dyrektywy 2007/46/WE.”;

c) dodaje się ppkt 4.5 w brzmieniu:

„4.5. Na wniosek producenta homologację typu pojazdu kompletnego rozszerza się na pojazd niekompletny o masie odniesienia poniżej 2 610 kg. Homologacje typu rozszerza się, jeśli producent jest w stanie wykazać, że wszystkie kombinacje nadwozi, które będą montowane na pojeździe niekompletnym, zwiększają masę odniesienia pojazdu do wartości wynoszącej ponad 2 610 kg.”;

d) w ppkt 6.2 po czwartym akapicie dodaje się akapity w brzmieniu:

„Dla silników benzynowych stosuje się metody badania określone w załączniku VII do dyrektywy 2005/78/WE.

Dla silników wysokoprężnych stosuje się metodę badania zadymienia spalin określoną w załączniku VI do dyrektywy 2005/78/WE.”.

2. W załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w dodatku 1 dodaje się ppkt 8.4, 8.4.1, 8.4.1.1 oraz 8.4.1.2 w brzmieniu:

„8.4. **Osiągi silnika (dla celów pomiaru zadymienia spalin)**

8.4.1. Moc w sześciu punktach pomiarowych określonych w pkt 2 załącznika 4 do regulaminu nr 24 EKG ONZ.

8.4.1.1. Moc silnika zmierzona na stanowisku badawczym:

8.4.1.2 Moc zmierzona na kołach pojazdu:

Prędkość obrotowa silnika (min ⁻¹)	Zmierzona moc (kW)
1.
2.
3.
4.
5.
6.”

b) dodaje się dodatek 6 w brzmieniu:

„Dodatek 6

Informacje wymagane do celów badania przydatności do ruchu drogowego

- A. Pomiar emisji tlenku węgla (*)
- 3.2.1.6. Normalna prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym (łącznie z dopuszczalną tolerancją) min⁻¹
- 3.2.1.6.1. Wysoka prędkość obrotowa silnika na biegu jałowym (łącznie z dopuszczalną tolerancją) min⁻¹
- 3.2.1.7. Objętościowa zawartość tlenku węgla w spalinach przy prędkości obrotowej biegu jałowego (**)
..... %, zgodnie z oświadczeniem producenta (dotyczy wyłącznie silników z zapłonem
wymuszonym)
- B. Pomiar zadymienia spalin
- 3.2.1.3. Położenie symbolu współczynnika pochłaniania (dotyczy wyłącznie silników z zapłonem samo-
czynnym):
4. UKŁAD NAPĘDOWY (v)
- 4.3. Moment bezwładności koła zamachowego silnika:
- 4.3.1. Dodatkowy moment bezwładności na biegu luzem:

(*) Numeracja dokumentu informacyjnego jest zgodna z numeracją stosowaną w dyrektywie ramowej dotyczącej homologacji typu (2008/74/WE).

(**) Określić tolerancję.”

3. W dodatku 1 do załącznika III wprowadza się następujące zmiany:

a) w pkt 2 ppkt 2.7.4 otrzymuje brzmienie:

„2.7.4. Pobieranie próbek cząstek stałych

Do kompletnej procedury badania wykorzystuje się jeden filtr. Współczynniki wag dla trybów podane w procedurze cyklu badania są uwzględniane poprzez pobieranie próbki proporcjonalnej do masy przepływających spalin w każdym z poszczególnych trybów cyklu. Można to uzyskać przez odpowiednie dostosowanie natężenia przepływu próbki, czasu pobierania próbek lub współczynnika rozcieńczenia w taki sposób, by spełnione zostało kryterium efektywności współczynników wagowych określone w ppkt 6.6.

Dla każdego trybu czas pobierania próbek musi wynieść co najmniej 4 sekundy na 0,01 współczynnika wagowego. Pobieranie próbek należy przeprowadzać w każdym trybie jak najpóźniej. Pobieranie próbek cząstek stałych należy zakończyć nie wcześniej niż 5 sekund przed zakończeniem każdego trybu.”;

b) w pkt 6 dodaje się ppkt 6.5 i 6.6 w brzmieniu:

„6.5. Obliczanie emisji jednostkowych

Poziom emisji cząstek stałych oblicza się następująco:

$$PT = \frac{PT_{\text{mass}}}{\sum_{i=1}^{i=n} P_i \times W_{fi}}$$

6.6. Efektywny współczynnik wagowy

Efektywny współczynnik wagowy W_{fei} dla każdego trybu oblicza się następująco:

$$W_{fei} = \frac{m_{sepi} \times q_{medf}}{m_{sep} \times q_{medfi}}$$

Wartość efektywnego współczynnika wagowego musi się mieścić w zakresie $\pm 0,003$ (0,005 dla trybu jałowego) współczynników wagowych podanych w ppkt 2.7.1 niniejszego dodatku.”.

4. W dodatku 1 do załącznika VI dodaje się podpunkty o następującym brzmieniu:

„1.5. Wyniki badania emisji zanieczyszczeń ze skrzyni korbowej:

1.6. **Wyniki badania emisji tlenku węgla**

Badanie	Wartość CO (% obj.)	Lambda (1)	Prędkość obrotowa silnika (min ⁻¹)	Temperatura oleju silnikowego (°C)
Badanie przy niskich obrotach biegu jałowego		Nie dotyczy		
Badanie przy wysokich obrotach biegu jałowego				

(1) Wzór Lambda: dodatek 1 do załącznika IV.

1.7. **Wyniki badania zadymienia spalin**

1.7.1. Przy prędkościach stałych:

Prędkość obrotowa silnika (min ⁻¹)	Przepływ nominalny G (litry/sekundę)	Wartości graniczne pochłaniania (m ⁻¹)	Zmierzone wartości pochłaniania (m ⁻¹)
1.
2.
3.
4.
5.
6.

1.7.2. Badania przy swobodnym przyspieszaniu

1.7.2.1. Badanie silnika zgodnie z ppkt 4.3 załącznika VI do dyrektywy 2005/78/WE

Udział procentowy maksymalnej prędkości obr./min	Udział procentowy maksymalnego momentu obrotowego przy prędkości obr./min wyrażony w m ⁻¹	Zmierzona wartość pochłaniania m ⁻¹	Skorygowana wartość pochłaniania m ⁻¹

1.7.2.2. Przy swobodnym przyspieszaniu

1.7.2.2.1. Zmierzona wartość współczynnika pochłaniania: m⁻¹

1.7.2.2.2. Skorygowana wartość współczynnika pochłaniania: m⁻¹

1.7.2.2.3. Umieszczenie symbolu współczynnika pochłaniania na pojeździe:

1.7.2.3. Badanie pojazdu zgodnie z pkt 3 załącznika VI do dyrektywy 2005/78/WE

1.7.2.3.1. Skorygowana wartość pochłaniania: m⁻¹

1.7.2.3.2. Liczba obrotów na minutę przy rozruchu: obr./min

1.7.3. Stwierdzona maksymalna wartość mocy netto kW przy obr./min

1.7.4. Marka i typ dymomierza:

- 1.7.5. Główne charakterystyki typu silnika
- 1.7.5.1. Zasada działania silnika: czterosuw/dwusuw (*)
- 1.7.5.2. Liczba i układ cylindrów:
- 1.7.5.3. Pojemność skokowa cylindra: cm³
- 1.7.5.4. Doprowadzenie paliwa: wtrysk bezpośredni/wtrysk pośredni (*)
- 1.7.5.5. Układ doładowania TAK/NIE (*)

(*) Niepotrzebne skreślić (istnieją przypadki, w których nie trzeba nic skreślać, jeśli zastosowanie ma więcej niż jedna możliwość)."

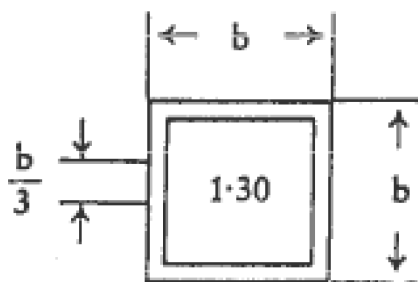
ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK VI

Pomiar zadymienia spalin

1. WPROWADZENIE
 - 1.1. Niniejszy załącznik opisuje wymogi dotyczące pomiaru zadymienia spalin pochodzących z silników z zapłonem samoczynnym.
2. SYMBOL SKORYGOWANEGO WSPÓŁCZYNNIKA POCHŁANIANIA
 - 2.1. Symbol skorygowanego współczynnika pochłaniania umieszcza się na każdym pojeździe zgodnym z typem pojazdu, do którego stosuje się niniejsze badanie. Symbol ten ma postać prostokąta, wewnątrz którego znajduje się liczba wyrażająca w m^{-1} skorygowany współczynnik pochłaniania, otrzymany w czasie homologacji w wyniku badania przy swobodnym przyspieszaniu. Metodę badania opisano w pkt 4.
 - 2.2. Symbol musi być czytelny i nieusuwalny. Ma być umieszczony w widocznym i łatwo dostępnym miejscu, którego lokalizacja określona jest w uzupełnieniu do świadectwa homologacji typu przedstawionego w załączniku VI do dyrektywy 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*).
 - 2.3. Na rysunku 1 podano przykład tego symbolu.

Rysunek 1

Minimalne wymiary $b = 5,6 \text{ mm}$

Niniejszy symbol wskazuje, że skorygowana wartość współczynnika pochłaniania wynosi $1,30 \text{ m}^{-1}$.

3. SPECYFIKACJE I BADANIA
 - 3.1. Specyfikacje i badania są określone w części III, pkt 24 regulaminu nr 24 EKG ONZ (**), z uwzględnieniem wyjątku opisanego w ppkt 3.2.
 - 3.2. Odniesienie do załącznika 2 w ppkt 24.1 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienie do załącznika VI do dyrektywy 2005/55/WE.
4. WYMAGANIA TECHNICZNE
 - 4.1. Wymagania techniczne są określone w załącznikach 4, 5, 7, 8, 9 i 10 regulaminu nr 24 EKG ONZ, z uwzględnieniem wyjątków opisanych w ppkt 4.2, 4.3 i 4.4.
 - 4.2. Badanie przy stałych prędkościach obrotowych i przy pełnym obciążeniu.
 - 4.2.1. Odniesienia do załącznika 1 w ppkt 3.1 załącznika 4 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienia do załącznika II do dyrektywy 2005/55/WE.
 - 4.2.2. Odniesienie do paliwa wzorcowego określonego w ppkt 3.2 załącznika 4 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienie do paliwa wzorcowego w załączniku IV do dyrektywy 2005/55/WE, odpowiadającego wartościom granicznym emisji, w odniesieniu do których udziela się homologacji typu dla danego pojazdu lub silnika.

- 4.3. Badanie przy swobodnym przyspieszaniu.
- 4.3.1. Odniesienia do tabeli 2, załącznik 2 w ppkt 2.2 załącznika 5 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienia do tabeli w ppkt 1.7.2.1 załącznika VI do dyrektywy 2005/55/WE.
- 4.3.2. Odniesienia do ppkt 7.3 załącznika 1 w ppkt 2.3 załącznika 5 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienia do dodatku 6 pkt 4 do załącznika II dyrektywy 2005/55/WE.
- 4.4. Metoda ECE pomiaru mocy netto silników z zapłonem samoczynnym.
- 4.4.1. Odniesienia do dodatku do niniejszego załącznika w pkt 7 załącznika 10 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienia do załącznika II do dyrektywy 2005/55/WE.
- 4.4.2. Odniesienia do załącznika 1 w pkt 7 i 8 załącznika 10 regulaminu nr 24 EKG ONZ należy rozumieć jako odniesienia do załącznika II do dyrektywy 2005/55/WE.

(*) Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1.

(**) Dz.U. L 326 z 24.11.2006, s. 1.

ZAŁĄCZNIK VII

Wymagania dotyczące homologacji typu silników z zapłonem iskrowym zasilanych benzyną

CZĘŚĆ 1

Badanie emisji tlenu węgla

1. WPROWADZENIE

- 1.1. Niniejszy dodatek opisuje procedurę badania mierzącego emisję tlenu węgla na biegu jałowym (normalne i wysokie obroty).
- 1.2. Przy zwykłej prędkości obrotowej silnika na biegu jałowym maksymalna dopuszczalna zawartość tlenu węgla w gazach spalinowych określona jest przez producenta pojazdu. Maksymalna zawartość CO nie może jednak przekraczać 0,3 % objętości. Przy wysokiej prędkości obrotowej na biegu jałowym objętościowa zawartość tlenu węgla w gazach spalinowych nie może przekraczać 0,2 %, przy prędkości obrotowej silnika wynoszącej co najmniej 2 000 min⁻¹ i wartości Lambda wynoszącej $1 \pm 0,03$, zgodnie ze specyfikacjami producenta.

2. WYMAGANIA OGÓLNE

- 2.1. Wymagania ogólne są określone w ppkt 5.3.7.1–5.3.7.4 regulaminu nr 83 EKG ONZ (*).
- 2.2. Producent wypełnia tabelę przedstawioną w załączniku VI do dyrektywy 2005/55/WE w oparciu o wymagania określone w ppkt 2.1.
- 2.3. Producent potwierdza dokładność wartości Lambda zarejestrowanej w czasie badania homologacyjnego typu zgodnie z ppkt 2.1, jako reprezentatywnej dla pojazdów z produkcji seryjnej w terminie do 24 miesięcy od daty udzielenia homologacji typu przez upoważnioną placówkę techniczną. Oceny dokonuje się na podstawie zgromadzonych danych dotyczących osiągnięć produkowanych pojazdów oraz dotyczących ich badań.

3. WYMAGANIA TECHNICZNE

- 3.1. Wymagania techniczne są określone w załączniku 5 do regulaminu nr 83 EKG ONZ, z uwzględnieniem wyjątków określonych w ppkt 3.2.
- 3.2. Paliwa wzorcowe określone w pkt 2, ppkt 2.1 załącznika 5 do regulaminu nr 83 EKG ONZ odnoszą się do odpowiedniego odniesienia do specyfikacji paliw, zawartego w załączniku IX do rozporządzenia (Euro 5 i 6 rozporządzenie wykonawcze).

CZĘŚĆ 2

Kontrola emisji gazów ze skrzyni korbowej

1. WPROWADZENIE

- 1.1. Niniejsza część opisuje procedurę kontroli emisji gazów ze skrzyni korbowej.
- 1.2. Podczas badania zgodnego z niniejszą częścią układ wentylacji skrzyni korbowej nie może pozwalać na emisję do atmosfery jakiegokolwiek gazu ze skrzyni korbowej.

2. WYMAGANIA OGÓLNE

- 2.1. Wymagania ogólne dotyczące przeprowadzania badania są określone w pkt 2 załącznika 6 do regulaminu nr 83 EKG ONZ.

3. WYMAGANIA TECHNICZNE

- 3.1. Wymagania techniczne są określone w pkt 3–6 załącznika 6 do regulaminu nr 83 EKG ONZ.

(*) Dz.U. L 70 z 9.3.2007, s. 171.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 25 czerwca 2008 r.

zmieniająca decyzję 2004/452/WE określającą wykaz instytucji, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 3019)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/595/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 z dnia 17 lutego 1997 r. w sprawie statystyk Wspólnoty⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 831/2002 z dnia 17 maja 2002 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyki Wspólnoty, dotyczące dostępu do poufnych danych do celów naukowych⁽²⁾ ustanawia, w celu umożliwienia opracowywania wniosków statystycznych do celów naukowych, warunki, na których można przyznawać dostęp do poufnych danych przekazywanych organom Wspólnoty, a także zasady współpracy pomiędzy Wspólnotą a władzami krajowymi, służącej ułatwianiu takiego dostępu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 52 z 22.2.1997, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 133 z 18.5.2002, s. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 606/2008 (Dz.U. L 166 z 27.6.2008, s. 16).

(2) Decyzją Komisji 2004/452/WE⁽³⁾ określono wykaz instytucji, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych.

(3) Dyрекcję ds. Badań Naukowych, Studiów, Ocen i Statystyk (*Direction de la recherche, des études, de l'évaluation et des statistiques – DREES*) pod wspólnym zwierzchnictwem Ministerstwa Pracy, Stosunków Społecznych i Solidarności, Ministerstwa Zdrowia, Młodzieży i Sportu oraz Ministerstwa Budżetu, Finansów Publicznych i Służby Publicznej, Paryż, Francja, należy uznać za instytucję spełniającą wymagane warunki i w związku z tym wpisać ją do wykazu agencji, organizacji i instytucji, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 831/2002.

(4) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Poufności Danych Statystycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2004/452/WE zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej decyzji.

⁽³⁾ Dz.U. L 156 z 30.4.2004, s. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2008/291/WE (Dz.U. L 98 z 10.4.2008, s. 11).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 czerwca 2008 r.

W imieniu Komisji

Joaquín ALMUNIA

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Instytucje, których naukowcy mogą uzyskać dostęp do poufnych danych w celach naukowych

Europejski Bank Centralny

Bank Centralny Hiszpanii

Bank Centralny Włoch

Uniwersytet Cornell (stan Nowy Jork, Stany Zjednoczone)

Department of Political Science, Baruch College, Uniwersytet Miejski Nowego Jorku (New York City University), stan Nowy Jork, Stany Zjednoczone

Bank Centralny Niemiec

Dział »Analiza Zatrudnienia«, Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans, Komisja Europejska

Uniwersytet w Tel Awiwie (Izrael)

Bank Światowy

Center of Health and Wellbeing (CHW) of the Woodrow Wilson School of Public and International Affairs, Uniwersytet Princeton, stan New Jersey, Stany Zjednoczone

Uniwersytet Chicago (UofC), stan Illinois, Stany Zjednoczone

Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)

Family and Labour Studies Division of Statistics Canada, Ottawa, prowincja Ontario, Kanada.

Dział »Ekonometria i Wsparcie Statystyczne Zwalczenia Nadużyty« (ESAF) Dyrekcji Generalnej »Wspólne Centrum Badawcze« Komisji Europejskiej

Dział »Wsparcie dla Rozwoju Europejskiej Przestrzeni Badawczej« (SERA) Dyrekcji Generalnej »Wspólne Centrum Badawcze« Komisji Europejskiej

Canada Research Chair of the School of Social Science in the Atkinson Faculty of Liberal and Professional Studies na Uniwersytecie York (York University), prowincja Ontario, Kanada

Uniwersytet Illinois w Chicago (UIC), Chicago, Stany Zjednoczone

Szkoła »Rady School of Management« na Uniwersytecie Kalifornijskim (University of California), San Diego, Stany Zjednoczone

Dyrekcja ds. Badań Naukowych, Studiów i Statystyk (Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques – DARES) Ministerstwa Pracy, Stosunków Społecznych i Solidarności, Paryż, Francja

The Research Foundation of State University of New York (RFSUNY, Fundacja Badawcza Uniwersytetu Stanowego Nowego Jorku), Albany, Stany Zjednoczone

Fiński zakład rent i emerytur (Eläketurvakeskus – ETK), Finlandia

Dyrekcja ds. Badań Naukowych, Studiów, Ocen i Statystyk (Direction de la recherche, des études, de l'évaluation et des statistiques – DREES) pod wspólnym zwierzchnictwem Ministerstwa Pracy, Stosunków Społecznych i Solidarności, Ministerstwa Zdrowia, Młodzieży i Sportu oraz Ministerstwa Budżetu, Finansów Publicznych i Służby Publicznej, Paryż, Francja”

WYTYCZNE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 20 czerwca 2008 r.

w sprawie zarządzania aktywami rezerwy walutowej Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne oraz dokumentacji prawnej dla operacji dotyczących takich aktywów (przeredagowane)

(EBC/2008/5)

(2008/596/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

gólnej dokumentacji przystosowanej do operacji dotyczących rezerw walutowych EBC.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 105 ust. 2 tiret trzecie,

uwzględniając art. 3 ust. 1 tiret trzecie oraz art. 12 ust. 1 i art. 30 ust. 6 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (zwanego dalej „Statutem ESBC”),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 30 ust. 1 Statutu ESBC Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymuje od krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, które przyjęły walutę euro, aktywa rezerwy walutowej i ma pełne prawo utrzymywać i zarządzać aktywami rezerwy walutowej, które mu przekazano.

(2) Zgodnie z art. 9 ust. 2 i 12 ust. 1 Statutu ESBC, EBC może realizować niektóre swoje zadania za pośrednictwem KBC strefy euro oraz zwraca się do KBC strefy euro o przeprowadzanie niektórych jego operacji. EBC przyjmuje przy tym, iż KBC powinny w jego imieniu zarządzać rezerwami walutowymi przekazanymi EBC.

(3) Uczestnictwo KBC strefy euro w zarządzaniu aktywami rezerwy walutowej przekazanymi EBC oraz transakcje odnoszące się do takiego zarządzania wymagają szcze-

(4) Wytyczne EBC/2006/28 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie zarządzania aktywami rezerwy walutowej Europejskiego Banku Centralnego przez krajowe banki centralne oraz dokumentacji prawnej dla operacji obejmujących takie aktywa⁽¹⁾ znowelizowano jeden raz od czasu ich przyjęcia. Zasugerowano szereg poprawek redakcyjnych, a ponadto proponuje się przeredagowanie wytycznych EBC/2006/28 w celu zapewnienia ich jasności i przejrzystości,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Definicje

Dla celów niniejszych wytycznych:

— „KBC strefy euro” oznacza KBC państw członkowskich, które przyjęły euro; oraz

— „jurysdykcje europejskie” oznaczają systemy prawne wszystkich państw członkowskich, które przyjęły walutę euro na zasadach określonych w Traktacie, a także Danię, Szwecję, Szwajcarię, oraz Zjednoczone Królestwo (wyłącznie Anglia i Walia).

⁽¹⁾ Dz.U. C 17 z 25.1.2007, s. 5. Wytyczne zmienione wytycznymi EBC/2007/6 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, s. 46).

Artykuł 2

Zarządzanie aktywami rezerwy walutowej przez KBC strefy euro działające w imieniu EBC

1. Każdy KBC strefy euro ma prawo uczestniczyć w operacyjnym zarządzaniu aktywami rezerwy walutowej przekazanymi na rzecz EBC. KBC strefy euro może zrezygnować z tego rodzaju zarządzania bądź też dokonać połączenia działalności w tym zakresie z jednym lub więcej spośród KBC strefy euro. W przypadku gdy KBC strefy euro rezygnuje z operacyjnego zarządzania aktywami rezerwy walutowej EBC, inny KBC strefy euro zarządza aktywami, które podlegałyby zarządzaniu przez taki rezygnujący KBC strefy euro.

2. KBC strefy euro uczestniczące w zarządzaniu przeprowadzają operacje dotyczące aktywów rezerwy walutowej EBC jako podmioty działające w imieniu EBC. Domniemywa się, iż rozpoczynając prowadzenie takich operacji, KBC strefy euro potwierdza swój status jako podmiotu działającego w imieniu EBC. W odniesieniu do wszelkich operacji, które KBC strefy euro prowadzą w imieniu EBC, takie KBC strefy euro ujawniają wszystkim odpowiednim stronom, w chwili przystępowania do każdej z takich operacji, status EBC jako podmiotu, w którego imieniu działają, zarówno przez wskazanie jego nazwy, jak i numeru rachunku lub kodu identyfikującego rachunek.

3. Przeprowadzając w imieniu EBC operacje dotyczące aktywów rezerwy walutowej EBC, każdy KBC strefy euro podporządkuje interesom EBC swoje własne interesy, jak również interesy innych podmiotów, na rzecz których przeprowadza operacje.

4. Na wniosek kontrahenta EBC o przedstawienie dowodu posiadanego umocowania do przeprowadzania w imieniu EBC operacji dotyczących aktywów rezerwy walutowej EBC, KBC strefy euro przedstawia takiemu kontrahentowi dowód otrzymanego pełnomocnictwa do działania w imieniu EBC.

Artykuł 3

Dokumentacja prawna

1. Wszystkie operacje dotyczące aktywów rezerwy walutowej EBC są przeprowadzane przy użyciu standardowej dokumentacji prawnej określonej w przepisach niniejszego artykułu oraz w odpowiedniej formie podlegającej okresowo zatwierdzeniu lub zmianie przez EBC. Zanim KBC strefy euro rozpocznie w imieniu EBC wymianę z kontrahentem, dokumentacja prawna powinna zostać podpisana przez kontrahenta, a oryginały złożone w EBC.

2. Transakcje odwrotne, odwrotne transakcje odwrotne, umowy typu buy/sell-back, umowy typu sell/buy-back dotyczące aktywów rezerwy walutowej EBC są dokumentowane zgodnie z poniższymi umowami standardowymi:

a) umowa ramowa FBE dla transakcji finansowych (wersja 2004) stosowana jest w odniesieniu do operacji ze stronami, które zostały utworzone na podstawie prawa jednego

z państw europejskich lub na podstawie prawa Irlandii Północnej lub Szkocji;

b) umowa ramowa Stowarzyszenia Rynków Obligacji dla transakcji odwracalnych (wersja z września 1996 r.) (Bond Market Association Master Repurchase Agreement (September 1996 version)) stosowana jest w odniesieniu do operacji ze stronami, które zostały utworzone na podstawie prawa federalnego lub stanowego Stanów Zjednoczonych Ameryki; oraz

c) globalna umowa ramowa TBMA/ISMA dla transakcji odwracalnych (wersja 2000) (TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)) stosowana jest w odniesieniu do operacji ze stronami, które zostały utworzone na podstawie prawa jakiegokolwiek państwa innego niż wskazane w literach a) lub b) powyżej.

3. Operacje dokonywane w zakresie instrumentów pochodnych poza rynkiem regulowanym, dotyczące aktywów rezerwy walutowej EBC, są dokumentowane zgodnie z następującymi umowami standardowymi:

a) umowa ramowa FBE dla transakcji finansowych (wersja 2004) stosowana jest w odniesieniu do operacji ze stronami, które zostały utworzone na podstawie prawa jednego z państw europejskich;

b) umowa ramowa Międzynarodowego Stowarzyszenia Dealerów Swapowych ISDA w wersji z 1992 r. (wielowalutowa – transgraniczna, wariant podlegający prawu stanu Nowy Jork) (1992 International Swaps and Derivatives Association Master Agreement (Multi-currency – crossborder, New York law version)) stosowana jest w odniesieniu do operacji ze stronami, które zostały utworzone na podstawie prawa federalnego lub stanowego Stanów Zjednoczonych Ameryki; oraz

c) umowa ramowa Międzynarodowego Stowarzyszenia Dealerów Swapowych ISDA w wersji z 1992 r. (wielowalutowa – transgraniczna, wariant podlegający prawu angielskiemu) (1992 International Swaps and Derivatives Association Master Agreement (Multi-currency – cross-border, English law version)) stosowana jest w odniesieniu do operacji ze stronami, które zostały utworzone na podstawie prawa jakiegokolwiek państwa innego niż wskazane w lit. a) lub b) powyżej.

4. Zarząd może zdecydować o użyciu standardowej dokumentacji, o której mowa w ust. 2 lit. c) lub ust. 3 lit. c), w miejsce dokumentacji określonej w ust. 2 lit. a) lub ust. 3 lit. a) w odniesieniu do państwa członkowskiego, które wprowadziło walutę euro, jeżeli nie jest dostępna ocena prawna w formie oraz o treści możliwej do przyjęcia przez EBC odnośnie do użycia określonej dokumentacji standardowej w tym państwie członkowskim. Zarząd niezwłocznie informuje Radę Prezesów o każdej decyzji podjętej na podstawie tego przepisu.

5. Umowy o wkłady obejmujące aktywa rezerwy walutowej EBC, zawierane ze stronami: (i) które są kwalifikowane jako strony operacji wymagających zabezpieczenia określonych w ust. 2 lub ust. 3 powyżej; oraz (ii) które zostały utworzone na podstawie prawa jednej z jurysdykcji europejskich, z wyjątkiem Irlandii, są dokumentowane zgodnie z umową ramową FBE dla transakcji finansowych (wersja 2004). W pozostałych przypadkach niemieszczących się w punktach (i) oraz (ii), umowy o wkłady obejmujące aktywa rezerwy walutowej EBC są dokumentowane zgodnie z ramową umową kompensacyjną w sposób określony w ust. 7 poniżej.

6. Dokument w formie określonej w załączniku I (zwanym dalej „ECB Annex”) jest dołączany, stanowiąc jej integralną część, do każdej umowy standardowej, na podstawie której zawierane są w odniesieniu do aktywów rezerwy walutowej EBC transakcje odwracalne, odwrotne transakcje odwracalne, umowy typu buy/sell-back, umowy typu sell/buy-back, umowy pożyczki papierów wartościowych, trójstronne transakcje odwracalne lub operacje dokonywane w zakresie instrumentów pochodnych poza rynkiem regulowanym, chyba że operacje takie przeprowadzane są na podstawie umowy ramowej FBE dla transakcji finansowych (wersja 2004) (FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)).

7. Ramowa umowa kompensacyjna w jednej z wersji określonych w załączniku II jest zawierana w stosunkach ze wszystkimi kontrahentami, z wyjątkiem kontrahentów: (i) z którymi EBC zawarł umowę ramową FBE dla transakcji finansowych (wersja 2004); oraz (ii) którzy zostali utworzeni na podstawie prawa jednego z państw europejskich, z wyjątkiem Irlandii, na następujących zasadach:

- a) ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu angielskiemu i sporządzona w języku angielskim w brzmieniu określonym w załączniku IIa jest zawierana w stosunkach ze wszystkimi kontrahentami, z wyjątkiem kontrahentów wymienionych w lit. b), c) i d) poniżej;
- b) ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu francuskiemu i sporządzona w języku francuskim w brzmieniu określonym w załączniku IIb jest zawierana w stosunkach z kontrahentami wpisanymi do rejestru we Francji;
- c) ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu niemieckiemu i sporządzona w języku niemieckim w brzmieniu określonym w załączniku IIc jest zawierana w stosunkach z kontrahentami wpisanymi do rejestru w Niemczech;

d) ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu stanu Nowy Jork i sporządzona w języku angielskim w brzmieniu określonym w załączniku II d jest zawierana w stosunkach z kontrahentami wpisanymi do rejestru w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

8. Świadczenie usług finansowych dotyczących aktywów rezerwy walutowej EBC poprzez podmioty pośrednictwa finansowego, w tym, bez ograniczenia, usług bankowych, maklerskich, powierniczych lub inwestycyjnych wykonywanych przez korespondentów, podmioty świadczące usługi powiernicze lub depozytowe, podmioty wykonujące działalność rozrachunkową oraz przez centralnych agentów rozrachunkowych w zakresie instrumentów pochodnych znajdujących się w obrocie giełdowym jest dokumentowane zgodnie z właściwymi umowami szczególnymi, w odpowiedniej formie podlegającej okresowo zatwierdzeniu lub zmianie przez EBC.

Artykuł 4

Wejście w życie

1. Wytyczne EBC/2006/28 zostają niniejszym uchylone ze skutkiem od dnia 25 czerwca 2008 r.
2. Odesłania do wytycznych EBC/2006/28 powinny być rozumiane jako odesłania do niniejszych wytycznych.
3. Niniejsze wytyczne wchodzi w życie z dniem 25 czerwca 2008 r.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsze wytyczne są adresowane do KBC strefy euro.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 20 czerwca 2008 r.

Za Radę Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

ECB ANNEX ⁽¹⁾

1. The provisions of this Annex shall be supplemental terms and conditions applying to [*name the standard agreement to which this Annex applies*] dated [*date of agreement*] (the Agreement) between the European Central Bank (the ECB) and [*name of counterparty*] (the Counterparty). The provisions of this Annex shall be annexed to, incorporated in and form an integral part of the Agreement. If and to the extent that any provisions of the Agreement (other than the provisions of this Annex) or the ECB Master Netting Agreement dated as of [*date*] (the Master Netting Agreement) between the ECB and the Counterparty, including any other supplemental terms and conditions, Annex or schedule to the Agreement, contain provisions inconsistent with or to the same or similar effect as the provisions of this Annex, the provisions of this Annex shall prevail and apply in place of those provisions.
2. Except as required by law or regulation, the Counterparty agrees that it shall keep confidential, and under no circumstances disclose to a third party, any information or advice furnished by the ECB or any information concerning the ECB obtained by the Counterparty as a result of it being a party to the Agreement, including without limitation information regarding the existence or terms of the Agreement (including this Annex) or the relationship between the Counterparty and the ECB created thereby, nor shall the Counterparty use the name of the ECB in any advertising or promotional material.
3. The Counterparty agrees to notify the ECB in writing as soon as reasonably practicable of: (i) any consolidation or amalgamation with, or merger with or into, or transfer of all or substantially all of its assets to, another entity; (ii) the appointment of any liquidator, receiver, administrator or analogous officer or the commencement of any procedure for the winding-up or reorganisation of the Counterparty or any other analogous procedure; or (iii) a change in the Counterparty's name.
4. There shall be no waiver by the ECB of immunity from suit or the jurisdiction of any court, or any relief against the ECB by way of injunction, order for specific performance or for recovery of any property of the ECB or attachment of its assets (whether before or after judgment), in every case to the fullest extent permitted by applicable law.
5. There shall not apply in relation to the ECB any event of default or other provision of any kind in which reference is made to the bankruptcy, insolvency or other analogous event of the ECB.
6. The Counterparty agrees that it has entered into the Agreement (including this Annex) as principal and not as agent for any other entity and that it shall enter into all transactions as principal.

⁽¹⁾ This Annex has been drawn up in English and is incorporated into master agreements drawn up in English which are governed by English or New York law.

ZAŁĄCZNIK IIa

Ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu angielskiemu**MASTER NETTING AGREEMENT**

Dated:

Between:

European Central Bank, Kaiserstrasse 29, D-60311 Frankfurt am Main, Germany (hereinafter referred to as the ECB), and

[Counterparty] whose [address] [registered place of business] is at [address] (hereinafter referred to as the Counterparty)

1. Scope of agreement

- 1.1. The purpose of this Agreement (hereinafter referred to as the Agreement) is to ensure that the ECB is able to net all existing positions under all outstanding transactions made between the ECB and the Counterparty, regardless of any agent or agents authorised to act on behalf of the ECB through whom the transactions giving rise to those positions may have been effected, including the central bank of any Member State of the European Union which has adopted the euro as its currency, and regardless of which office (including the head office and all branches) of the Counterparty may be involved in such transactions, and after taking into account the effect of any existing netting provisions in master or other agreements between the ECB and the Counterparty and/or provisions of mandatory law that operate with similar effect that may apply to certain of such transactions.
- 1.2. In this Agreement, a 'netting agreement' means any agreement for the time being in effect between the parties (and including, without limitation, this Agreement and agreements of the kind listed in Appendix 1 of this Agreement), including such modifications and additions thereto as may be agreed between the ECB and the Counterparty (hereinafter referred to as the parties) from time to time, which contains provisions to the effect that, should any event of default as defined for the purposes of such agreement occur, there may be an early termination, liquidation, closing-out or acceleration of transactions or obligations under transactions or any analogous event (a default termination) and the respective obligations of the parties under such agreement may be combined, aggregated or set-off against each other so as to produce a single net balance payable by one party to the other.

2. General

- 2.1. All transactions of whatever nature (hereinafter referred to as transactions) entered into between the parties at any time after the date of this Agreement shall be governed by this Agreement, unless the parties specifically agree otherwise.
- 2.2. The parties acknowledge that the terms of this Agreement, all transactions governed by this Agreement, any amendments to the terms of such transactions, and the single net balance payable under any netting agreement constitute a single business and contractual relationship and arrangement.
- 2.3. The Counterparty has entered into this Agreement as principal and represents and warrants that it has entered and shall enter into all transactions as principal.
- 2.4. This Agreement is supplemental to the netting agreements entered into between the parties prior to the date of this Agreement, and all further netting agreements and transactions entered into between the parties after the date of this Agreement shall be supplemental to this Agreement.

3. Base currency

The base currency for the purposes of this Agreement shall be the US dollar or, at the ECB's option, any other currency. Wherever it is necessary in accordance with the terms of this Agreement to convert amounts into the base currency, such amounts shall be converted at the daily reference rate published by the ECB for the currency to be converted into the base currency or, in the absence of such reference rate, at the rate of exchange at which the ECB can buy or sell, as appropriate, such amounts with or against the base currency on such day, all as determined by the ECB.

4. Cross acceleration

Should any default termination occur under any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement), then the ECB shall have the right to declare, by written notice to the Counterparty, that a default termination has occurred under each other netting agreement in respect of which default termination has not occurred in accordance with the provisions thereof.

5. Global netting

- 5.1. Should a default termination occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other under each netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement) in respect of which default termination has occurred and aggregate the sums due from each party to the other under such netting agreements (including under Appendix 2 of this Agreement), in every case in or converted into the base currency, and only the net balance of the account shall be payable by the party owing the larger aggregate sum.
- 5.2. Clause 5.1 shall continue to operate to the extent possible notwithstanding the unenforceability under applicable law of any provisions contained in any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement).

6. Notices and other communications

All notices, instructions and other communications to be given under this Agreement shall be effective only upon receipt and shall be made in writing (including by electronic means).

7. Severability

Each provision contained herein (including, without limitation, Appendix 2 of this Agreement) shall be treated as separate from any other provision herein and shall be enforceable notwithstanding the unenforceability of any such other provision.

8. Non-assignability

The rights and obligations of the Counterparty under this Agreement may not be assigned, charged, pledged or otherwise transferred or dealt with by the Counterparty.

9. Governing law and jurisdiction

- 9.1. This Agreement shall be governed by and construed in accordance with English law.
- 9.2. For the benefit of the ECB, the Counterparty hereby irrevocably submits for all purposes of or in connection with this Agreement to the jurisdiction of the District Court (*Landgericht*) of Frankfurt am Main, Germany. Nothing in this clause 9 shall limit the right of the ECB to take proceedings before the courts of any other country of competent jurisdiction.

European Central Bank**Name of Counterparty**

By _____

By _____

Title _____

Title _____

[Address for the service of notices under this Agreement]

Date _____

Date _____

[In case of Luxembourg counterparties:

In addition to clause 9 of this Agreement the parties agree that for purpose of Article 1 of the Protocol annexed to the Convention on Jurisdiction and the Enforcement of Judgements in Civil and Commercial Matters, signed in Brussels on 27 September 1998 and without prejudice to the foregoing execution of this Agreement by the parties hereto, [Luxembourg counterparty] expressly and specifically confirms its agreement to the provisions of clause 9 of this Agreement, stipulating that the District Court (*Landgericht*) of Frankfurt am Main shall have jurisdiction to hear and determine any suit, action or proceeding, and to settle any disputes, which may arise out of or in connection with this Agreement and, for such purposes, irrevocably submits to the jurisdiction of such courts.

Luxembourg counterparty

By _____

Title _____]

Appendix 1
to Master netting agreement

Netting agreements (*)

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement.

(*) This documentation is maintained by the ECB Legal Services and the legal departments of the national central banks.

*Appendix 2***to Master netting agreement****Transactions not subject to any netting agreement**

1. The provisions of this Appendix apply to transactions entered into between the parties that are not effectively subject to any other netting agreement.

2. Should:

(a) a default termination occur under any netting agreement; or

(b) an event that is defined as an event of default or other analogous event under any netting agreement occur, which event would, assuming there were outstanding transactions under any such netting agreement, result in, or entitle the ECB to take steps which would result in, a default termination under such netting agreement,

(any such event under (a) or (b) above is referred to in this Appendix as an 'event of default'),

then all transactions to which this Appendix applies (but not less than all, unless any such transaction may not be so closed out under applicable law) under which obligations have or would otherwise have fallen due by or after the date of such event of default (the close-out date) shall be liquidated and closed out as described under paragraphs 3 and 4 of this Appendix, and the ECB shall, without prejudice to paragraphs 3 and 4 of this Appendix, not be obliged to make any further payments or deliveries under any such transactions.

3. Should liquidation and close-out under paragraph 2 of this Appendix occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other, including, as necessary, determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, as the case may be, resulting from the liquidation and close-out of such transaction as at the date of such liquidation and close-out, in every case in or converted into the base currency. The ECB shall then aggregate such gains and losses and only the balance of the account shall be payable by the Counterparty, if the aggregate losses exceed the aggregate gains, or by the ECB, if the aggregate gains exceed the aggregate losses.

4. In determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, the ECB shall, subject to applicable law, use a commercially reasonable method of calculation which (a) is based on, to the extent practicable and available, quotations from at least four leading dealers in the relevant market operating in the same financial centre, and (b) takes into account, where applicable, the liquidation and close-out of such transaction earlier than its scheduled value date or delivery date.

5. The parties agree that the calculation of the net sum under paragraphs 3 and 4 of this Appendix is a reasonable pre-estimate of losses suffered.

ZAŁĄCZNIK IIb

Ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu francuskiemu**CONVENTION-CADRE DE COMPENSATION**

Date:

Entre:

La Banque centrale européenne, Kaiserstrasse 29, D-60311 Francfort-sur-le-Main (ci-après dénommée la «BCE»), et

(ci-après dénommée la «contrepartie»)

1. Champ d'application de la convention

- 1.1. La présente convention (ci-après dénommée la «convention») a pour objet de permettre à la BCE de compenser l'ensemble des positions existantes dans le cadre de l'ensemble des transactions en cours effectuées entre la BCE et la contrepartie, sans distinction de l'agent ou des agents autorisés à agir pour le compte de la BCE par l'intermédiaire duquel ou desquels les transactions génératrices de ces positions ont pu être effectuées, y compris la banque centrale de tout État membre de l'Union européenne ayant adopté l'euro comme monnaie nationale, et sans distinction de l'établissement (y compris le siège social et l'ensemble des succursales) de la contrepartie impliqué dans ces transactions, et après prise en considération de l'incidence de toutes les dispositions existantes relatives à la compensation qui figurent dans la convention-cadre ou dans les autres conventions conclues entre la BCE et la contrepartie et/ou des dispositions de la législation applicable ayant un effet similaire et susceptibles de s'appliquer à certaines de ces transactions.
- 1.2. Dans la présente convention, on entend par «convention de compensation» toute convention en vigueur entre les parties (y compris, sans restriction, la présente convention et les conventions de l'espèce énumérées dans l'additif 1 de la présente convention), y compris les modifications et avenants aux textes susceptibles d'être convenus, s'il y a lieu, entre la BCE et la contrepartie (ci-après dénommées les «parties»), qui comporte des dispositions prévoyant, lors de la survenance d'un cas de défaillance tel que défini dans le cadre de cette convention, une possibilité de résiliation, d'exigibilité anticipées ou de «close out» des transactions ou des obligations afférentes aux transactions ou de tout événement analogue (une «résiliation pour défaillance»), les obligations respectives des parties dans le cadre de cette convention pouvant dès lors être regroupées, globalisées ou compensées réciproquement de manière à donner lieu à un solde net unique payable par l'une des parties à l'autre.

2. Dispositions d'ordre général

- 2.1. L'ensemble des transactions de toute nature (ci-après dénommées «transactions») conclues entre les parties à tout moment après la date de la présente convention sera régi par la présente convention, sauf si les parties en décident spécifiquement autrement.
- 2.2. Les parties reconnaissent que les termes de la présente convention, l'ensemble des transactions régies par elle, toutes les modifications apportées aux termes de ces transactions et le solde net unique payable dans le cadre de toute convention de compensation constituent une relation et un accord professionnels et contractuels uniques.
- 2.3. La contrepartie a conclu cette convention en son nom propre; elle déclare et atteste qu'elle a conclu et conclura toutes les transactions en son nom propre.
- 2.4. La présente convention complète les conventions antérieures de compensation conclues antérieurement entre les parties; toutes les autres conventions de l'espèce et transactions qui seront conclues ultérieurement entre les parties compléteront la présente convention.

3. Devise de référence

La devise de référence utilisée dans le cadre de cette convention sera le dollar des États-Unis ou, au choix de la BCE, une autre devise. Dans les cas où il sera nécessaire, conformément aux termes de la présente convention, de convertir les montants dans la devise de référence, la conversion s'effectuera au taux de référence quotidien publié par la BCE pour la devise à convertir dans la devise de référence ou, à défaut de ce taux de référence, au taux de change auquel la BCE peut acheter ou vendre, selon le cas, ces montants avec ou contre la devise de référence ce même jour, selon les conditions définies par la BCE.

4. Clause de défaillance croisée

Lors de la survenance d'une résiliation pour défaillance dans le cadre d'une convention de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention), la BCE sera habilitée à prononcer, par notification écrite à la contrepartie, la résiliation pour défaillance de chacune des autres conventions de compensation pour lesquelles il n'y a pas eu résiliation pour défaillance dans les conditions prévues par les dispositions précitées.

5. Compensation globale

- 5.1. Lors de la survenance d'une résiliation pour défaillance, la BCE comptabilisera dans les meilleurs délais les montants dus par chacune des parties à l'autre au titre de chaque convention de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention) pour laquelle est intervenue une résiliation pour défaillance et globalisera les sommes dues par chaque partie à l'autre au titre de ces conventions de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention) libellées ou converties dans tous les cas dans la devise de référence, seul le solde net étant payable par la partie débitrice du montant brut le plus élevé.
- 5.2. La clause 5.1 restera en vigueur dans la mesure du possible nonobstant le caractère inapplicable, en vertu de la loi en vigueur, de toute disposition pouvant être contenue dans une convention de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention).

6. Notifications et autres communications

L'ensemble des notifications, instructions et autres communications à donner dans le cadre de la présente convention ne prendront effet qu'à la date de leur réception et seront adressées par écrit (y compris par les moyens électroniques).

7. Gestion séparée

Chacune des dispositions de la présente convention (y compris, sans restriction, l'additif 2 de ladite convention) sera traitée isolément des autres dispositions et sera applicable nonobstant le caractère inapplicable de ces autres dispositions.

8. Incessibilité

Les droits et obligations de la contrepartie dans le cadre de la présente convention ne peuvent être cédés, transférés ou autrement négociés par la contrepartie.

9. Loi applicable, attribution de compétences

- 9.1. La présente convention sera soumise au droit français et interprétée selon ledit droit.
- 9.2. Dans l'intérêt de la BCE, la contrepartie soumet irrévocablement par la présente convention tous les cas afférents à celle-ci ou s'y rapportant à la compétence de la juridiction du tribunal (*Landgericht*) de Francfort-sur-le-Main, Allemagne. Aucune disposition de cette clause 9 ne limitera le droit de la BCE d'entamer une procédure judiciaire devant les tribunaux compétents d'un autre pays.

Banque centrale européenne**Contrepartie**

Par _____

Par _____

En qualité de _____

En qualité de _____

Date _____

Date _____

*Annexe 1***à la convention-cadre de compensation****Conventions de compensation**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
 2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
 3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
 4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement (September 1996 version)
-

*Additif 2***à la convention-cadre de compensation****Transactions non soumises à une convention de compensation**

1. Les dispositions du présent Additif s'appliquent aux transactions conclues entre les parties qui ne sont pas effectivement soumises à une autre convention de compensation.

2. Lors de la survenance:

(a) d'une résiliation pour défaillance dans le cadre d'une convention de compensation ou

(b) d'un événement défini comme étant un cas de défaillance ou un événement analogue dans le cadre d'une quelconque convention de compensation, lequel événement, dans l'hypothèse où des transactions seraient en cours au titre de cette convention de compensation, amènerait ou habiliterait la BCE à prendre des mesures qui entraîneraient une résiliation pour défaillance dans le cadre de ladite convention,

(les événements prévus en (a) ou en (b) étant dénommés dans le présent Additif «cas de défaillance»),

l'ensemble des transactions concernées par le présent Additif (sans exception, sauf dans le cas où une transaction ne peut faire l'objet d'une résiliation dans ces conditions aux termes de la loi applicable) dans le cadre desquelles les obligations sont ou seraient arrivées à échéance à la date ou après la date de survenance de ce cas de défaillance (la «date de résiliation») pourront être résiliées par notification écrite de la BCE à la Contrepartie dans les conditions prévues aux paragraphes 3 et 4 du présent Additif et la BCE ne sera pas tenue d'effectuer, sans préjudice des paragraphes 3 et 4 du présent Additif, d'effectuer d'autres paiements ou livraisons au titre de ces transactions.

3. En cas de résiliation selon les termes du paragraphe 2 du présent Additif, la BCE comptabilisera dans les meilleurs délais les sommes dues par chacune des parties à l'autre, notamment, le cas échéant, en déterminant pour chaque transaction la perte ou le gain total de la BCE résultant de la résiliation de ladite transaction à la date de résiliation, le montant étant dans tous les cas libellé ou converti dans la devise de référence. La BCE globalisera ensuite ces gains et pertes et seul le solde net sera payable par la Contrepartie si le total des pertes excède celui des gains, ou par la BCE si le total des gains excède celui des pertes.

4. Pour déterminer, dans le cadre de chaque transaction, le montant total du gain ou de la perte de la BCE, celle-ci utilisera, sous réserve de la législation applicable, une méthode de calcul commercialement raisonnable (a) fondée, dans toute la mesure du possible, sur les cotations fournies par au moins quatre intervenants de premier rang du marché considéré et opérant dans le même centre financier et (b) prenant en compte, le cas échéant, la résiliation de la transaction intervenues antérieurement à la date de valeur ou de livraison prévus.

5. Les parties conviennent que le calcul de la somme nette aux termes des paragraphes 3 et 4 du présent Additif constituent une estimation raisonnable des pertes encourues.

ZAŁĄCZNIK IIc

Ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu niemieckiemu**EZB-AUFRECHNUNGSVERTRAG****(„Master netting agreement“)**

vom:

zwischen

der Europäische Zentralbank, Kaiserstraße 29, D-60311 Frankfurt am Main, Deutschland (im nachfolgenden „EZB“) und

(im nachfolgenden „Vertragspartner“)

1. Anwendungsbereich dieses Vertrages

- 1.1. Der Zweck dieses Vertrages (im folgenden: „Vertrag“) besteht darin, die Verrechnung aller bestehenden Positionen aus allen offenen Geschäften zwischen der EZB und dem Vertragspartner zu ermöglichen. Der Vertrag schließt Geschäfte ein, die die EZB über Stellvertreter (z. B. Teilnehmerzentralbanken) abschließt. Er umfasst auch ferner alle diejenigen Geschäfte, die über die Hauptverwaltung oder eine unselbständige Zweigniederlassung des Vertragspartners mit der EZB abgeschlossen werden. Der Vertrag berücksichtigt ferner alle sonst zwischen den Parteien bestehenden Rahmenverträge oder sonstigen Vereinbarungen, die Aufrechnungsklauseln enthalten, sowie zwingende gesetzliche Vorschriften mit ähnlichen Wirkungen.
- 1.2. Unter einem Aufrechnungsvertrag (Netting Agreement) im Sinne dieses Vertrages (im folgenden: „Aufrechnungsvertrag“) sind alle die zwischen den Parteien getroffenen (einschließlich dieses Vertrags sowie der im Anhang 1 zum Vertrag aufgeführten) Vereinbarungen in ihrer jeweiligen Fassung zu verstehen, die Klauseln enthalten, wonach im Fall eines wichtigen Grundes (event of default) insbesondere eine vorzeitige Beendigung eintritt oder eine Kündigung ausgesprochen werden kann (im folgenden: „Beendigung oder Kündigung aus wichtigem Grund“); ferner muss dort vereinbart sein, dass infolge einer Beendigung oder Kündigung Geschäfte oder Verpflichtungen fällig bzw. in verrechenbare, fällige Forderungen umgewandelt werden, die anschließend zusammengefasst, ver- oder aufgerechnet werden mit der Folge, dass lediglich ein einziger Nettosaldo durch eine der beiden Parteien geschuldet wird.

2. Allgemeines

- 2.1. Für alle Geschäfte, die die Parteien nach Unterzeichnung dieses Vertrages tätigen (im folgenden „Einzelabschlüsse“), gelten die nachfolgenden Bestimmungen, sofern die Parteien im Einzelabschluss nichts abweichendes vereinbaren.
- 2.2. Die Parteien sind sich darüber einig, daß dieser Vertrag in seiner jeweiligen Fassung, alle Einzelabschlüsse, die von diesem Vertrag erfasst werden, und die aus Aufrechnungsverträgen resultierenden Nettosalden ein einheitliches Vertragsverhältnis bilden.
- 2.3 Die Vertragsparteien sichern zu, daß sie den Vertrag in eigenem Namen abgeschlossen haben und alle Einzelabschlüsse ebenfalls in eigenem Namen tätigen werden.

3. Vertragswährung („base currency“)

Vertragswährung ist der US-Dollar oder jede andere Währung, die die Parteien vereinbaren. Die Umrechnung von auf andere Währungen lautenden Beträgen in die Vertragswährung erfolgt jeweils zum täglichen Referenzkurs, den die EZB für die umzurechnende Währung veröffentlicht oder, hilfsweise, zum jeweiligen Marktkurs, zu dem die EZB an diesem Geschäftstag den umzurechnenden Währungsbetrag gegen die Vertragswährung kaufen oder verkaufen kann.

4. Vertragsübergreifendes Kündigungs- oder Beendigungsrecht aus wichtigem Grund

Sofern die EZB ein Kündigungs- oder Beendigungsrecht aus wichtigem Grund im Rahmen eines Aufrechnungsvertrages (sowie auch gemäß Anhang 2 zu diesem Vertrag) hat, erstreckt sich dieses Recht auch auf jeden anderen Aufrechnungsvertrag, auch wenn nach den dortigen Vereinbarungen ein vergleichbarer Kündigungs- oder Beendigungsgrund noch nicht gegeben ist.

5. Allumfassende Aufrechnungsvereinbarung („global netting“)

5.1. Sollte eine Beendigung oder Kündigung aus wichtigem Grund stattfinden, wird die EZB unverzüglich die aus den jeweiligen Aufrechnungsverträgen (sowie auch aus Anhang 2 zu diesem Vertrag) resultierenden Nettosaldo errechnen und diese, nach Umrechnung in die Vertragswährung, zu einer einzigen Forderung oder Verbindlichkeit zusammenfassen mit der Folge, dass nunmehr dieser Betrag zwischen den Parteien geschuldet wird.

5.2. Z. 5.1 gilt ungeachtet dessen, dass Klauseln in Aufrechnungsverträgen (einschl. Anhang 2 zu diesem Vertrag) nach dem jeweils anwendbaren Recht nicht wirksam bzw. nichtig sind.

6. Erklärungen und andere Mitteilungen

Alle Erklärungen, Weisungen und anderen Mitteilungen im Rahmen dieses Vertrages sind nur dann wirksam, wenn sie in Schriftform oder in elektronischer Form übermittelt werden und der Gegenseite auch zugegangen sind.

7. Teilbarkeit

Sollte eine Bestimmung dieses Vertrages (einschließlich des Anhangs 2) ganz oder teilweise unwirksam sein oder werden, bleiben die übrigen Bestimmungen wirksam. An Stelle der unwirksamen Bestimmungen tritt eine wirksame Regelung, die dem wirtschaftlichen Zweck mit der unwirksamen Bestimmung soweit wie möglich Rechnung trägt.

8. Die Rechte und Pflichten aus dem Vertrag darf der Vertragspartner weder abtreten noch in sonstiger Weise hierüber verfügen.

9. 9.1. Dieser Vertrag unterliegt dem Recht der Bundesrepublik Deutschland.

9.2. Nicht ausschließlicher Gerichtsstand ist Frankfurt am Main.

Europäische Zentralbank

Name _____

Titel _____

Ort, Datum _____

Vertragspartner

Name _____

Titel _____

Ort, Datum _____

*Anhang 1***zum EZB Aufrechnungsvertrag****Liste der Aufrechnungsverträge**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
 2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
 3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
 4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement.
-

*Anhang 2***zum EZB-Aufrechnungsvertrag****Geschäfte, die keinem Aufrechnungsvertrag unterliegen:**

1. Vorschriften dieses Anhangs finden Anwendung auf solche Einzelabschlüsse zwischen den Parteien, die von keinem anderen Aufrechnungsvertrag erfasst werden.

2. Sofern

a) eine Beendigung oder Kündigung aus wichtigem Grund nach Maßgabe eines Aufrechnungsvertrages eintritt oder

b) ein Beendigungs- oder Kündigungsgrund nach Maßgabe eines Aufrechnungsvertrages vorliegt, der zur Beendigung führen oder zur Kündigung durch die EZB berechtigen würde, sofern Einzelabschlüsse im Rahmen dieses Aufrechnungsvertrags getätigt worden wären,

(im Folgenden: „beendigendes Ereignis im Sinne dieses Anhangs“)

und die EZB eine Kündigung im Hinblick auf diesen Anhang ausgesprochen hat, dann werden alle unter diesen Anhang fallenden Einzelabschlüsse gemäß den Ziffern 3 und 4 dieses Anhangs beendet und abgerechnet, sofern diese Einzelabschlüsse Verpflichtungen enthalten, die im Zeitpunkt des Wirksamwerdens der Beendigung oder Kündigung noch nicht fällig sind. Die Hauptpflichten aus diesen Einzelgeschäften erlöschen, vorbehaltlich der nachfolgenden Ziffern 3 und 4 dieses Anhangs.

3. Sollte eine Beendigung oder Kündigung gemäß Ziffer 2 dieses Anhangs eintreten, wird die EZB unverzüglich die beiderseitigen Ansprüche ermitteln und hierbei, sofern erforderlich, den aus jedem Einzelabschluss für die EZB resultierenden Gewinn oder Verlust ermitteln, der sich aus der vorzeitigen Kündigung oder Beendigung an dem Tag ergibt, an dem die Kündigung oder Beendigung wirksam wird; sie wird ferner diese Positionen ggf. in die Vertragswährung umrechnen. Die EZB fasst dann diese Forderungen und Verbindlichkeiten zu einer einzigen Forderung oder Verbindlichkeit zusammen mit der Folge, dass nurmehr dieser Betrag zwischen den Parteien geschuldet wird.

4. Zur Ermittlung der Gewinne und Verluste der EZB aus den jeweiligen Einzelabschlüssen wird die EZB, vorbehaltlich des anwendbaren Rechtes, eine für beide Seiten angemessene Berechnungsmethode verwenden, die a), soweit möglich und vorhanden, auf den von mindestens vier bedeutenden Marktteilnehmern an dem maßgeblichen Finanzplatz gestellten Kursen oder Preisen beruht und b) hierbei in Rechnung stellt, dass die Beendigung oder Kündigung des jeweiligen Einzelabschlusses vorzeitig stattgefunden hat.

ZAŁĄCZNIK II*d***Ramowa umowa kompensacyjna podlegająca prawu stanu Nowy Jork****MASTER NETTING AGREEMENT**

Dated as of:

Between:

European Central Bank, Kaiserstrasse 29, D-60311 Frankfurt am Main, Germany (hereinafter referred to as the ECB), and

[Counterparty] whose [address] [registered place of business] is at [address] (hereinafter referred to as the Counterparty)

1. Scope of agreement

1.1. The purpose of this Agreement (hereinafter referred to as the Agreement) is to ensure that the ECB is able to net all existing positions under all outstanding transactions made between the ECB and the Counterparty, regardless of any agent or agents authorised to act on behalf of the ECB through whom the transactions giving rise to those positions may have been effected, including the central bank of any Member State of the European Union which has adopted the euro as its currency, and regardless of which office (including the head office and all branches) of the Counterparty may be involved in such transactions, and after taking into account the effect of any existing netting provisions in master or other agreements between the ECB and the Counterparty and/or provisions of mandatory law that operate with similar effect that may apply to certain of such transactions.

1.2. In this Agreement, a 'netting agreement' means any agreement for the time being in effect between the parties (and including, without limitation, this Agreement and agreements of the kind listed in Appendix 1 of this Agreement), including such modifications and additions thereto as may be agreed between the ECB and the Counterparty (hereinafter referred to as the parties) from time to time, which contains provisions to the effect that, should any event of default as defined for the purposes of such agreement occur, there may be an early termination, liquidation, closing-out or acceleration of transactions or obligations under transactions or any analogous event (a default termination) and the respective obligations of the parties under such agreement may be combined, aggregated or netted against each other so as to produce a single net balance payable by one party to the other.

2. General

2.1. All transactions of whatever nature (hereinafter referred to as transactions) entered into between the ECB and the parties at any time after the date of this Agreement shall be governed by this Agreement, unless the parties specifically agree otherwise.

2.2. The parties acknowledge that the terms of this Agreement, all transactions governed by this Agreement, any amendments to the terms of such transactions, and the single net balance payable under any netting agreement constitute a single business and contractual relationship and arrangement.

2.3. Each party represents and warrants to the other that it is a financial institution for purposes of the U.S. Federal Deposit Insurance Corporation Improvement Act of 1991 (hereinafter referred to as FDICIA), and the parties agree that this Agreement shall be a netting contract, as defined in FDICIA, and that each receipt or payment obligation under the Agreement shall be a covered contractual payment entitlement or covered contractual payment obligation respectively, as defined in and subject to FDICIA.

2.4. The Counterparty has entered into this Agreement as principal and represents and warrants that it has entered and shall enter into all transactions as principal.

[2.5. The Counterparty represents and warrants to, and covenants and agrees with the ECB, that:

- (a) it has the power to execute and deliver this Agreement and any other documentation relating to this Agreement to which it is a party and that it is required to deliver; it has the power to perform its obligations under this Agreement and any obligations under any netting agreement to which it is a party; it has taken all necessary action to authorise such execution, delivery and performance, including authorisations required under the U.S. Federal Deposit Insurance Act, as amended, including amendments effected by the U.S. Federal Institutions Reform, Recovery and Enforcement Act of 1989, and under any agreement, writ, decree or order entered into with a party's supervisory authorities; and

(b) at all times during the term of this Agreement, it will continuously include and maintain as part of its official written books and records this Agreement, the netting agreements and evidence of all necessary authorisations.]⁽¹⁾

[2.5.][2.6.] This Agreement is supplemental to the netting agreements entered into between the parties prior to the date of this Agreement, and all further netting agreements and transactions entered into between the parties after the date of this Agreement shall be supplemental to this Agreement.

3. **Base currency**

The base currency for the purposes of this Agreement shall be the US dollar or, at the ECB's option, any other currency. Wherever it is necessary in accordance with the terms of this Agreement to convert amounts into the base currency, such amounts shall be converted at the daily reference rate published by the ECB for the currency to be converted into the base currency or, in the absence of such reference rate, at the rate of exchange at which the ECB can buy or sell, as appropriate, such amounts with or against the base currency on such day, all as determined by the ECB.

4. **Cross acceleration**

Should any default termination occur under any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement), then the ECB shall have the right to declare, by written notice to the Counterparty, that a default termination has occurred under each other netting agreement in respect of which default termination has not occurred in accordance with the provisions thereof.

5. **Global netting**

5.1. Should a default termination occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other under each netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement) in respect of which default termination has occurred and aggregate the sums due from each party to the other under such netting agreements (including under Appendix 2 of this Agreement), in every case in or converted into the base currency, and only the net balance of the account shall be payable by the party owing the larger aggregate sum.

5.2. Clause 5.1 shall continue to operate to the extent possible notwithstanding the unenforceability under applicable law of any provisions contained in any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement).

6. **Notices and other communications**

All notices, instructions and other communications to be given under this Agreement shall be effective only upon receipt and shall be made in writing (including by electronic means).

7. **Severability**

Each provision contained herein (including, without limitation, Appendix 2 of this Agreement) shall be treated as separate from any other provision herein and shall be enforceable notwithstanding the unenforceability of any such other provision.

8. **Non-assignability**

The rights and obligations of the Counterparty under this Agreement may not be assigned, charged, pledged or otherwise transferred or dealt with by the Counterparty.

9. **Governing law and jurisdiction**

9.1. This Agreement shall be governed by and construed in accordance with the laws of the State of New York, United States of America.

9.2. For the benefit of the ECB, the Counterparty hereby irrevocably submits for all purposes of or in connection with this Agreement to the jurisdiction of the District Court (*Landgericht*) of Frankfurt am Main, Germany. Nothing in this clause 9 shall limit the right of the ECB to take proceedings before the courts of any other country of competent jurisdiction.

⁽¹⁾ Representation to be used where the counterparty is a U.S. depository institution.

European Central Bank**[Name of Counterparty] ⁽¹⁾**

By _____

By _____

Title _____

Title _____

[Address for the service of notices under this Agreement]

Date _____

Date _____

⁽¹⁾ In the case of US depository institution counterparties, to be executed by a bank officer at the level of Vice-President or higher.

*Appendix 1***to Master netting agreement****Netting agreements**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
 2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
 3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
 4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement.
-

*Appendix 2***to Master netting agreement****Transactions not subject to any netting agreement**

1. The provisions of this Appendix apply to transactions entered into between the parties that are not effectively subject to any other netting agreement.
2. Should:
 - (a) a default termination occur under any netting agreement; or
 - (b) an event that is defined as an event of default or other analogous event under any netting agreement occur, which event would, assuming there were outstanding transactions under any such netting agreement, result in, or entitle the ECB to take steps which would result in, a default termination under such netting agreement,

(any such event under (a) or (b) above is referred to in this Appendix as an 'event of default'),

then all transactions to which this Appendix applies (but not less than all, unless any such transaction may not be so closed out under applicable law) under which obligations have or would otherwise have fallen due by or after the date of such event of default (the close-out date) shall be liquidated and closed out as described under paragraphs 3 and 4 of this Appendix, and the ECB shall, without prejudice to paragraphs 3 and 4 of this Appendix, not be obliged to make any further payments or deliveries under any such transactions.

3. Should liquidation and close-out under paragraph 2 of this Appendix occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other, including, as necessary, determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, as the case may be, resulting from the liquidation and close-out of such transaction as at the date of such liquidation and close-out, in every case in or converted into the base currency. The ECB shall then aggregate such gains and losses and only the balance of the account shall be payable by the Counterparty, if the aggregate losses exceed the aggregate gains, or by the ECB, if the aggregate gains exceed the aggregate losses.
 4. In determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, the ECB shall, subject to applicable law, use a commercially reasonable method of calculation which (a) is based on, to the extent practicable and available, quotations from at least four leading dealers in the relevant market operating in the same financial centre, and (b) takes into account, where applicable, the liquidation and close-out of such transaction earlier than its scheduled value date or delivery date.
 5. The parties agree that the calculation of the net sum under paragraphs 3 and 4 of this Appendix is a reasonable pre-estimate of losses suffered.
-